

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΑΒ'

Πέμπτη 16 Μαΐου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 16 Μαΐου 2002, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το κ. Μιχαήλ Καρχιμάκη, Βουλευτή Λασιθίου τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μορφωτικός – Πολιτιστικός Σύλλογος Σινίων Δήμου Κασσωπαίων Κέρκυρας ζητεί η περιοχή Αρταβάνη – Ερημίτη να κηρυχθεί δασική και προστατευόμενη.

2) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Τριχωνίδας ζητεί την κατασκευή έργων υποδομής στην περιοχή της.

3) Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Κιλκίς ζητεί την ένταξη των επιχειρήσεων του Νομού Κιλκίς στο καθεστώς μείωσης των καθαρών κερδών κατά 40% για τις χρήσεις 1993-1999.

4) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Χανίων ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του Κέντρου Αγροτικής Έρευνας Κρήτης και Νήσων Αιγαίου που εδρεύει στα Χανιά.

5) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Φορείς και κάτοικοι τουριστικής παραλιακής περιοχής Χανιά – Κολυμβάρι ζητούν την αποπεράτωση του έργου συλλογής και επεξεργασίας των λυμάτων της περιοχής τους.

6) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Αυτιστικών Ατόμων «ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ» ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη δημιουργία και λειτουργία στέγης αυτιστικών ατόμων.

7) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ν. Φωναζάκης ζητεί να διερευνηθούν οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες, επήλθε ο θάνατος

του γιού του Γεωργίου Φωναζάκη, που υπηρετούσε στην 1η Μοίρα Αλεξιπτωτιστών στο Μάλεμε Κρήτης.

8) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οικισμός «Τιτάν» Μάνδρας Δυτικής Αττικής ζητεί την κατασκευή έργων υποδομής στην περιοχή του.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιεράπετρας Λασιθίου ζητεί την ίδρυση Εργαστηρίου Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης στην Ιεράπετρα Λασιθίου.

10) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Δήμητρα Μπαλαφούκου – Γεροδήμου καταγγέλλει την κακή λειτουργία των τηλεφωνικών ραντεβού μέσω του 184 για το ΙΚΑ.

11) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μορφωτικός – Εξωραϊστικός Σύλλογος «Το Μεταξουργείο» ζητεί τη λήψη μέτρων για την προστασία και αναβάθμιση των παραδοσιακών συνοικιών των Αθηνών, Μεταξουργείου – Προφήτη Δανιήλ – Κεραμεικού.

12) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος ζητεί την επιχορήγηση των πνευματικών ιδρυμάτων και των προσφυγικών σωματείων Μ.Ασίας.

13) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Ιχθυοκαλλιεργητές πέστροφας Ηπείρου και Δυτικής Μακεδονίας ζητούν τη ρύθμιση των χρεών τους στην Αγροτική Τράπεζα.

14) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Πολιτών Αμαρουσίου Αττικής ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του Κέντρου Υγείας Αμαρουσίου.

15) Ο Βουλευτής κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι τώως Πρόεδροι Κοινοτήτων Νομού Ηλείας ζητούν τη νομοθετική ρύθμιση συνταξιοδότησής τους.

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το αίτημα χρηματοδότησης για τα έργα στην Κερά Λασιθίου.

17) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Θεόδωρος Αποστόλου, τεχνολόγος γεωπόνος, διαμαρτύρεται για λανθασμένες εκτιμήσεις της επόπτριας του ΕΛΓΑ στις μηλιές και κερασιές στην Πλατάνη Έδεσσας.

18) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λιδορικού Φωκίδας ζητεί τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου του διερχομένου από το δημοτικό διαμέρισμα Διακοπίου.

19) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος υποβάλλει τα αιτήματά του που αφορούν στη στήριξη του Ελληνισμού στη Β. Ήπειρο.

20) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Ιωαννίνων ζητεί την άμεση αντικατάσταση του οχήματος μεταφοράς κρατουμένων του τμήματος μεταγωγών Ιωαννίνων.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συντονιστικό Όργανο για το πράσινο και το περιβάλλον του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών ζητεί την υλοποίηση του προγράμματος αναβάθμισης του περιβάλλοντος και των έργων πράσινου που έχουν εξαγγελθεί.

22) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων ζητεί την ικανοποίηση πάγιου αιτήματος που αφορά στις προαγωγές των Δικαστικών Λειτουργιών.

23) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μουκεντί Μπαϊ , εκδότης και Διευθυντής του Γαλλόφωνου περιοδικού «La Lettre de l' Acropole» ζητεί την επιχορήγηση της έκδοσης του εν λόγω περιοδικού.

24) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βετεράνων Αεροπορίας ζητεί την επίλυση οικονομικών και συνταξιοδοτικών προβλημάτων των μελών του.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος «Το Χαμόγελο του Παιδιού» ζητεί να σταματήσει η εισαγωγή και εμπορία στα «δυναμιτάκια» προκειμένου να προφυλαχθεί η ζωή και η σωματική ακεραιότητα των παιδιών.

26) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός – Μορφωτικός Σύλλογος «Μακρυγιάννης» καταγγέλλει την αισθητική και περιβαλλοντική αλλοίωση του ιστορικού χώρου της περιοχής Ακρόπολης με την κατασκευή υπερμεγέθους πολυόροφου σύγχρονου κτιρίου.

27) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλονται οικονομικές ατασθαλίες στο λιμάνι του Πειραιά.

28) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ξυλοκάστρου Κορινθίας ζητεί τη θέσπιση μορίων εντοπιότητας για τις προσλήψεις στους ΟΤΑ.

29) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Βιομηχανίας Μεταλλουργικής Ηπείρου ζητεί τη λήψη μέτρων για τη συνέχιση της λειτουργίας της Βιομηχανίας.

30) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κορθίου Άνδρου ζητεί να μην

επιτραπεί η τοποθέτηση κεραιάς κινητής τηλεφωνίας στη θέση «Ράχη» της περιοχής του.

31) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύθνου ζητεί την πύκνωση των ακτοπλοϊκών δρομολογίων από και προς τη νήσο Κύθνο.

32) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πύργου Ηλείας αναφέρεται σε διαδικαστικά θέματα λειτουργίας του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Πύργου Ηλείας.

33) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των εν Αττική Κυμαίων ζητεί τη στήριξη και αναβάθμιση της Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού Κύμης.

34) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Φωκίδας ζητεί τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τις κοινωνικής ασφάλισης.

35) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΙΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παρακαμπυλίων Αιτωλνίας ζητεί τη χρηματοδότηση της αποπεράτωσης των εργασιών της εθνικής οδού Αγρινίου – Καρπενησίου.

36) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας ζητεί την επιδότηση της νέας πτέρυγας του ιδρύματος «άσπρες πεταλούδες».

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση της έγκρισης δανείων για τους σεισμόπληκτους.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ακαταλληλότητα των λεωφορείων του ΚΤΕΛ Πατρών Αχαΐας.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην πιθανότητα της διακοπής της χρηματοδότησης των σιδηροδρομικών έργων της χώρας.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε μειώσεις εσόδων του Δήμου Πατρών Αχαΐας.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η χρηματοδότηση του Δήμου Πατρών Αχαΐας για την εφαρμογή σχεδίου πόλεως.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που παρουσιάζονται στα λιμάνια της Πάτρας και Ηγουμενίτσας από την παραμονή σ' αυτά λαθρομεταναστών.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έλλειψη κλινών στο Π.Π.Ν.Π. Αχαΐας.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η καθυστέρηση των έργων στο νέο λιμάνι των Πατρών Αχαΐας.

45) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε ποσά που ζητεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα για κοινοτικές επιδοτήσεις σε αγροτικά προϊόντα.

46) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο κ. Λάζαρος Χρυσσομαλλίδης ζητεί την αποζημίωση οικοπέδου του που απαλλοτριώθηκε από το Δήμο Καστοριάς.

47) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας του Πανελληνίου Συλλόγου Φυσικοθεραπευτών ζητεί τη θωράκιση του νομικού πλαισίου που αφορά στην άσκηση του επαγγέλματος του φυσικοθεραπευτή.

48) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Ταύρου Αττικής καταγγέλλει τη στρατιωτική επέμβαση του Ισραήλ στα παλαιστινιακά εδάφη.

49) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Περιβαλλοντικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος «ΛΑΤΟΥΡΑ» Αγ. Νικολάου Χαλκιδικής διαμαρτύρεται για την ειδική εισφορά που επέβαλε ο Νομάρχης Χαλκιδικής αναδρομικά κατά των κυρίων δευτέρης κατοικίας στο Νομό Χαλκιδικής.

50) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Γυναίκες της νήσου Σάμου ζητούν την ικανοποίηση αιτημάτων τους για την αναβάθμιση της ζωής στη νήσο Σάμο.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1526/20-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2024/17-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1526/20-9-2001 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Σ. Σκοπελίτης, Α. Τζέκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Έχουν ήδη κατανεμηθεί στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου για κάλυψη δαπανών του προγράμματος δακοκτονίας έτους 2001, οι παρακάτω πιστώσεις:

1. Υπόλοιπα πιστώσεων έτους 2000 που μεταφέρθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν την τρέχουσα περίοδο 6.482.873 δρχ.

2. Με το με αριθμ. 98706/10-7-2001 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας κατανεμήθηκαν 200.000.000 δρχ. από πιστώσεις της Ε.Ε.

3. Με το με αριθμ. 100810/20-7-2001 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας κατανεμήθηκαν 200.000.000 δρχ. από πιστώσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού.

4. Με το με αριθμ. 102393/7-9-2001 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας κατανεμήθηκαν 150.000.000 δρχ. τα οποία θα φτάσουν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου σύντομα.

Δηλαδή συνολικά στο Νομό Λέσβου έχουν σταλεί για το πρόγραμμα δακοκτονίας πιστώσεις ύψους 556.482.873 δρχ. ενώ οι ανάγκες του μέχρι τις 31-8-2001 σύμφωνα με το με αριθμ. 15113/4-9-2001 έγγραφο του ήταν 425.000.000 δρχ. γεγονός που δείχνει ότι υπάρχει πλήρης οικονομική κάλυψη. Επισημαίνεται ότι όταν αναφερόμαστε σε δαπάνες δακοκτονίας, το μεγαλύτερο ποσοστό τους (80-90%) αφορά αμοιβές εργαζομένων (εποχιακού προσωπικού δακοκτονίας).

Τέλος, αναφέρεται ότι το Υπουργείο Γεωργίας θα καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε εντός του έτους να καλυφθούν όλες οι οικονομικές υποχρεώσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του ως άνω προγράμματος.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

2. Στην με αριθμό 116/27-6-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1963/18-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 116/27-6-01 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλο, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ), στο πλαίσιο της προσπάθειάς του για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά μέσα από τα προγράμματά του προς τους δικαιού-

χους του, δηλαδή τους εργαζόμενους που με τις εισφορές των εργοδοτών τους εξασφαλίζουν τους πόρους για την ύπαρξη και το έργο του Οργανισμού, κάθε φορά που μια περιοχή πλήττεται από μια φυσική καταστροφή, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να δοθεί έκτακτη ενίσχυση στους πληγέντες, είτε μέσω του δανειοδοτικού, είτε μέσω του κατασκευαστικού προγράμματος.

Έτσι και στην περίπτωση του σεισμού του Αιγίου, υπήρξε μέριμνα ώστε να δανειοδοτηθούν οι δικαιούχοι που τα σπίτια τους είχαν υποστεί ζημιές, μέσω του προγράμματος δανείων επισκευής, επέκτασης ή αποπεράτωσης κατοικίας που χορηγούνται από κεφάλαια του ΟΕΚ, με ποσό τριπλάσιο του ισχύοντος για τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας και άτοκα.

Συγχρόνως, ο ΟΕΚ προσπάθησε να εξασφαλίσει εκτάσεις στην περιοχή, ώστε να επεκτείνει το οικιστικό του πρόγραμμα. Έτσι, σε έκταση 12.000 τ.μ. που αγόρασε το 1997 στη θέση «Χοντροχώραφα Αιγίου», μελέτησε τον οικισμό «ΑΙΓΙΟ», 28 κατοικιών, ο οποίος θα δημοπρατηθεί μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους. Επίσης αγόρασε άλλες δύο εκτάσεις, στις θέσεις «Ξερολιθιά» και «Αγία Κυριακή», την πρώτη το 1997 και τη δεύτερη το 2000, όπου, μετά το τέλος των μελετών που βρίσκονται σε εξέλιξη, υπολογίζεται ότι θα κατασκευασθούν ακόμη 60 περίπου κατοικίες.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

3. Στην με αριθμό 125/27-6-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1961/18-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 125/27-6-01 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Αμπατζόγλου, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σκοπός του προγράμματος STAGE είναι, όπως οι άνεργοι αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία και δεξιότητες για τη διευκόλυνση της ένταξής τους στην αγορά εργασίας.

Για το λόγο αυτό καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) κάθε δυνατή προσπάθεια για τοποθέτησή τους σε θέσεις αντίστοιχες των γνωστικών τους αντικειμένων για την απόκτησή της εργασιακής τους εμπειρίας.

Για τους ασκούμενους του εν λόγω προγράμματος STAGE σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2458/97 ΦΕΚ 15/Α/97 και του άρθρου 18 του ν. 2478/2000 ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει το κόστος της ασφάλισής τους για τις περιπτώσεις ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και επαγγελματικού κινδύνου.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

4. Στην με αριθμό 414/10-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1073/18-10-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 414/10-7-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Κ. Τσιπλάκη σχετικά με την αντιμετώπιση διάδοσης - χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, σε θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με τα προγράμματα υποκατάστασης, με την υπ' αριθμ. 414/10-7-2001 (ΦΕΚ 705/τΒ/6-6-2001) απόφαση, καθιερώνεται η χορήγησης μιας εναλλακτικής ουσίας για υποκατάσταση, της βουπρενορφίνης, η οποία θεωρείται περισσότερο αποτελεσματική.

Επίσης, με την υπ' αριθμ. 414/10-7-2001 (ΦΕΚ 1010/τΒ/1-8-2001) απόφαση, για θέματα προσωπικού προγραμμάτων απεξάρτησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του Ν. 2880/2001 (ΦΕΚ 9/τΑ/30-1-2001), καθορίζεται ο τρόπος επιλογής και αξιολόγησης του προσωπικού, σε φορείς απεξάρτησης από τα ναρκωτικά και το αλκοόλ (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών, Θεσσαλονίκης, ΟΚΑΝΑ). Λόγω της ειδικής φύσης της εργασίας με εξαρτημένα άτομα, θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικό η διαδικασία επιλογής των εργαζομένων στους εν λόγω φορείς να βασίζεται

σε ειδικά κριτήρια, τα οποία αφορούν την επάρκεια της προσωπικότητάς τους και τη σχετική εμπειρία και να διασφαλίζουν την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Εξάλλου με τον πρόσφατο Ν. 2928/2001 για το οργανωμένο έγκλημα αυστηροποιήθηκαν ακόμη περισσότερο οι ποινές για τους εμπόρους ναρκωτικών.

Τέλος, το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε μία δέσμη μέτρων που αν αναπτύσσονται κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την έναρξη εφαρμογής του πενταετούς Εθνικού Σχεδίου Δράσης (2001-2005). Μεταξύ άλλων προωθούνται αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο του ΟΚΑΝΑ, οι οποίες αναφέρονται στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας και σε τροποποιήσεις του Ν. 2161/1993.

Οι προτιθέμενες παρεμβάσεις της Κυβέρνησης στο θέμα της αντιμετώπισης διάδοσης και χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών κινούνται στην κατεύθυνση της πρόληψης, θεραπείας, μείωσης της βλάβης και επανένταξης. Συγκεκριμένα προβλέπονται έως το τέλος του 2002 οι ακόλουθες δράσεις:

Λειτουργία δύο Κέντρων Υποδοχής και Παραπομπών στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, με ετήσιο κόστος λειτουργίας 50 εκατομμυρίων έκαστο.

Ένα Κέντρο Βοήθειας για μη ενταγμένα σε θεραπευτικά προγράμματα άτομα στη Θεσσαλονίκη, με ετήσιο κόστος λειτουργίας 300 εκατομμύρια.

Δέκα Μονάδες Εφήβων με ετήσιο κόστος λειτουργίας 80 εκατομμύρια έκαστο.

Έντεκα Μονάδες Χορήγησης Υποκατάστατων με ετήσιο κόστος 300 εκατομμύρια έκαστη.

Για την υλοποίηση των προαναφερθέντων δράσεων:

Διπλασιάζεται (7 δις) η σημερινή επιχορήγηση του ΟΚΑΝΑ από τον Τακτικό Προϋπολογισμό. Επιπλέον διατίθενται ποσά για κτιριακή υποδομή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Αυξάνεται η χρηματοδότηση του ΚΕΘΕΑ για το 2001 κατά 1 δις και αναμένεται να φτάσει στα 5 δις το 2002.

Ενισχύονται οι δράσεις των Δημοσίων Ψυχιατρικών Αθηνών και Θεσσαλονίκης με πρόσληψη προσωπικού με τη διάθεση πιστώσεων (6 δις) από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, εντός του 2000.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

5. Στην με αριθμό 443/11-7-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2033/18-10-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 443/11-7-2001 που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Π. Κουρουμπλή, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα σας πληροφορούμε τα εξής:

α) Σχετικά με το μικρό αριθμό προγραμμάτων που θα υλοποιηθούν στο Νομό, η γεωγραφική κατανομή των προγραμμάτων βασίστηκε σε δείκτες που αφορούσαν:

Το μέγεθος του πληθυσμού και εργατικού δυναμικού.

Το κατά κεφαλή εισόδημα (περιφερειακή ανισότητα).

Την ανεργία σε επίπεδο περιφέρειας [Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος (ΕΣΥΕ)] και Νομού [στοιχεία Οργανισμού Ασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ)].

Τη συμπληρωματικού χαρακτήρα κατανομή δράσεων κατάρτισης στο πλαίσιο των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΠΕΠ).

Έτσι, επί συνόλου 1.160 προγραμμάτων που θα υλοποιηθούν σ' ολόκληρη τη χώρα μέχρι το 2003 από το συγκεκριμένο πρόγραμμα κατάρτισης ανέρχων από τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ), στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας αναλογούν, σύμφωνα με την προκήρυξη, 24 προγράμματα και όχι 22, όπως αρχικά είχε προβλεφθεί στο πλαίσιο διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους και τους εκπροσώπους των Περιφερειών και Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

β) Σχετικά με τον αναλογικό μικρό αριθμό προγραμμάτων στον αγροτικό τομέα, από το σύνολο των 24 προγραμμάτων αυτά που αφορούν καθαρά τον αγροτικό τομέα είναι 3.

Ακόμη 2 προγράμματα αφορούν τον αγροτουρισμό, ενώ

υπάρχουν και αρκετές ειδικότητες που αφορούν τη βιομηχανική παραγωγή και την επισκευή και συντήρηση του εξοπλισμού της, συμπεριλαμβανομένης της αγροτοβιομηχανίας.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

6. Στην με αριθμό 8/25-6-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23606/18-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 8/25-6-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Ψωμιάδης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Ιστορικό

Δείγμα του παιδικού πατινιού BLAZE SCOOTER (προέλευσης Κίνας) στάλθηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας από το Β' Τελωνείο Θεσ/νίκης. Το προαναφερόμενο πατίνι, αφενός μεν κατά παράβαση της ΚΥΑ Β. 6342/863/24-3-89 δεν έφερε τα απαιτούμενα στοιχεία του κατασκευαστή ή του εισαγωγέα στη χώρα μας και τις λοιπές ενδείξεις χρήσης και προφύλαξης στην ελληνική γλώσσα, αφετέρου δε, η υπάρχουσα και υποχρεωτικά αναγραφόμενη σήμανση «CE» δεν συνοδεύεται από πιστοποιητικό του κατασκευαστή στο οποίο να αναφέρεται ότι το παιγνίδι έχει σχεδιαστεί και κατασκευαστεί σύμφωνα με τις προδιαγραφές ασφαλείας που ισχύουν στην Ε'Ε (Οδηγία 88/378/ΕΟΚ).

Σύμφωνα με την αναφερόμενη παραπάνω Οδηγία, που ενσωματώθηκε στο Ελληνικό Δίκαιο με την ΚΥΑ Β. 6342/863/24-3-89, η αρμόδια Υπηρεσία μας είναι υποχρεωμένη να διεξάγει ελέγχους, για να διαπιστώνει εάν τηρούνται οι προδιαγραφές ασφαλείας που ορίζει η κείμενη νομοθεσία. Τέτοιοι έλεγχοι:

* πραγματοποιούνται είτε στην αγορά είτε στα Τελωνεία της χώρας και δε σχετίζονται με τη διαδικασία εκτελωνισμού αλλά με τον ουσιαστικό έλεγχο της καλής ποιότητας και της ασφαλούς χρήσης των παιγνιδιών που κυκλοφορούν στην αγορά.

* διενεργούνται όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και σε ολόκληρη την Ε.Ε. Τα πορίσματα των ελέγχων αυτών και οι Αποφάσεις απαγόρευσης κυκλοφορίας που εκδίδονται αποστέλλονται στην Ε.Ε -είναι συμβατική υποχρέωση της χώρας μας-, προκειμένου να κοινοποιηθούν και στις υπόλοιπες χώρες-μέλη της στα πλαίσια του Συστήματος Ταχείας Ανταλλαγής Πληροφοριών. Η ίδια στρατηγική ακολουθείται και από τα άλλα κράτη-μέλη,

* σύμφωνα με τη διαδικασία που εκτίθεται έχουν διενεργηθεί πάρα πολλοί έλεγχοι και έχουν εκδοθεί δεκάδες απαγορευτικές Αποφάσεις.

Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα και ύστερα από σχετική αλληλογραφία με το Β' Τελωνείο Θεσ/νίκης το εμπόρευμα προς εισαγωγή θα έπρεπε να υποβληθεί σε εργαστηριακό έλεγχο από τον ΕΛ.Ο.Τ. για να διαπιστωθεί αν το συγκεκριμένο πατίνι πληρεί τις προδιαγραφές ασφαλείας της προαναφερόμενης Οδηγίας.

Εισαγωγέας αυτού φέρεται η εταιρεία ΑΛΚΟ Ο.Ε., η οποία υπέβαλε στην αρμόδια Υπηρεσία μας αίτηση για διεξαγωγή εργαστηριακού ελέγχου του εν λόγω δείγματος από τον ΕΛ.Ο.Τ. και νόμιμα θεωρημένη Υπεύθυνη Δήλωση του Ν. 1599/86 με την οποία δηλώνει, εν γνώσει των συνεπειών του Νόμου, «τη δέσμευση του εμπορεύματος και τη μη διάθεσή του στην κατανάλωση-μέχρι εκδόσεως του εργαστηριακού ελέγχου και αποφάσεως» της Υπηρεσίας μας «για την περαιτέρω τύχη του», καθώς και την ακριβή διεύθυνση αποθήκευσης του συγκεκριμένου εμπορεύματος.

Η αρμόδια Υπηρεσία μας, όπως πράττει και σε δεκάδες ανάλογες περιπτώσεις, προέβη σε εντολή προς τον ΕΛ.Ο.Τ. για εργαστηριακό έλεγχο του συγκεκριμένου παιγνιδιού με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 30817/303/21- 12-00 έγγραφό της.

Τα αποτελέσματα της εργαστηριακής εξέτασης του ΕΛ.Ο.Τ. (Έκθεση Δοκιμών με στοιχεία:01Φ11Δ21/5-2-01) πιστοποίησαν ότι «το δείγμα δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις των Προτύπων», πράγμα που συνεπάγεται τη μη συμμόρφωσή του προς τις βασικές απαιτήσεις ασφαλείας των παιγνιδιών, όπως αυτές προδιαγράφονται στην Οδηγία 88/378/ΕΟΚ.

Στη συνέχεια κατόπιν των ανωτέρω εκδόθηκε η υπ' αριθμ.

Πρωτ. 4879/145/8-3-01 Απόφαση απαγόρευσης κυκλοφορίας του πατινιού BLAZE SCOOTER, επειδή ύστερα από εργαστηριακό έλεγχο πιστοποιήθηκε ότι το εν λόγω πατίνι δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις των Προτύπων σχετικά με την ασφάλεια των παιγνιδιών σύμφωνα με την ΚΥΑ Β'6342/863/24-3-89.

Ένσταση

Με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 9048/239/12-4-01 (Γρ. Υπ. 8935/9-4-01 Γρ. Υφ. 1882/10-4-01) ένσταση-αίτηση η εταιρεία ALKO Ο.Ε. προσβάλλει την υπ' αριθμ. Πρωτ. 4879/145/8-3-01 Απόφαση απαγόρευσης κυκλοφορίας του πατινιού BLAZE SCOOTER και ζητεί «την ακύρωσή της». Στο κείμενο της ένστασης, αφού γίνεται ιστορική αναδρομή στις διαδικασίες εκτελωνισμού των παιγνιδιών από 20-7-90 και εξής μέχρι του παρόντος, και εξιστορούνται γεγονότα τα οποία αποπροσανατολίζουν από την αντικειμενική εξέταση του θέματος, που είναι η ασφαλής χρήση του παιγνιδιού και όχι ο εκτελωνισμός του, η εν λόγω εταιρεία προσπαθεί να τεκμηριώσει την ένστασή της με τους ισχυρισμούς που αναφέρονται σ' αυτήν.

Από το περιεχόμενο της ένστασης φαίνεται ότι υπάρχει σύγχυση από την πλευρά της εταιρείας ανάμεσα στις διαδικασίες εκτελωνισμού των παιγνιδιών (αρμοδιότητα των Τελωνειακών Αρχών της χώρας) και τη διενέργεια ελέγχου στην οποία προβαίνει η αρμόδια Υπηρεσία μας είτε κατά την εισαγωγή, είτε κατά την κυκλοφορία παιγνιδιών, προκειμένου αυτά που διατίθενται στην αγορά να πληρούν τις προδιαγραφές ασφαλείας την Ε.Ε. σύμφωνα της Οδηγίας 88/378/ΕΟΚ.

Πιο συγκεκριμένα παραθέτουμε τα ακόλουθα:

Το Β' Τελωνείο Θεσ/νίκης, προκειμένου να διεξαχθεί οι εργαστηριακός έλεγχος του προς εισαγωγή εμπορεύματος, απέστειλε στην αρμόδια Υπηρεσία μας δείγμα του εν λόγω πατινιού. Η εταιρεία ALKO Ο.Ε., προκειμένου να μην πληρώνει ατασθαλίες του Β' Τελωνείου Θεσ/νίκης μέχρι την έκδοση των αποτελεσμάτων του ελέγχου, ζήτησε τον εκτελωνισμό των προϊόντων μέσω της υποβολής αίτησης εργαστηριακού ελέγχου και της υπογραφής Υπεύθυνης Δήλωσης με την οποία δεσμεύτηκε να μη διαθέσει στην κυκλοφορία τα εν λόγω πατίνια μέχρι την έκδοση των αποτελεσμάτων του εργαστηριακού ελέγχου.

Στη συνέχεια η αρμόδια Υπηρεσία μας με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 30817/303/21.12.00 έγγραφο της έδωσε εντολή στον ΕΛ.Ο.Τ. για εργαστηριακό έλεγχο ειδοποιώντας συγχρόνως τον ενδιαφερόμενο για την ταχεία διεκπεραίωση των οικονομικών υποχρεώσεών του.

Μετά την παρέλευση περίπου 1 ½ μήνα (!) εκπρόσωπος της εταιρείας, ο οποίος δήλωνε ότι ήταν εκτελωνιστής της, παρουσιάστηκε στον προϊστάμενο Ποιοτικού Ελέγχου του ΕΛ.Ο.Τ. κ. Νικολιδάκη ζητώντας του να αποσύρει το δείγμα που είχε αποσταλεί μολυβδοσφραγισμένο από το Β' Τελωνείο Θεσ/νίκης, επειδή δεν υπήρχε νόημα εργαστηριακού ελέγχου, δεδομένου ότι τα πατίνια είχαν διατεθεί προς πώληση. Ύστερα από την άρνησή του εντεταλμένου Εργαστηρίου Παιγνιδιών, επειδή μια τέτοια απόσυρση είναι παράνομη, ο εκπρόσωπος της εταιρείας αποχώρησε υπό το καθεστώς έντονης δυσφορίας και δυσανασχέτησης.

Σε αμέσως επόμενο στάδιο εκπρόσωπος της εταιρείας επικοινωνήσε τηλεφωνικά με την Τμηματάρχη του 3^{ου} Τμήματος της 1^{ης} Κλαδικής Δ/σης Βιομηχανικής Πολιτικής γεύροντας την παράλογη απαίτηση να επιστραφεί στην εταιρεία η υποβληθείσα Υπεύθυνη Δήλωση, που φυλάσσεται στα αρχεία της Υπηρεσίας. Όταν διευκρινίστηκε ότι μια τέτοια ενέργεια είναι παράνομη και κατά συνέπεια ανέφικτη, εκείνος αντέδρασε άσχημα εκτοξεύοντας απειλές.

Συνεπεία των παραπάνω γεγονότων η αρμόδια Υπηρεσία μας προέβη:

1. στην υπ' αριθμ. Πρωτ. 2419/79/31.1.01 εντολή προς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσ/νίκης για διενέργεια αυτοψίας στον αποθηκευτικό χώρο της ανωτέρω αναφερόμενης εταιρείας με στόχο την εξακρίβωση της αλήθειας των δηλωμένων δεσμεύσεων, έχοντας ως επιπρόσθετο δεδομένο ότι η εταιρεία δεν επικοινωνήσε με τον ΕΛ.Ο.Τ. και ότι ως εκ τούτου δεν είχε διενεργηθεί ο απαιτούμενος εργαστηριακός έλεγχος.

2. ζήτησε την επιτάχυνση της διεξαγωγής του εργαστηριακού ελέγχου από τον ΕΛ.Ο.Τ. με το υπ' αριθμ. Πρωτ.2511/81/1.2.01 έγγραφο της,

Στις ενέργειες αυτές η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσ/νίκης με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 4092/129/16.2.01 έγγραφο της αναφέρει ότι τα εν λόγω παιγνίδια είχαν μεταφερθεί και αποθηκευτεί σε χώρο με διεύθυνση διαφορετική από τη δηλωθείσα, δεν κάνει καμία απολύτως αναφορά στο αν είχε γίνει οποιοσδήποτε έλεγχος της ποσότητας των αποθηκευμένων τεμαχίων συγκριτικά με την ποσότητα των τεμαχίων που εισήχθησαν, όπως αυτή προκύπτει από τη Διασάφηση εισαγωγής τους και τα υπόλοιπα παραστατικά έγγραφα εκτελωνισμού, γιατί σε περίπτωση που οι ποσότητες δε συμπίπτουν η εταιρεία θα έχει όχι μόνο Διοικητικές και Αστικές, αλλά και Ποινικές ευθύνες.

Τα αποτελέσματα της εργαστηριακής εξέτασης του ΕΛ.Ο.Τ. (Έκθεση Δοκιμών με στοιχεία:01Φ11Δ21/5.2.01) πιστοποίησαν ότι «το δείγμα δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις των Προτύπων», πράγμα που συνεπάγεται τη μη συμμόρφωσή του προς τις βασικές απαιτήσεις ασφαλείας των παιγνιδιών, όπως αυτές προδιαγράφονται στην ΚΥΑ Β.6342/863/24.3.89.

Κατόπιν τούτου, επειδή η παραπάνω ΚΥΑ για την ασφάλεια των παιγνιδιών ισχύει και εφαρμόζεται στη χώρα μας από το έτος 1989 για όλους εμπλεκόμενους φορείς χωρίς καμία εξαίρεση και ανεξάρτητα από την ποσότητα των τεμαχίων που κατά παράβαση του κυκλοφορούν στην αγορά, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Πρωτ. 4879/145/8.3.01 Απόφαση απαγόρευσης κυκλοφορίας του πατινιού BLAZE SCOOTER, η οποία απεστάλη με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 6009/172/9.3.01 έγγραφο της αρμόδιας Υπηρεσίας μας σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Στο σημείο αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο και σκόπιμο να υπογραμμιστούν εμφατικά τα ακόλουθα στοιχεία:

Όλες οι ενέργειες της αρμόδιας Υπηρεσίας μας έγιναν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία με απόλυτη διαφάνεια και άκρα αντικειμενικότητα, όλες ήταν έγγραφες και κοινοποιήθηκαν σε όλους τους συναρμόδιους φορείς και Υπηρεσίες. Οι ενέργειες αυτές είναι υποχρεωτικές και επιβεβλημένες από τις αντίστοιχες νομοθετικές διατάξεις.

Από όλα τα προαναφερόμενα γεγονότα προκύπτει ότι όλοι οι ισχυρισμοί της εταιρείας ALKO Ο.Ε. είναι ανυπόστατοι και άκρως παραπλανητικοί, γιατί αναφέρονται αποκλειστικά και μόνο στις διαδικασίες εκτελωνισμού (αναφέρουν εγκυκλίους και οδηγίες εκτελωνισμού) και αποσιωπούν την ουσία και το στόχο του αντίστοιχου νομικού πλαισίου, που είναι η ασφάλεια των κυκλοφορούντων-επομένως και των εκτελωνισμένων-παιγνιδιών, η των προς εκτελωνισμό παιγνιδιών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ασφαλής χρήση τους και η σύννομη κυκλοφορία τους στη χώρα μας, καθώς και στις λοιπές χώρες της Ε.Ε., σύμφωνα με την ΚΥΑ Β.6342/863/24.3.89.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 17 Μαΐου 2002.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129, παρ.2 & 3, 130 παρ.2 & 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 603/14-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη βελτίωση των μεταλλικών γεφυρών στο Εθνικό Οδικό Δίκτυο του Νομού Λακωνίας.

2. Η με αριθμό 600/30/13-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για τη δημιουργία «Συνηγούρου Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών».

3. Η με αριθμό 602/32/14-5-2002 επίκαιρη ερώτηση της Προέδρου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κας Αλέκας Παπαρήγα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης, για τη διάλυση του μηχανισμού παρα-

κολούθησης και υπονόμησης του συνδικαλιστικού και λαϊκού κινήματος, που δρουν στα Σώματα Ασφαλείας, κ.λπ..

4. Η με αριθμό 593/13-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Γεωργίου Αμπατζόγλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναβάθμιση του μαθήματος της Χημείας στα Λύκεια, κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 & 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 606/14-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευ-

τή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεοφάνη Δημοσχάκη προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με την έναρξη λειτουργίας του Πανεπιστημιακού Περιφερειακού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης.

2. Η με αριθμό 610/14-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με τη στελέχωση των Τμημάτων Απεξάρτησης του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 591/13-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για ρύθμιση των χρεών της Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας «ΕΘΝΙΚΟΣ» δεν θα συζητηθεί λόγω κωλυμάτων, σε συνεννόηση Υπουργού και Βουλευτή.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 598/13-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδάμ Ρεγκούζα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με δημοσιεύματα στον Τύπο αναφερόμενα στο υπό διαμόρφωση νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας των ηλεκτρονικών παιχνιδιών κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Ρεγκούζα έχει ως εξής:

«Η ανάδειξη της παράνομης και ασύδοτης λειτουργίας του παράνομου ηλεκτρονικού τζόγου στην πατρίδα μας, απεκάλυψε τον επικίνδυνο εκμαυλισμό στον οποίο υποβάλλονται οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι.

Η ανεπάρκεια των ελεγκτικών μηχανισμών και το αναποτελεσματικό νομοθετικό πλαίσιο ενέτειναν το πρόβλημα και ζημίωσαν το πολιτικό μας σύστημα και την πολιτική.

Η Κυβέρνηση υπό το βάρος της κοινωνικής κατακραυγής και του πολιτικού πανικού, άρχισε με πρόχειρες και αναποτελεσματικές αντιδράσεις, να προβαίνει σε αβασάνιστες εξαγγελίες μέτρων που ποτέ δεν εφαρμόστηκαν ή σε αφοριστικές απειλές για πλήρη κατάργηση της λειτουργίας των παιγνιομηχανιών γενικά. Αδιαφόρησε για τις ποικιλόμορφες αντιδράσεις και κατέγραψε ανικανότητα στη διαχείριση αυτής της κρίσης.

Σήμερα παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει τρεις μήνες από τότε και παρά το γεγονός ότι ο παράνομος ηλεκτρονικός τζόγος άρχισε δειλά –δειλά να λειτουργεί σε δημόσιους χώρους, ενώ στα καζίνα πληθαίνουν τα ανυποψίαστα υποψήφια θύματα, η Κυβέρνηση σιωπά.

Ύστερα από τα παραπάνω ερωτάται ο κύριος Υπουργός, στον οποίο απευθύνεται η παρούσα:

1. Γιατί και προς τι αυτή η κυβερνητική αβελτηρία;

2. Στο υπό διαμόρφωση νομοθετικό πλαίσιο, αν υπάρξει, θα υπάρχουν αρχές που θα το διέπουν και ποιες;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ρεγκούζας με την ερώτησή του θίγει ένα σημαντικό ζήτημα, αυτό των τυχερών παιγνίων. Πρόκειται για ένα θέμα που μας απασχόλησε επανειλημμένως εδώ στη Βουλή τα τελευταία δύο χρόνια. Είναι ήδη γνωστό ότι η Κυβέρνηση δια της Επιτροπής εξ αρμοδίων Υπουργών έχει τελικά αποφασίσει και έχει αναγγείλει το πολιτικό πλαίσιο λειτουργίας όλου αυτού του συστήματος.

Έτσι, λοιπόν, όλο αυτό το διάστημα που μεσολάβησε από την πολιτική εξαγγελία των συγκεκριμένων μέτρων μέχρι την κατάρτιση του νομοσχεδίου, ενός νομοσχεδίου που από τη φύση του είναι ιδιαίτερα σημαντικό, ασφαλώς χρειάστηκε κάποιος χρόνος. Πρέπει να τονίσουμε ότι εντελώς τυχαία συζητείται σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στην κεντρική νομοπαρασκευαστική επιτροπή, έχει δηλαδή κατατεθεί στο πρώτο στάδιο νομοτεχνικής επεξεργασίας στη Βουλή. Πιστεύουμε ότι πολύ σύντομα θα έλθει το νομοσχέδιο στη Βουλή, όπου θα μπορέσουμε να συζητήσουμε τις λεπτομέρειες των συγκεκριμένων διατάξεων.

Οι γενικές αρχές -όσο μπορούμε να μιλήσουμε για γενικές αρχές- που ζητήσατε, κύριε συνάδελφε, είναι οι εξής: Απαγορεύεται παντελώς η λειτουργία ηλεκτρονικών, ηλεκτρικών και ηλεκτρομηχανικών παιγνίων, προβλέπεται ρητά η λειτουργία καταστημάτων προσφοράς υπηρεσιών διαδικτύου, του internet

δηλαδή, χωρίς όμως τη δυνατότητα διεξαγωγής παιγνίων, για να μην υπάρξει η κατάχρηση και η μεταβίβαση από το ένα καθεστώς σε ένα όμοιο καθεστώς υπό την κάλυψη δήθεν του internet.

Ακόμα, θεσπίζονται αυστηρότερες ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες οδηγούν στο άμεσο -το τονίζω αυτό- κλείσιμο δια της διοικητικής οδού καταρχήν του καταστήματος, χωρίς βέβαια να παραβλέπεται το γεγονός ότι και το δικαστήριο ξεχωριστά μπορεί να επιβάλλει σαν ποινή το κλείσιμο του καταστήματος.

Ο έλεγχος των παιγνίων ανατίθεται στις αστυνομικές αρχές. Καταργείται η γνωμοδοτική επιτροπή των παιγνίων. Επίσης καταργούνται οι τριμελείς επιτροπές παιγνίων, από τη στιγμή που θα έχουν ολοκληρώσει το θέμα της εξέτασης των εκκρεμών αιτήσεων για παιγνιομηχανήματα, τα οποία ήδη έχουν κατασχεθεί και θα λειτουργήσουν στο μεταβατικό στάδιο απλά και μόνο για να κλείσουν εκκρεμείς υπάρχουσες υποθέσεις. Πιστεύουμε ότι πρόκειται για μια λύση που είναι αυστηρή, βρίσκεται όμως εντός των πλαισίων της κοινωνικής αποδοχής και θεωρούμε ότι αποτελεί την πιο ρεαλιστική λύση στα σημερινά δεδομένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από περίπου τρεισήμισι μήνες, υπό το βάρος της κοινωνικής κατακραυγής και υπό το βάρος του πολιτικού πανικού, η Κυβέρνηση στην αρχή εξήγγειλε πακέτο επτά μέτρων, το γνωστό «πακέτο Χριστοδουλάκη». Λίγες μέρες μετά, χωρίς να έχουν εφαρμοστεί αυτά τα μέτρα, χωρίς δηλαδή να έχουν έλθει στη Βουλή για νομιμοποίηση, βγήκε ο Πρωθυπουργός και μίλησε για πλήρη κατάργηση της λειτουργίας των παιγνιομηχανιών.

Πέρασαν τρεισήμισι μήνες. Τότε η Κυβέρνηση είχε ένα ελαφρυντικό. Σήμερα όμως δεν έχει κανένα ελαφρυντικό να φέρνει μια απόφαση, η οποία τότε ήταν εν θερμώ, σήμερα όμως θα έπρεπε να είναι εν ψυχρώ. Ακόμα θα έπρεπε εδώ πέρα να αναθεωρείται αυτή η απόφαση, διότι δεν λαμβάνει υπόψη της τα ευρωπαϊκά δεδομένα, δεν λαμβάνει υπόψη της αυτά που γίνονται στις ευρωπαϊκές χώρες για κάποια μηχανήματα παιδευτικού χαρακτήρα ή ακόμα και περιορισμένου κέρδους - όπως συζητούσαμε εμείς στην άτυπη επιτροπή- και ταυτόχρονα με κάποιες προϋποθέσεις, που θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ακόμα και σήμερα.

Αναφέρομαι σε εκείνον το μηχανισμό που δεν θα δίνει τη δυνατότητα της μετατροπής των ηλεκτρονικών πλακετών σε τυχερά παιχνίδια, που θα διασφαλίζει τη φορολογική μνήμη, για να εξασφαλίζονται τα έσοδα του δημοσίου, και βέβαια εκείνες τις βασικές αρχές που δεν θα οδηγούν την όλη εξέλιξη σε μονοπλευρική ιστορία.

Κύριε Υπουργέ, πολύ φοβάμαι ότι αυτή η απόφασή σας κινείται πάλι σε λανθασμένη κατεύθυνση, γιατί το «πονάει δόντι, κόβει κεφάλι» δεν είναι πολιτική λύση. Φοβάμαι ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα αναγκαστείτε να προσαρμοστείτε στις αποφάσεις ευρωπαϊκών δικαστηρίων που θα προκύψουν, γιατί οι ενδιαφερόμενοι θα προσφύγουν σ' αυτά.

Τέλος, πολύ φοβάμαι -και το τονίζω από τώρα, κύριε Υπουργέ, προειδοποιώντας την Κυβέρνηση για τη θέση της Νέας Δημοκρατίας- ότι θα μας βρείτε αντίθετους σε λύσεις που ενδεχομένως θα οδηγήσουν σε on line σύστημα, σαν αυτό που υπήρξε στο ΞΥΣΤΟ.

Εμείς θεωρούμε ότι κάνετε λάθος για μία ακόμα φορά και, ταυτόχρονα, αγνοείτε τις παρενέργειες αυτής της απόφασής σας, δηλαδή τους χιλιάδες εργαζόμενους στον κλάδο, εκτός αν στόχος της Κυβέρνησης -μέσω των υποβολών- είναι η εξασθένιση αυτού του κλάδου, για να μην έχει φωνή διαμαρτυρίας, προκειμένου να μπορούν να περάσουν τα σχέδια κάποιων συμφερόντων με ευκολότερο τρόπο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε συνάδελφε, η θέση της Κυβέρνησης είναι σαφής και κατηγορηματική! Όμως, δεν διέκρινα την ίδια σαφήνεια στις δικές σας θέσεις, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί εντός δύο λεπτών διέκρινα τρεις διαφορετικές απόψεις. Εμείς μιλήσαμε για παντελή απαγόρευση, οπότε δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείτε για on line ή εκτός γραμμής, κλπ. Είναι σαφής η πλήρης απαγόρευση όλων των συγκεκριμένων παιγνίων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τρίτη είναι η με αριθμό 597/13-05-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη στελέχωση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κοσιώνη έχει ως εξής:

«Ενώ το πρόβλημα των ναρκωτικών μαστίζει τη χώρα και ειδικά τη νεολαία μας, τεράστιες είναι οι ευθύνες που αναλαμβάνει η Κυβέρνηση με τον αποσπασματικό και εντελώς αναποτελεσματικό τρόπο που «αντιμετωπίζει» το πρόβλημα. Η Κυβέρνηση, όχι μόνο δεν λαμβάνει ακόμα και τα πιο στοιχειώδη μέτρα πρόληψης, αλλά η πολιτική που εφαρμόζει είναι έως και επικίνδυνη, αφ' ενός με την επιλογή των υποκατάστατων (μεθαδόνη) και αφ' ετέρου με τη μη διάθεση των αναγκαίων πόρων για τη συνέχιση και την ανάπτυξη των προγραμμάτων των θεραπευτικών κοινοτήτων.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ), το οποίο αντιμετωπίζει τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και παρ' όλο που, λ.χ., έχουν εγκριθεί από το Μάρτιο του 2001 η πρόσληψη ενενήντα ατόμων, αυτές δεν έχουν γίνει ακόμη. Ήδη τρία προγράμματα του Κέντρου κινδυνεύουν άμεσα να σταματήσουν λόγω έλλειψης προσωπικού.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός ποια μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση και πότε, ώστε να αντιμετωπιστούν άμεσα οι ανάγκες του ΚΕΘΕΑ σε προσωπικό, προκειμένου το κέντρο όχι μόνο να συνεχίσει απρόσκοπτα τη λειτουργία του, αλλά και να επεκτείνει τη δραστηριότητά του, όπως επιβάλλουν οι ανάγκες».

Το λόγο έχει η κύρια Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου της εξάρτησης από ουσίες, βρίσκεται σε εξέλιξη μία μεγάλη προσπάθεια με τη συστράτευση κοινωνίας και πολιτείας. Σ' αυτήν την προσπάθεια ο ρόλος της πολιτείας δεν εξαντλείται ασφαλώς στο μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, αλλά και στην αντιμετώπιση τρεχόντων προβλημάτων, όπως είναι αυτό που αναφέρεται στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου.

Θεωρώ απαραίτητο να υπογραμμίσω ότι η βασική προοπτική που περιλαμβάνεται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης είναι η διεύρυνση, η επέκταση των θεραπευτικών προγραμμάτων για τους χρήστες σε ολόκληρη την Ελλάδα. Μ' αυτό το δεδομένο, ζητήσαμε ως Υπουργείο και πήραμε αναμορφωμένους τους προγραμματισμούς των θεραπευτικών φορέων για το 2002, προκειμένου να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες του εθνικού σχεδιασμού.

Παράλληλα, εξασφαλίσαμε επιπρόσθετη οικονομική επιχορήγηση δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών για τους φορείς ΟΚΑΝΑ και ΚΕΘΕΑ. Θα δεχτώ ότι υπήρξαν σοβαρά προβλήματα στην απρόσκοπτη λειτουργία κάποιων θεραπευτικών προγραμμάτων στο πρόσφατο παρελθόν. Ειδικά για το ΚΕΘΕΑ είναι γνωστό ότι το πρόβλημα για τη μη πρόσληψη προσωπικού οφειλόταν στο γεγονός ότι δεν είχε συμπεριληφθεί από παραδρομή στην εξαίρεση από τις διαδικασίες του ν. 2190.

Το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε πρόσφατα με το άρθρο 33 του ν. 3013/2002. Και βέβαια στο βαθμό που το θέμα αντιμετωπίστηκε με νομοθετική ρύθμιση το ΚΕΘΕΑ προχωρεί άμεσα στην κάλυψη των ενενήντα θέσεων που είχαν εγκριθεί από πέρσι.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής έγγραφο με χθεσινή ημερομηνία του ΚΕΘΕΑ με το οποίο ζητά κάποιες τροποποιή-

σεις στη σύνθεση του υπό πρόσληψη προσωπικού. Παράλληλα στο άμεσο μέλλον προγραμματίζεται η πραγματοποίηση εκατόν πενήντα επιπλέον προσλήψεων από το ΚΕΘΕΑ, προκειμένου να καλυφθούν τα νέα προγράμματα τα οποία προβλέπονται από το εθνικό σχέδιο δράσης.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κα Ελπίδα Τσουρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βλέπετε, λοιπόν, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, ότι και σε συνεχή επαφή είμαστε με τους θεραπευτικούς φορείς, αλλά και ο συνολικός προγραμματισμός που προβλέπεται από το εθνικό σχέδιο δράσης αντιμετωπίζεται με τρόπο κάθε άλλο παρά αναποτελεσματικό ή αποσπασματικό, όπως αναφέρετε στην ερώτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Κοσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω ότι το ΚΕΘΕΑ αντιμετωπίζει τρία προβλήματα. Το πρώτο είναι το οικονομικό, το άλλο είναι το θέμα των προσλήψεων και το τρίτο είναι η επίθεση που έχει δεχθεί.

Πρώτον, στον οικονομικό τομέα και σε όλους τους τελευταίους προϋπολογισμούς βλέπουμε να ελαττώνεται το ποσοστό με το οποίο επιχορηγείται το ΚΕΘΕΑ. Κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό προβλέπονται όλο και λιγότερα ποσά γι' αυτό.

Δεύτερον, παρά το ότι έγινε τροποποίηση του νόμου σε σχέση με το ΑΣΕΠ για τις προσλήψεις, δεν έχει κατατεθεί ακόμα η μελέτη σκοπιμότητας και από αυτόν το λόγο κινδυνεύουν τρία προγράμματα του ΚΕΘΕΑ.

Ένα από τα κυριότερα είναι αυτό που ήταν προγραμματισμένο για το στρατό, που η τελευταία έρευνα της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας δείχνει ότι το ποσοστό των χρηστών μέσα στο στρατεύμα είναι 23%, πράγμα που θέλει γρήγορη αντιμετώπιση.

Γι' αυτούς τους λόγους, λοιπόν, δεν μπορεί να αναπτύξει δράση το ΚΕΘΕΑ και υπάρχει μία ετερογενής αντιμετώπιση σε όλους τους τομείς σε σύγκριση με τον ΟΚΑΝΑ και κυρίως με τα λεγόμενα «υγρά προγράμματα». Το τελευταίο χρονικό διάστημα και κυρίως μετά την πρόταση των πέντε –παρά του ότι δεν συμπεριλαμβάνεται στην πρόταση των πέντε– από διάφορα δημοσιεύματα δεν έχω δει καμία κάλυψη μέχρι τώρα εκ μέρους της Κυβέρνησης για ένα πρόγραμμα για το οποίο μπορεί να έχει κανείς διαφορετική αντίληψη, όπως λένε οι διάφοροι διανοούμενοι, αλλά εν πάση περιπτώσει, λειτουργεί με έναν τρόπο και έχει σώσει ανθρώπινες ζωές και πάρα πολλή νεολαία.

Νομίζω ότι και τα τρία πράγματα αυτά πρέπει να τροποποιηθούν γρήγορα, να αλλάξουν, ώστε να μην υπάρχει αυτή η διαφορετική αντιμετώπιση του ΟΚΑΝΑ και κυρίως προς τα λεγόμενα «υγρά προγράμματα» σε αντιπαράθεση με τα «στεγνά προγράμματα» τα οποία έχουν μία παρουσία, όπως ξέρουμε και έχουν αναγνωριστεί και στην Ευρώπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεώρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» αφ' ενός είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός δάσκαλος από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου και αφ' ετέρου τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί δάσκαλοι από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Πεύκης.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο και εξηγούμε ότι συζητούνται αυτήν τη στιγμή ερωτήσεις Βουλευτών προς την Κυβέρνηση για διάφορα θέματα και γι' αυτό παρίστανται στην Αίθουσα οι Βουλευτές που υποβάλλουν τις ερωτήσεις και οι κύριοι Υπουργοί που απαντούν.

Το λόγο έχει η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Τσουρή.
ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κατ'

αρχήν όσον αφορά το θέμα των προϋπολογισμών, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, εξυπακούεται ότι δεν μπορώ να κάνω αποδεκτή την παρατήρησή σας. Στην πρωτολογία μου μόλις ανέφερα ότι εξασφαλίστηκαν δέκα δισεκατομμύρια δραχμές επιπλέον που σημαίνει ότι ο προϋπολογισμός του ΚΕΘΕΑ για φέτος είναι υπερδιπλασιασμένος σε σχέση με πέρσι. Αυτό σημαίνει ότι ο προϋπολογισμός αυτός, αυτά τα χρήματα τα οποία θα δοθούν στο ΚΕΘΕΑ στηρίχθηκαν στο συγκεκριμένο προγραμματισμό του ίδιου του ΚΕΘΕΑ. Δηλαδή το ΚΕΘΕΑ υπέβαλε μία συγκεκριμένη πρόταση για το τι προγραμματίζει μέσα στο 2002 και εξ ολοκλήρου αυτή η πρόταση καλύφθηκε μέχρι τελευταίας δραχμής. Τα χρήματα υπάρχουν, είναι δεσμευμένα και χρειάζεται να δούμε κατά πόσον θα μπορέσει να τα απορροφήσει το ΚΕΘΕΑ ή ο ΟΚΑΝΑ.

Σε σχέση με τον ΟΚΑΝΑ ο προϋπολογισμός του ΚΕΘΕΑ είναι μειωμένος ακριβώς επειδή ο προγραμματισμός που υποβάλλεται από τους δύο φορείς είναι διαφορετικός.

Βέβαια θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ένα πρόγραμμα υποκατάστασης στοιχίζει περισσότερο απ' ό,τι ένα στεγνό πρόγραμμα που εφαρμόζει το ΚΕΘΕΑ.

Όσον αφορά την έγκριση σκοπιμότητας που θέσατε για τις ενενήντα θέσεις, σας ενημερώνω ότι υπάρχει από πέρσι. Έχει εκδοθεί έγκριση σκοπιμότητας από το Υπουργείο Υγείας.

Τέλος, όσον αφορά τη μη κάλυψη του ΚΕΘΕΑ από τις επιθέσεις τις οποίες δέχθηκε μετά την κατάθεση της πρότασης νόμου των πέντε συναδέλφων, μια προσεκτική ανάλυση των Πρακτικών της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής αλλά και της Διαρκούς Επιτροπής θα βεβαιώσει ότι οι θέσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας είναι ταυτοσημες με τις θέσεις του ΚΕΘΕΑ, όπως εκφράστηκαν στη Διακομματική Επιτροπή, τουλάχιστον στη συντριπτική τους πλειοψηφία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τέταρτη είναι η με αριθμό 599/13.5.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τους Υπουργούς Πολιτισμού, Ανάπτυξης, σχετικώς με την αναθεώρηση της απόφασης για την κατασκευή Κέντρου Διανομής της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού, εντός της οικιστικής ζώνης του Δήμου Κορυδαλλού κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λαφαζάνη έχει ως εξής:

«Με βάση τη διάταξη του ν. 2947/01 εντάχθηκε στα ολυμπιακά έργα και χωροθετήθηκε η κατασκευή κλειστού υποσταθμού (Κέντρο Διανομής) της ΔΕΗ εντός της οικιστικής ζώνης του Δήμου Κορυδαλλού και σε πυκνοδομημένη περιοχή.

Επειδή η σχεδιαζόμενη κατασκευή του Κέντρου Διανομής της ΔΕΗ στη συγκεκριμένη τοποθεσία έχει αναστατώσει τον Κορυδαλλό και έχει προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις στους κατοίκους του.

Επειδή η σχεδιαζόμενη κατασκευή του Κέντρου Διανομής στη συγκεκριμένη πυκνοδομημένη και πυκνοκατοικημένη περιοχή, από την οποία απουσιάζουν ελεύθεροι χώροι θα απαξιώσει τις γύρω εκτάσεις και τις κατοικίες, ενώ θα υποβαθμίσει περαιτέρω την ποιότητα ζωής και το περιβάλλον των κατοίκων.

Επειδή η κατασκευή Κέντρου Διανομής της ΔΕΗ σε μια πυκνοκατοικημένη περιοχή, δίπλα ακριβώς σε σχολικές εγκαταστάσεις, ενέχει κινδύνους ακόμα και για επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων.

Επειδή η προσπάθεια κατασκευής του Κέντρου Διανομής στη συγκεκριμένη περιοχή του Κορυδαλλού θα συναντήσει την αντίσταση των κατοίκων με κίνδυνο μεγάλης κοινωνικής αναστάτωσης και συγκρούσεων.

Επειδή το εν λόγω Κέντρο Διανομής έχει ελάχιστη ή καθόλου σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και προσημαστικά και μόνο εντάχθηκε στα ολυμπιακά έργα.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Σκοπεύουν να αναθεωρήσουν την απόφασή τους για τη συγκεκριμένη χωροθέτηση του Κέντρου Διανομής πριν προκληθούν μεγάλες κοινωνικές αναστατώσεις;

2. Θα φέρουν άμεσα στη Βουλή τροπολογία που θα ακυρώνει τη συγκεκριμένη διάταξη χωροθέτησης του ν. 2947/01 για το

Κέντρο Διανομής της ΔΕΗ στον Κορυδαλλό;»

Ο Υφυπουργός κ. Καλαφάτης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης) : Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, προφανώς και δεν θα φέρουμε διάταξη για να ακυρώσουμε το έργο, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό, εξυπηρετεί πάρα πολλούς στόχους και όντως έχει εγκριθεί με τον ν. 2947/01 για τα ολυμπιακά έργα. Μάλιστα, η κατασκευή του έχει δημοπρατηθεί μαζί με τη δημιουργία άλλων τριών τέτοιου είδους υποσταθμών, των Βριλησίων, του Ελληνικού και του Φαλήρου.

Πρέπει να τονίσουμε ότι το έργο αυτό δεν προέκυψε σήμερα για τα ολυμπιακά έργα. Αυτό το έργο έχει σχεδιαστεί εδώ και είκοσι χρόνια, έχει χωροθετηθεί και γι' αυτό ακριβώς είχε αγοραστεί και συγκεκριμένο οικοπέδο.

Η αναγκαιότητα του έργου είναι διπλή. Πρώτον, καλύπτει τις ανάγκες της ευρύτερης περιοχής, η οποία σήμερα ηλεκτροδοτείται από τον υποσταθμό του Αιγάλεω, ο οποίος δεν αντέχει περαιτέρω φόρτιση, άρα εξυπηρετεί υπαρκτές και διαχρονικές ανάγκες του καταναλωτικού κοινού της περιοχής και δεύτερον, εξυπηρετεί και κάποια συγκεκριμένα ολυμπιακά έργα.

Το βασικό κριτήριο σ' αυτούς τους υποσταθμούς διανομής που μετατρέπουν την υψηλή τάση σε μεσαία και ακολούθως σε χαμηλή, είναι να βρίσκεται στο κέντρο βάρους της περιοχής, την οποία πρόκειται να εξυπηρετήσει. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο έχει προκριθεί η περιοχή του Κορυδαλλού, όπως και σε άλλες περιοχές της Αττικής και σε άλλες περιοχές άλλων πόλεων, με παρόμοιο κεντροβαρικό κριτήριο -όπως λέγεται- έχουν επιλεγεί παρόμοιες περιοχές.

Για να αποσαφηνίσουμε κάτι, ας δούμε πως εξυπηρετείται σήμερα η Αττική. Εξυπηρετείται με δέκα τέτοια παρόμοια κέντρα διανομής. Δεν είναι κάτι που προκύπτει σήμερα. Επίσης, πρέπει να ξέρουμε και να γνωρίζουμε όλοι ότι αυτή είναι μια διεθνής πρακτική, η οποία εφαρμόζεται σε όλες τις μεγάλες πόλεις και μάλιστα σε ακόμη περισσότερο πυκνοκατοικημένες περιοχές και γειτονίες.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, αυτά τα έργα σχεδιάζονται με τον καλύτερο τρόπο, ούτως ώστε να μη φέρνουν προβλήματα στο ανθρώπινο και φυσικό περιβάλλον. Μάλιστα θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι και στα δέκα τέτοια κέντρα διανομής που λειτουργούν ήδη δεν έχουν παρουσιαστεί προβλήματα, παρ' όλο που είναι οι ίδιες συνθήκες.

Εμείς καταλαβαίνουμε απολύτως και τη δική σας αγωνία, αλλά κυρίως την αγωνία των κατοίκων που προκύπτει διαισθητικά. Λένε «θα εγκατασταθούν εδώ κάποια ισχυρά ηλεκτρομαγνητικά πεδία, τα οποία πιθανόν να έχουν κάποια επίπτωση στην υγεία μας».

Επ' αυτών θα ήθελα να σας τονίσω ότι οι μετρήσεις που έχουν γίνει από τη ΔΕΗ και από επιστημονικούς φορείς έχουν αποδείξει, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η ΔΕΗ, ότι δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος για τον εξής λόγο. Η ισχύς των πεδίων από κει που γίνεται ο μετασχηματισμός προς τα έξω αποσβένεται κατακόρυφα, με αποτέλεσμα οι περιοχές που βρίσκονται κολλητά, γειτονικά στον υποσταθμό να παρουσιάζουν την ίδια ισχύ φορτίων με αυτή που παρουσιάζεται σε άλλες περιοχές, όπου εκεί ο σταθμός είναι πάρα πολύ μακριά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Θα πω τα υπόλοιπα στη δευτερολογία μου.

Γι' αυτό ακριβώς πολλές υπηρεσίες της ΔΕΗ βρίσκονται, είτε πλάι σε τέτοιου είδους υποσταθμούς είτε ακόμη και πάνω από αυτούς τους υποσταθμούς.

Επομένως νομίζω ότι θα πρέπει, σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να διασκεδαστούν οι τυχόν ανησυχίες των κατοίκων και αν χρειάζεται να ληφθούν και κάποια προληπτικά μέτρα περαιτέρω, αυτά να ληφθούν. Σ' αυτό είμαστε ανοιχτοί, αλλά δε νομίζω ότι πρέπει να ακυρώσουμε, όπως αφήνετε να εννοηθεί με την ερώτησή σας, ένα τόσο σημαντικό έργο και για την περιοχή εκεί, αλλά και γενικότερα για την Αθήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Λαφα-

ζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ελπίζω να έχετε αίσθηση του τι γίνεται στον Κορυδαλλό. Γιατί αυτή η απάντησή σας σήμερα, ξέρετε τι θα προκαλέσει από αύριο; Θα προκαλέσει γενικό συναγερμό στον Κορυδαλλό και όχι από μένα φυσικά, αλλά από τη δημοτική αρχή, απ' όλες τις δημοτικές παρατάξεις, απ' όλους τους κατοίκους, απ' όλους τους φορείς της πόλης και απ' όλους τους Βουλευτές της Β' Πειραιά ανεξαρτήτως κομμάτων.

Δεν ξέρω αν θέλετε να το κάνετε αυτό και αν αυτό είναι στις προθέσεις σας και αν θέλετε να πείτε ότι όλος αυτός ο κόσμος δεν έχει αίσθηση της πραγματικότητας και έχει αίσθηση το Υπουργείο.

Εγώ δεν σας είπα να ακυρώσετε γενικών το έργο του υποσταθμού. Σας είπα ότι υπάρχουν πολλές, πάμπολλες και μάλιστα πολύ πλησίον, εναλλακτικές λύσεις οι οποίες δεν θα χωροθετούν αυτό το κέντρο μέσα στην πυκνοδομημένη οικιστική ζώνη του Κορυδαλλού σ' ένα χώρο ελεύθερο, όπου μπορούσαν να γίνουν άλλα πράγματα, όταν ο Κορυδαλλός, ιδιαίτερα σ' αυτήν την περιοχή, πνίγεται κυριολεκτικά στο τσιμέντο και δίπλα υπάρχουν σχολικές εγκαταστάσεις.

Δεν καταλαβαίνω, γιατί αυτή η πυγμή του Υπουργείου απέναντι σ' αυτό το θέμα. Δεν το αντιλαμβάνομαι καθόλου. Δεν ξέρω αν έχετε κάνει, έστω και στοιχειώδη μελέτη της περιοχής. Σας λέω ότι τετρακόσια - πεντακόσια μέτρα πιο κει, υπάρχουν νταμάρια. Άνετα θα μπορούσε να χωροθετηθεί εκεί το κέντρο και να μην υπάρχουν αντιδράσεις. Αλλά αυτή η επιμονή να το βάλουμε εκεί, προκειμένου να προκαλέσουμε τους πάντες δημιουργεί ένα τεράστιο κοινωνικό θέμα. Και μην το θεωρείτε λεπτομέρεια. Λεπτομέρεια μπορεί να είναι για τις κορυφές του Υπουργείου σας. Γι' αυτούς τους ανθρώπους που ζουν εκεί, που έχουν αίσθηση της περιοχής τους, που τη βλέπουν να υποβαθμίζεται συνεχώς, που έχουν ανασφάλεια και βλέπουν να μην έχουν μέλλον, αυτό είναι ένα θέμα πάρα πολύ σοβαρό. Ίσως να είναι και το μείζον γι' αυτούς.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το Υπουργείο πρέπει να προσεγγίζει με άλλο τρόπο τα προβλήματα και εφόσον έχει δυνατότητα να τα επιλύει. Διότι πολύ φοβάμαι ότι έχετε ξεκοπεί από πολλά πράγματα, τα οποία συμβαίνουν μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα των περιοχών. Αυτός ο δρόμος είναι αδιέξοδος. Δεν μπορεί να έχετε ψηφίσματα του δήμου, όλων των δημοτικών παρατάξεων, να έχετε ερωτήσεις από όλους τους Βουλευτές της Β' Πειραιά, από όλα τα κόμματα, να έχετε όλους τους κατοίκους σύσσωμους απέναντί σας και να λέτε «όχι, εμείς θα το βάλουμε εκεί».

Αυτό δεν το καταλαβαίνω. Δεν ξέρω για ποιο λόγο υπάρχει αυτή η επιμονή. Πείτε στις υπηρεσίες της ΔΕΗ να κάνουν μια έρευνα στην περιοχή και θα δείτε ότι υπάρχουν δεκάδες εναλλακτικές λύσεις, που είναι βιώσιμες και αποτελεσματικές. Η επιμονή αυτή είναι ανεξήγητη για μένα και σας επαναλαμβάνω ότι, μόλις θα μαθευτεί στον Κορυδαλλό αυτή η απάντησή σας, θα κατασκηνώσουν οι πάντες έξω από το Υπουργείο σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κύριος Καλαφάτης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Αγαπητέ συνάδελφε, νομίζω ότι έχουμε και αίσθηση και συναίσθηση. Ίσως αυτή να λείπει από άλλες πλευρές της Βουλής, αλλά εμείς έχουμε αυτήν την εντύπωση ότι, δηλαδή, διαθέτουμε και αίσθηση και συναίσθηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ το λέω αυτό καλοπροαίρετα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Το ξέρω και γι' αυτό το λόγο και εγώ σας απαντώ καλοπροαίρετα. Πρόκειται για ένα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε χωρίς παρωπίδες και διαισθητικές υστερίες, αλλά με βάση επιστημονικά δεδομένα.

Εγώ προηγουμένως σας έδωσα μία απάντηση. Παρεμφερή απάντηση έχει δώσει για το ίδιο θέμα και σε άλλες γραπτές ερωτήσεις ο Υπουργός μας. Άρα, αυτές οι απαντήσεις είναι γνωστές στο λαό του Κορυδαλλού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχετε υπόψη σας ότι ο Υπουργός

Πολιτισμού δίνει άλλη απάντηση;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Σας είπα, κύριε Λαφαζάνη, ότι μιλώ καλοπροαίρετα.

Έχω εδώ την απάντηση του Υπουργού Ανάπτυξης, η οποία έχει κατατεθεί στις 5 Απριλίου, προς τον κ. Μιχαολιάκο, όπου καταλήγει αναλύοντας αυτά περίπου που είπα και εγώ στην τοποθέτησή μου.

Εγώ δεν είπα ότι δεν υπάρχει ανησυχία, αλλά προσπάθησα να σας αναφέρω με συγκεκριμένα επιστημονικά στοιχεία το τι συμβαίνει στην Αττική σήμερα. Σας είπα ότι υπάρχουν δηλαδή δέκα παρόμοια κέντρα διανομής μέσα στην Αττική και σε περιοχές πιο πυκνοκατοικημένες από τον Κορυδαλλό. Τέτοιες περιοχές είναι για παράδειγμα η Καλλιθέα και το Αιγάλεω, το οποίο μάλιστα τροφοδοτεί σήμερα τη Νίκια και το Κορυδαλλό.

Αυτή είναι μια διεθνής πρακτική σε όλες τις μεγάλες πόλεις να υπάρχουν δηλαδή οι υποσταθμοί διανομής μέσα σε πυκνοκατοικημένες περιοχές. Έχουν γίνει μετρήσεις και σας είπα ότι η ΔΕΗ και τα πανεπιστήμια έχουν κάνει τέτοιες μετρήσεις. Σας είπα ότι ένα τέτοιο ισχυρό ηλεκτρομαγνητικό πεδίο αποσβένεται πάραυτα δραστικά αμέσως μόλις βγει από την εστία και άρα δεν παρουσιάζει κίνδυνο για την περιοχή.

Σας ανέφερα ακόμα -και νομίζω ότι δεν διαφωνούμε επί της ουσίας- ότι εμείς αυτό το έργο το προχωρούμε και θα το προχωρήσουμε σε συνεργασία με την τοπική κοινωνία και με το Δήμο του Κορυδαλλού.

Αν απόψεις, όπως αυτές που εκφράσατε εσείς, μπορούν να είναι εποικοδομητικές, εμείς δεν έχουμε λόγο να τις αρνηθούμε. Πρέπει, όμως, να θέσουμε έναν όρο ότι οποιαδήποτε διαμόρφωση του έργου δεν θα επιβαρύνει και δεν θα επιβραδύνει την υλοποίησή του.

Εμείς πάντα συνεργαζόμαστε με τις τοπικές κοινωνίες και προσπαθούμε οποιαδήποτε έργα ή κοινωνικές εξελίξεις να μην τις θέτουμε σε κίνδυνο, αλλά να προσπαθούμε συνθετικά να προχωρήσουμε. Από την άλλη πλευρά δεν μπορούμε να είμαστε όμηροι διαισθητικών υστεριών, οι οποίες πιθανόν να κυριαρχούν σε ένα πολύ μικρό κομμάτι μιας τοπικής κοινωνίας και να καλλιεργούνται από άλλες δυνάμεις για άλλους λόγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εισερχόμαστε στην συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων του δεύτερου κύκλου:

Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 592/13-5-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευάγγελου Πολύζου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικής με την αποζημίωση των πληγέντων από τις χιονοπτώσεις του περασμένου Δεκεμβρίου και Ιανουαρίου, αγροτών και κτηνοτρόφων του Νομού Πιερίας.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Πολύζου έχει ως εξής:

«Από τις χιονοπτώσεις και τον παγετό του Δεκεμβρίου 2001 και Ιανουαρίου 2002, προκλήθηκαν σοβαρές ζημιές στην αγροτική παραγωγή, το φυτικό και ζωικό κεφάλαιο και σε γεωργικές και κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις.

Η Κυβέρνηση με απόφασή της που πάρθηκε το πρώτο δεκάημερο του Ιανουαρίου 2002, δεσμεύθηκε για άμεσες και γενναίες αποζημιώσεις στους πληγέντες αγρότες και κτηνοτρόφους, πλην όμως μέχρι σήμερα τίποτα ή ελάχιστα έγιναν πραγματικότητα, τουλάχιστον στο Νομό Πιερίας.

Τα μέτρα που είχαν εξαγγελθεί ήταν:

Άμεση έναρξη της διαδικασίας εκτίμησης των αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ, ο οποίος θα καλύψει έως και το 75% των εκτιμώμενων ζημιών.

Καταβολή του 50% του ποσού των εκτιμώμενων ζημιών αμέσως μετά την ολοκλήρωση της εκτίμησης, προκειμένου να επανέλθει η ομαλή λειτουργία της αγροτικής παραγωγής ταχύτατα.

Καταβολή ενισχύσεων και για την αποκατάσταση του ζωικού και φυτικού κεφαλαίου, καθώς και για την ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων εγκαταστάσεων.

Καταβολή ενισχύσεων και για ζημιές σε συγκεκριμένα αγροτικά προϊόντα και ζωοτροφές.

Πιστωτικές διευκολύνσεις σε όσους αγρότες έχουν λάβει καλλιεργητικά δάνεια, που λήγουν εντός του πρώτου εξαμήνου

του 2002. Τα δάνεια αυτά θα μετατρέπονταν σε άτοκα μέχρι να καταβληθούν εξ' ολοκλήρου οι αποζημιώσεις, ενώ σε όσους αγρότες το ποσό της αποζημίωσης δεν θα κάλυπτε το σύνολο του δανείου, θα γίνονταν ρυθμίσεις αποπληρωμής του με χαμηλό επιτόκιο.

Ερωτάται ο Υπουργός:

Ποια από τα παραπάνω μέτρα έχουν γίνει πραγματικότητα μέχρι σήμερα, γενικότερα και ειδικότερα στο νομό Πιερίας;».

Το λόγο έχει ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυσ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, τα ακραία καιρικά φαινόμενα που επικράτησαν τους μήνες Νοέμβριο, Δεκέμβριο του 2001 και Ιανουάριο του 2002, προκάλεσαν σημαντικές ζημιές στην αγροτική παραγωγή της χώρας μας.

Ειδικά στο Νομό Πιερίας για τις καλυπτόμενες από τον ΕΛΓΑ ζημιές, υπεβλήθησαν συνολικά τετρακόσιες εξήντα εννέα δηλώσεις στη φυτική παραγωγή και πενήντα δηλώσεις ζημιών στο ζωικό κεφάλαιο, που κυρίως αναφέρονται σε καταστροφές στα μελισσοσμήνη και στα αιγοπρόβατα. Οι εκτιμήσεις των ζημιών αυτών άρχισαν αμέσως και ολοκληρώθηκαν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Οι πίνακες με τα πορίσματα των εκτιμήσεων έχουν ήδη κοινοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους αγρότες και καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για να καταβληθούν οι αποζημιώσεις στους δικαιούχους παραγωγούς, στο σύνολό τους –το τονίζω αυτό- και όχι με τη μορφή προκαταβολών.

Κύριε συνάδελφε, υπολογίζουμε ότι οι αποζημιώσεις αυτές θα καταβληθούν για μεν το ζωικό κεφάλαιο στο τέλος Μαΐου, ενώ για τις ζημιές στη φυτική παραγωγή εντός του Ιουνίου.

Όσον αφορά τώρα στις ζημιές που δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛΓΑ στο φυτικό κεφάλαιο, στη ζωική παραγωγή, στο έγγαιο κεφάλαιο και στα αποθηκευμένα αγροτικά προϊόντα, το Υπουργείο Γεωργίας, όπως ξέρετε, ανέθεσε για πρώτη φορά, το συντονισμό όλων των συναρμωδίων φορέων στον ΕΛΓΑ.

Για να γνωρίζετε το μέγεθος των αναγκών που έχουν προκύψει, υπεβλήθησαν για πρώτη φορά εκατόν εβδομήντα μία χιλιάδες τριακόσιες τριάντα επτά δηλώσεις ζημιών σε όλη τη χώρα και μόνο στο Νομό Πιερίας υπεβλήθησαν επτά χιλιάδες πενήντα δύο δηλώσεις. Μετά τη λήξη της ημερομηνίας υποβολής των δηλώσεων, γιατί, όπως γνωρίζετε, έπρεπε να δώσουμε ένα χρονικό περιθώριο υποβολής δηλώσεων στους αγρότες μας, που ήταν μέχρι τις 22 Φεβρουαρίου 2002, υποβλήθηκε το πρόγραμμα έγκρισης των οικονομικών ενισχύσεων, ως οφείλαμε εκ του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 5 Μαρτίου 2002. Το τονίζω αυτό μόνο για να διαπιστώσετε ότι μερικές φορές αδικούμε τη χώρα μας. Τονίζω ότι αντίστοιχες ζημιές με τις ελληνικές υπέστησαν η Ιταλία και η Ισπανία. Εμείς στις 5 Μαρτίου 2002 καταβάλαμε αίτημα έγκρισης καταβολής οικονομικών ενισχύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ οι Ισπανοί ανακοίνωσαν στο Συμβούλιο Υπουργών απλώς τις ζημιές τον Απρίλιο του 2002.

Στο Νομό Πιερίας οι εκτιμήσεις άρχισαν στα μέσα Μαρτίου και μέχρι το Πάσχα ολοκληρώθηκαν πλήρως τόσο για το ζωικό κεφάλαιο όσο και για το έγγαιο κεφάλαιο, καθώς βέβαια και για το φυτικό κεφάλαιο, εκτός των καλλιεργειών της ελιάς και της ακτινιδιάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Αυτές οι δύο κατηγορίες ζημιών, θα ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος Ιουνίου.

Σχετικά τώρα με το πρόγραμμα των οικονομικών ενισχύσεων που καταρτίστηκε και υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προβλέπονται για πρώτη φορά σημαντικές ενισχύσεις που φθάνουν το 100% για τις ζημιές του φυτικού κεφαλαίου, για αποκατάσταση και απώλεια παραγωγής, το 80% για τις ζημιές του ζωικού κεφαλαίου και το 70% για τις ζημιές στο έγγαιο κεφάλαιο, δηλαδή για κτίσματα και για εξοπλισμό. Η συνολική απαιτούμενη δαπάνη για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος, εκτός ΕΛΓΑ, ανέρχεται σε 300 εκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τώρα στην απαλλαγή των καλλιεργητικών

δανείων των πληγέντων αγροτών από τόκους, στην οποία αναφέρεται ο συνάδελφος, ισχύει η δέσμευσή μας για πλήρη απαλλαγή όλων των ληξιπρόθεσμων δανείων από τόκους μέχρι την πληρωμή των οφειλομένων αποζημιώσεων στους αγρότες μας, εκ μέρους του ΕΛΓΑ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πολύζος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η επίκαιρη ερώτηση που κατέθεσα δεν είχε σκοπό να δημιουργήσει πρόβλημα.

Απλούστατα, θέλουμε να πιέσουμε την Κυβέρνηση ούτως ώστε να στραφεί προς τη σωστή κατεύθυνση. Διότι, κύριε Υπουργέ, αυτά τα οποία είπατε δυστυχώς, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Πιέσαμε προς αυτήν την κατεύθυνση από 14 Ιανουαρίου. Μέχρι τώρα έκανα δύο ερωτήσεις και στη συνέχεια προχώρησα στην επίκαιρη ερώτηση. Έχω έναν πίνακα από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στην οποία αναφέρονται οι ζημιές. Έχουμε είκοσι έξι χιλιάδες στρέμματα ελιές που η παραγωγή υπέστη ζημία από 60% έως 100%. Το φυτικό κεφάλαιο από 50% έως 80%, ακτινίδια, ροδακινίες, δαμασκηνίες. Εκείνο το οποίο θέλω να σας διαβεβαιώσω γιατί ενδέχεται να έχετε λάθος πληροφόρηση είναι ότι ακόμη οι εκτιμήσεις στο Νομό Πιερίας δεν τελείωσαν.

Είναι γεγονός ότι τελείωσαν οι εκτιμήσεις μόνο στις αποθήκες, στα υπόστεγα, στα μαντριά και σε κάτι θερμοκήπια, σε κάποιες εγκαταστάσεις. Ούτε στη φυτική παραγωγή έγινε η εκτίμηση των ζημιών.

Στο πρώτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου του 2002 πήρατε μία απόφαση. Εκτός αν μας πείτε ότι πέσατε έξω. Μέσα στο συγκεκριμένο διάστημα τέλος Μαΐου θα γίνονταν αυτά τα πέντε μέτρα πραγματικότητα, για τα οποία είχατε πάρει αποφάσεις. Τουλάχιστον, κύριε Υπουργέ, στο Νομό Πιερίας δεν έγινε τίποτε πραγματικό από αυτά τα οποία αναφέρατε. Κάνετε καμία ρύθμιση στα χρέη των αγροτών; Έγινε η καταβολή κάποιων αποζημιώσεων; Εδώ μιλάμε ότι βρισκόμαστε στο αρχικό στάδιο, ότι δεν έγιναν οι εκτιμήσεις ακόμη. Αλλά και πάνω από όλα επειδή και εσείς κατάγεστε από μία περιοχή που έχει ελαιόδεντρα, έχει βγει μία εγκύκλιος που λέει ότι δεν πρέπει να κλαδέψετε τα ελαιόδεντρα προκειμένου να γίνει η εκτίμηση των ζημιών στη φυτική παραγωγή. Και διερωτώμαι, είναι δυνατόν οι αγρότες να αφήσουν τις ελιές ακλάδευτες ή να μην τις κόψουν χαμηλά στη ρίζα –να τα πούμε όπως τα λέμε στα χωριά μας- προκειμένου να δούμε τι βλάστηση θα προκύψει στη συνέχεια; Ορισμένα πράγματα που γίνονται είναι εκτός πραγματικότητας. Είναι δυνατόν να μην γνωρίζουν οι αρμόδιοι του ΕΛΓΑ ή και του Υπουργείου Γεωργίας ότι ορισμένα πράγματα δεν γίνονται. Για τα σιτηρά τι είναι το τετράμηνο; Υπάρχει οδηγία η οποία αναφέρεται ότι θα γίνει συγκομιδή των σιτηρών και στη συνέχεια θα εκτιμηθούν οι ζημιές. Για ποια καταβολή αφού δεν κάναμε ακόμη της εκτιμήσεις;

Αντιλαμβάνετε ότι μιλάμε σήμερα στο Κοινοβούλιο για το συγκεκριμένο θέμα από την αγωνία που μας διακατέχει και εμάς ως προς τους αγρότες, διότι εμείς πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είναι ούτε μεγαλοβιομήχανοι, ούτε μεγαλοεπιχειρηματίες οι αγρότες και έχουν σοβαρότατο πρόβλημα επιβίωσης μετά και από τα τελευταία ακραία γεγονότα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κύριε συνάδελφε, σας ευχαριστώ για τον έλεγχο τον οποίο ασκείτε, διότι αναγνωρίζετε ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα σοβαρότατα προβλήματα, τα οποία δημιουργήσαν οι πρωτοφανείς, οι ακραίες καιρικές συνθήκες. Θέλω, όμως, να παρατηρήσω ότι η πληροφόρησή σας δεν είναι επαρκής, καθόσον και στο Νομό Πιερίας έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Αναγνώρισα ήδη ότι σε δύο τομείς δεν έχουμε περαιώσει ακόμη τις εκτιμήσεις ή τις εξατομικεύσεις των ζημιών (ελιές και ακτινιδίες). Επομένως για την κριτική σας αυτή έχετε δίκιο. Γνωρίζετε όμως και εσείς ότι όταν αυτή την περίοδο είχαμε εκατομμύρια ελαιόδεντρα με ζημιές για τα οποία έπρεπε να διαπιστώσουμε και να εξατομι-

κεύσουμε το μέγεθος αυτών. Γι' αυτό το λόγο όλοι οι γεωτεχνικοί του ΕΛΓΑ είναι στα χωράφια, στις καλλιέργειες, προκειμένου να έχουμε εγκαίρως την αποτύπωση των ζημιών. Εάν εσείς επιθυμείτε μία φορά να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας, εμείς το θέλουμε περισσότερο, κύριε συνάδελφε και γι' αυτό θέλω να γνωρίζετε ότι εργαζόμαστε σκληρά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Πρώτη είναι η με αριθμό 590/13.5.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχάλη Καρχιμάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου, να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση αποκατάστασης των ασφαλισμένων του Ταμείου Εμπόρων, Βιοτεχνών Ελλάδος της περιοχής Σητείας, που έπασαν θύματα κατάχρησης των εισφορών τους κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Κύριε Υπουργέ, σε αναφορά που είχα καταθέσει στη Βουλή στις 6.12.2000, ετέθη το θέμα της αναλογικής μεταχείρισης των ασφαλισμένων του ΤΕΒΕ Σητείας με τους ασφαλισμένους του ΤΕΒΕ Ξάνθης, οι οποίοι έπασαν θύματα κατάχρησης των ασφαλιστικών τους εισφορών, οι οποίες ενώ είχαν αποδεδειγμένα κατατεθεί στο ΤΕΒΕ Σητείας, υπάλληλος της υπεξείρεσε για λογαριασμό του.

Ενώ λοιπόν οι ασφαλισμένοι του ΤΕΒΕ της Ξάνθης έτυχαν ευνοϊκής μεταχείρισης μετά από κάποιες δικαστικές αποφάσεις που επικύρωσαν τα πορίσματα του ΤΕΒΕ για την κατάχρηση που έγινε, και οι ασφαλισμένοι δεν επιβαρύνθηκαν τις ασφαλιστικές εισφορές που πλήρωσαν, στη Σητεία ενώ τα πορίσματα του ΤΕΒΕ είναι αντίρρηση να τύχουν και οι ασφαλισμένοι του γραφείου ΤΕΒΕ Σητείας ανάλογης νομοθετικής ρύθμισης με εκείνη των ασφαλισμένων της Ξάνθης.

Επίσης, εδω θέλω να τονίσω ότι σε επιστολή που απέστειλε ο διοικητής του ΤΕΒΕ σε σχόλιο της τοπικής εφημερίδας «ΝΕΑ ΕΠΑΡΧΙΑ» που αναφέρθηκε στο θέμα, γράφει ότι γνωρίζει το πρόβλημα των ασφαλισμένων της Σητείας και ότι με το έγγραφό του με ΑΠ. Δ/-ΑΣΦ/Φ29/1/23.10.2000 προς το Υπουργείο το ΤΕΒΕ δεν θα έχει αντίρρηση να τύχουν και οι ασφαλισμένοι του γραφείου ΤΕΒΕ Σητείας ανάλογης νομοθετικής ρύθμισης με εκείνη των ασφαλισμένων της Ξάνθης.

Μετά από τα παραπάνω ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ, αν προτίθεσθε να προωθήσετε τη σχετική νομοθετική ρύθμιση στη Βουλή, αφού και το ταμείο δεν είναι αντίθετο, για να αποκαταστήσετε μια κατάφωρη αδικία που έχει συντελεστεί κατά των ασφαλισμένων της Σητείας και που στην Ξάνθη η ίδια περίπτωση έτυχε διαφορετικής και ευνοϊκότερης αντιμετώπισης, αφού σε όλους μας είναι γνωστό οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι επαγγελματίες.

Ο Υφυπουργός κ. Σπυρόπουλος έχει το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε συνάδελφε, το θέμα αυτό ήταν γνωστό στο Υπουργείο και πριν από την κατάθεση της ερώτησής σας. Σαφώς, όμως, και η κατάθεση της ερώτησής σας βοηθά στην επίσηυση της αντιμετώπισης ενός θέματος που μπορεί να θεωρείται ήσσονος σημασίας, με την έννοια ότι αποτελεί ένα μεμονωμένο φαινόμενο στη Σητεία. Ωστόσο, όμως, έχει δύο πτυχές που πρέπει να δούμε σοβαρά.

Η πρώτη πτυχή αφορά την अपάρδεκτη λειτουργία δημόσιου λειτουργού ο οποίος καταχράστηκε τις ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων. Θα ήθελα να κάνω γνωστό στο Κοινοβούλιο και σε σας ότι οι επιπτώσεις ήδη υπάρχουν και θα ολοκληρωθούν. Βέβαια σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε και δεν πρέπει όχι μόνο να ανεχόμαστε αλλά να μην τιμωρούμε παραδειγματικά και υποδειγματικά τέτοια φαινόμενα από δημόσιους λειτουργούς.

Η δεύτερη πτυχή είναι ότι φέρνει πάλι στην επιφάνεια την αναγκαιότητα εκσυγχρονισμού του ΤΕΒΕ ή του Οργανισμού Απασχόλησης Ελευθέρων Επαγγελματιών, έτσι ώστε η λειτουργία πλέον του νέου φορέα να μην επιτρέπει την ύπαρξη τέτοιων φαινομένων.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα σας λέω ότι ανάλογη εφαρμογή της διάταξης της Ξάνθης δεν θα δικαίωνε τη Σητεία. Γιατί θα πρέπει να λειτουργήσουμε κάπως διαφορετικά. Και συμφωνώ στο πνεύμα της ερώτησής σας. Το θέμα της Ξάνθης αντιμετωπίστηκε μετά την έκδοση αμετάκλητης απόφασης. Αν οδηγηθούμε σε μία τέτοια επιλογή στη Σητεία δεν θα ικανοποιήσουμε το αίτημα των διεκδικούντων μία λύση, δεδομένου ότι αυτή η απόφαση θα έρθει αργότερα.

Έτσι λοιπόν δεν μελετάμε την ανάλογη εφαρμογή αλλά μια άλλη εφαρμογή που να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση πριν την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης. Αυτό νομίζω ότι υπονοείται και προς αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε.

Θα μπορούσα να σας δώσω πολύ πιο συγκεκριμένη απάντηση. Όμως, θα ήθελα να σας περιγράψω ποια θα είναι αυτή, αλλά δεν μπόρεσα αυτές τις μέρες να επικοινωνήσω με τη Διοίκηση του ΟΑΕΕ επειδή λείπει σε κάποιο προγραμματισμένο ταξίδι στο εξωτερικό. Όμως, θέλω να σας γνωρίσω ότι η κατεύθυνση του Υπουργείου είναι άμεση νομοθετική ρύθμιση προκειμένου να υπάρξει αυτή πριν από την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης.

Αυτό θα γίνει. Και κατανοείτε ότι ο χρόνος και η ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας θα πρέπει να ορισθεί σε συνεννόηση και με τη διοίκηση του Ταμείου. Σας λέω, όμως, την απόφαση του Υπουργείου να μην περιμένει την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης και να κάνουμε ανάλογη εφαρμογή όπως αυτή της Σητείας, αλλά να υπάρξει ειδική νομοθετική ρύθμιση για έκδοση νομοθετικής ρύθμισης που θα τακτοποιεί το θέμα πριν την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Καρχιμάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι με την απάντηση που δώσατε καλύψατε και το αίτημα που υπέβαλα με την ερώτησή μου, δηλαδή να υπάρξει μια νομοθετική ρύθμιση πριν την έκδοση της δικαστικής απόφασης που είχε γίνει στην Ξάνθη. Νομίζω, λοιπόν, ότι με καλύπτει η απάντησή σας και θέλω να σας ευχαριστήσω γι' αυτό. Είναι μια πράξη αποκατάστασης γι' αυτούς τους ανθρώπους. Πρόκειται για εκατό περίπου οικογένειες οι οποίες από το 1994 μέχρι σήμερα ζουν μια μεγάλη αγωνία και αισθάνονται κατάφωρα αδικημένοι.

Δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Νομίζω ότι με καλύψατε απόλυτα και ευχαριστώ πάρα πολύ. Αναμένουμε τη νομοθετική ρύθμιση η οποία θα καλύψει αυτούς τους ανθρώπους, έτσι ώστε να αισθανθούν και αυτοί δικαιωμένοι απ' αυτήν την αδικία την οποία υπέστησαν από τον προϊστάμενο του ΤΕΒΕ Σητείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε, κύριε Υπουργέ, να συμπληρώσετε κάτι; Να βεβαιώσετε ότι θα γίνει και σύντομα αυτό.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Το βεβαίωσα. Και στην επισήμανσή σας θα ανταποκριθώ.

Η τροπολογία θα υπάρξει στο σχέδιο νόμου που θα αφορά την αγροτική εστία, το οποίο αναμένεται να συζητηθεί εντός του μηνός ή σε κάθε περίπτωση μέχρι τις 10 ή 15 Ιουνίου. Θα υπάρξει ειδική τροπολογία, ενδεχομένως ακόμη και άρθρο, αν προλάβουμε τη διαδικασία. Σε κάθε, όμως, περίπτωση θα υπάρξει τροπολογία η οποία θα κατατεθεί στην επιτροπή προκειμένου να συμπεριληφθεί σε αυτό το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τρίτη είναι η με αριθμό 596/13.5.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων αντιμετώπισης του προβλήματος της μείωσης της στάθμης των υδάτων της Λίμνης Δοϊράνης κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τζέκη έχει ως εξής:

«Τα τελευταία χρόνια η στάθμη των υδάτων της Λίμνης Δοϊράνης έχει μειωθεί αισθητά με αποτέλεσμα το πρόβλημα να αποκτά τεράστιες διαστάσεις με οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες.

Το πρόβλημα είναι χρόνιο και οι ευθύνες της Κυβέρνησης

που δεν το έλυσε έγκαιρα τεράστιες.

Όταν στη γείτονα χώρα της FYROM ήδη ξεκινούν έργα αντιμετώπισης του προβλήματος, ερωτάται και η κυρία Υπουργός ποια μέτρα και έργα και πότε προτίθεται να πάρει η ελληνική Κυβέρνηση για την επίλυση του προβλήματος;»

Το λόγο έχει η Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρία Πρόεδρε, στην ερώτηση του συναδέλφου θα πρέπει κανείς να απαντήσει με πολύ μεγάλο ιστορικό, αλλά δεν επαρκεί ο χρόνος για να πούμε τα αίτια που έχουν φέρει το οικοσύστημα στην περιοχή σε αυτήν την κατάσταση. Σαφώς, βέβαια, υπάρχει μία μεγάλη αιτία την περίοδο 1985-1986, η περίοδος της ανομβρίας, αλλά και η υπεράντληση νερού, η άλλη αιτία, που έγινε για αρδευτικούς σκοπούς. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που αφορούν σε αλλαγή πολιτικής της γειτονικής χώρας μετά την απόσχιση από την ενιαία Γιουγκοσλαβία.

Υπάρχουν, όμως, συνεννοήσεις και υπάρχουν και δράσεις μέχρι σήμερα, κύριε συνάδελφε, οι οποίες γίνονται με κάποια βήματα και με κάποιες συνεννοήσεις σε συνέργια και της τοπικής κοινωνίας των δύο χωρών, αλλά και των κυβερνήσεων.

Κοινό σημείο είναι η ένταξη της Λίμνης της Δοϊράνης στο καθεστώς της προστασίας RAMSAR, κάτι που το επιχειρούμε, το προωθούμε μέσω της μεικτής επιτροπής του MED WET. Η Ελλάδα έχει εντάξει στον κατάλογο «NATURA 2000» την περιοχή, μόνο το ελληνικό τμήμα, το 1/3 της Λίμνης, αλλά κύρια αφορά το παραλίμνιο υδροχαρές δάσος των Μουριών.

Στο πλαίσιο του εθνικού δικτύου Ελέγχου Ποιότητας Νερού η Δοϊράνη παρακολουθείται συστηματικά από το 1997. Ενεργοποιούνται οι συμβάσεις της Βέρνης, της βιοποικιλότητας, οι διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις και τέλος οι υγρότοποι –οι συμβάσεις αυτές- ενώ ενεργοποιούνται τα προγράμματα PHARE και INTEREG όπου η Ελλάδα μέσω της κοινής ομάδας τεχνικής στήριξης δίνει τεχνική βοήθεια, προμήθειες και εγκατάσταση αυτόματων διασυνοριακών σταθμών, παρακολούθησης της ποιότητας των νερών.

Εξάλλου το Υπουργείο Γεωργίας με τη Γενική Διεύθυνση Αλιείας, που συμμετέχει στη μικτή επιτροπή, συζητά τα μέτρα διαχείρισης του αλιευτικού πόρου, ώστε να προταθούν και μέτρα για την αλιευτική δραστηριότητα.

Είναι φανερό ότι χρειάζεται πολλή συζήτηση. Έχουν συσταθεί αυτές οι επιτροπές. Η γειτονική χώρα, όπως λέτε στην επίκαιρη ερώτησή σας, έχει ξεκινήσει με την αλλαγή και της πολιτικής της ένα πρόγραμμα στο τέλος του 2000 ξέχωρα από τη συνεννόηση που έχουμε. Υπάρχει, όμως, αυτή η επιτροπή στην οποία συμμετέχουν όλα τα Υπουργεία, βάσει της οποίας γίνονται και οι προσπάθειες για το φορέα και για τη διαχείριση αυτού του οικοσυστήματος, και τα μέτρα, όπως καταλαβαίνετε, είναι και προσεκτικά και βάσει των διεθνών συμβάσεων και των διασυνοριακών πρωτοβουλιών που έχουν παρθεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Ίσως μετά να μπορέσω να πω και δύο-τρία σημεία αυτών των δράσεων στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούσαμε την Κυβέρνηση να μας μιλάει για Συνθήκη RAMSAR, για NATURA και διάφορα άλλα προγράμματα. Το πρόβλημα όμως επείγει, γιατί δεν σηκώνει άλλη νεκρή λίμνη η χώρα μας. Έτσι με προγράμματα επί προγραμμάτων πήγαμε για τη λίμνη Κορώνεια η οποία είναι νεκρή.

Επειδή επισκεφθήκαμε σε περιοδεία και το Δήμο Δοϊράνης και το Δήμο των Μουριών, σας λέω ότι είναι έντονο το πρόβλημα. Χρειάζονται άμεσα μέτρα. Είναι καλές οι μελέτες επί μελετών, αλλά υπάρχουν και συγκεκριμένα μέτρα. Υπάρχουν ταμειούτρες στο όρος Μπέλες. Είναι ένας μεγάλος και ένας μικρός. Υπάρχει όμως ένα σοβαρό πρόβλημα, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν επιδόθηκε να γίνει το αρδευτικό δίκτυο στην ευρύτερη περιοχή, γιατί θεώρησε ότι δεν είναι επιλέξιμο, δηλαδή δεν είναι έργο προτεραιότητας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς άμεσα σας ζητάμε από το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων να

δώσετε τα 250 εκατομμύρια δραχμές στην περιοχή, για να γίνουν αυτά τα αρδευτικά έργα.

Πέρα από εκεί ο Δήμος Δοϊράνης μας είπε ότι πριν από τρία χρόνια επισκέφθηκε τη Δοϊράνη ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός. Πέρασαν τρία χρόνια, δόθηκαν υποσχέσεις ότι θα είναι άμεσες οι ενέργειες της Κυβέρνησης, παρ' όλα αυτά δεν έγινε τίποτα μέχρι σήμερα.

Τι έγινε, όμως, από πλευράς της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας; Πριν από λίγες μέρες εγκαινίασε το έργο που διά μέσου αγωγού δεκαοκτώ με είκοσι χιλιομέτρων θα έρθει νερό από έναν παραπόταμο του Αξιού, προκειμένου να εμπλουτιστεί η λίμνη της Δοϊράνης, μία λίμνη η οποία βρίσκεται σε ένα πανέμορφο τοπίο και μπορεί να δώσει πραγματικά πνοή στην ευρύτερη περιοχή και στον αγροτικό τομέα, αλλάζοντας, αν θέλετε, τον τρόπο άρδευσης των χωραφιών μέσω του αρδευτικού δικτύου, αλλά και μέσω της αλιείας. Πρέπει σ' αυτό το σημείο να σας πω ότι πριν από δεκαπέντε χρόνια ήταν στην περιοχή τετρακόσιοι ψαράδες και έχουν μείνει μόνο δέκα και ότι η περιοχή είναι τουριστικά αναξιοποίητη, όταν από την απέναντι πλευρά αξιοποιείται πολύ έντονα και η χώρα έχει έντονο ενδιαφέρον.

Πιστεύω δηλαδή ότι δεν είναι στις πολιτικές κατευθύνσεις της Κυβέρνησης η ενίσχυση της περιφέρειας, ιδίως της παραμεθόριας περιοχής, κάτι για το οποίο μας διαβεβαίωσαν και οι δήμοι αλλά και οι κάτοικοι της περιοχής. Πιστεύουμε δηλαδή ότι θα πρέπει οι υποσχέσεις που δίνει η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να γίνονται πράξη, αν θέλουμε πραγματικά να κρατήσουμε κι αυτές τις εθνικά ευαίσθητες περιοχές σε ένα τέτοιο πεδίο ανάπτυξης, ώστε να κρατήσουμε εκεί τον ντόπιο πληθυσμό.

Γιατί και σε αυτό το σημείο, κυρία Πρόεδρε, μας είπαν το εξής. Πριν από δεκαπέντε χρόνια στο Δήμο Δοϊράνης είχαμε πέντε με έξι χιλιάδες πληθυσμό και αυτήν την ώρα με την επίσημη απογραφή έχουν μείνει δύο χιλιάδες. Είναι δηλαδή ζήτημα οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό να παραμείνει ο ντόπιος πληθυσμός εκεί, αξιοποιώντας αυτόν τον πλούσιο τόπο, όπως είναι η λεκάνη της λίμνης Δοϊράνης. Γιατί και το δάσος των Μουριών –Χίλια Δέντρα το ονομάζουμε εμείς εκεί πάνω στη Μακεδονία- έχει αρχίσει να ξηραίνεται. Κι αυτό έχει άμεση σχέση με τη στάθμη των νερών που από το 1985, 1986 και 1988 μέχρι σήμερα έχει χάσει τρία μέτρα νερού, δηλαδή εκατομμύρια κυβικά νερού.

Πιστεύω δηλαδή ότι θα πρέπει να είναι άμεση η ενέργειά σας, γιατί και ο ντόπιος πληθυσμός θα ξεσηκωθεί για να διεκδικήσει αυτά τα οποία οφείλετε να του παράσχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η κ. Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε συνάδελφε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτές οι δεσμεύσεις και οι υποσχέσεις που αναφέρατε αφορούν τα τρία οικοσυστήματα, Πρεσπών, Δοϊράνης και Αξιού στα πλαίσια μιας διακρατικής, διασυνοριακής συνεργασίας και σε επίπεδο διακρατικών και άλλων σχέσεων.

Υπάρχουν συγκεκριμένα προγράμματα και συγκεκριμένες ενέργειες που έχουν γίνει. Δεν θα διαφωνήσω όμως μαζί σας για τη μείωση που υπάρχει αυτή τη στιγμή και του πληθυσμού και του οικοσυστήματος, όπως και για τα προβλήματα που υπάρχουν. Υπάρχει εθνικός αντιπροσωπος στην επιτροπή για όλα αυτά τα ζητήματα, υπάρχουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Η επιτροπή αυτή έχει ορίσει συνεδρίαση μέσα στον Ιούνιο, όπου συμμετέχουν όλα τα Υπουργεία, συμμετέχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, γνωρίζει τα προβλήματα πολύ καλά, η Τοπική Αυτοδιοίκηση της Δοϊράνης, οι επιστημονικοί φορείς, οι περιβαλλοντικές και κυβερνητικές οργανώσεις, το Υπουργείο Ανάπτυξης, ατύπως το ΠΕΧΩ Κεντρικής Μακεδονίας, το ΕΚΒΥ, μέλος του MED WET, ο συντονιστής της PAMASAR. Υπάρχουν μέσα από τις διεθνείς μας υποχρεώσεις οι θεσμοθετημένες διαδικασίες τις οποίες, οφείλω να σας διαβεβαιώσω, παρακολουθούμε συστηματικά. Είναι αδύνατον βέβαια με μαγικό ραβδί να γίνουν αλλαγές.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Τα 250.000.000 στο Δήμο Μουριών θα

δοθούν...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτήν τη στιγμή δεν μπορώ εγώ να δεσμευτώ για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, γιατί ίσως θα ήταν από πλευράς μου επιπολαιότητα, αφού δεν έχω όλα αυτά τα στοιχεία και τις δυνατότητες τις οικονομικές. Σαφώς, αυτό θα το μεταφέρω, κύριε συνάδελφε, σαν αίτημά σας.

Πρέπει, όμως, να πούμε ότι το θέμα του οικοσυστήματος αυτού δεν αφορά μόνο την περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά αφορά μια γενικότερη συνεργασία στην οποία η Ελλάδα και συμμετέχει και έχει προτάσεις. Είπα ότι ο χρόνος δεν είναι ικανός για να τα πούμε όλα αυτά εδώ, στην Αίθουσα. Υπάρχουν θέματα για το πώς θα διαχειριστεί αυτή η λεκάνη κλπ.

Έχουμε εντάξει στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης χρηματοδότηση προγράμματος για την αποτίμηση του υδατικού ισοζυγίου, να γίνει προσέγγιση δηλαδή του διαχειριστικού εγχειρήματος που θα εξασφαλίζει την ανάπτυξη και αναβάθμιση αυτής της περιοχής. Έχουμε υπολογίσει ότι χρειαζόμαστε ένα έτος

για να ολοκληρωθεί αυτό το πρόγραμμα και να έχουμε αυτές τις εκτιμήσεις. Χρειάζεται θεσμικό πλαίσιο, έχουμε την ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας για τα νερά την οποία προχωρεί το ΥΠΕΧΩΔΕ, γιατί εμπλέκονται πάρα πολλές κοινοτικές και άλλες δεσμεύσεις μας σε διεθνές επίπεδο.

Όλα αυτά τα προχωρούμε, είναι παράλληλες δράσεις, η Επιτροπή όλα αυτά τα εκτιμά και υπάρχουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις σε προγράμματα χρηματοδοτικά γι' αυτές τις δράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η τέταρτη με αριθμό 594/13.5.2002 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων εξασφάλισης της χρηματοδότησης των έργων αποπεράτωσης της Εγνατίας Οδού, διαγράφεται λόγω κωλύματος της ερωτώμενης Υπουργού.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας «Τροποποίηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου περί των ναρκωτικών ουσιών και κωδικοποίηση του συνόλου των νομικών διατάξεων που αφορούν στην πρόληψη της διάδοσης των ναρκωτικών, την καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου, τη θεραπεία και την ένταξη στην κοινωνία εξαρτημένων από ναρκωτικά προσώπων».

Όπως γνωρίζετε, αυτή η πρόταση συζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή. Η επιτροπή δεν προχώρησε σε ψηφοφορία διότι η πρόταση εμπίπτει στους περιορισμούς της παρ. 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Επίσης, υπενθυμίζω, ότι σύμφωνα με τη διάταξη του ίδιου άρθρου δεν εισάγεται για συζήτηση η πρόταση νόμου εφόσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου, των ΟΤΑ ή άλλων ΝΠΔΔ δαπάνη ή ελάττωση εσόδων ή της παρουσίας τους για να δοθεί μισθός ή σύνταξη και γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο.

Επίσης, η τακτική που ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμων χωρίς να προχωρούμε σε ψηφοφορία διότι δεν το μπορούμε από το Σύνταγμα. Όμως, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα, μέσα από τη συζήτηση, οι Βουλευτές, η Κυβέρνηση και τα κόμματα να παίρνουν θέση σε τέτοια σοβαρά ζητήματα στα οποία αναφέρονται αυτές οι προτάσεις και να επιχειρούν να τα ρυθμίσουν, όπως κάνει και η παρούσα πρόταση.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό διαπιστώνω ότι από τους εισηγητές παρούσα είναι μόνο η κα Δαμανάκη, ενώ πριν από λίγο ήταν εδώς και οι υπόλοιποι εισηγητές. Απουσιάζει όμως και ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης. Γι' αυτό θα παρακαλέσω για μια ολιγόλεπτη διακοπή της συνεδρίασης, μέχρις ότου τουλάχιστον έλθει εκπρόσωπος της Κυβέρνησης για να ακούσει την εισήγηση της κας Δαμανάκη.

Συμφωνείτε με την πρόταση, κύριοι συνάδελφοι και κυρία Δαμανάκη;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Μάλιστα.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Διακόπτουμε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι για λίγα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Το λόγο έχει η κα Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, έρχεται επιτέλους στην Ολομέλεια της Βουλής για συζήτηση μία πρόταση νόμου που έχουμε υποβάλει μαζί με άλλους συναδέλφους από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Είναι μια πρόταση που έχει συζητηθεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με τη μία ή την άλλη μορφή επί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στην ελληνική κοινωνία και πιστεύω ότι πέρα από τα συγκεκριμένα αποτελέσματα που θα έχει, έχει ήδη εγγράψει στο θετικό της κάτι πολύ σημαντικό: Άνοιξε έναν ουσιαστικό διάλογο για το μεγάλο ζήτημα των ναρκωτικών. Ένα διάλογο, ο οποίος προχωρά πέρα από τις προκαταλήψεις που επί δεκαετίες έχουν συσσωρευτεί στην ελληνική κοινωνία και προσπαθεί να δει το πρόβλημα με τις σύγχρονες, ανθρωπιστικές και κοινωνικές, διαστάσεις του.

Θέλω ευθύς εξ αρχής να υπογραμμίσω ότι η πρότασή μας δεν ευαγγελίζεται λύσεις στο πρόβλημα των ναρκωτικών. Προσωπικά θα προσέθετα, κύριοι συνάδελφοι, ότι αμφιβάλλω εάν αυτή η λύση υπάρχει. Και θεωρώ ότι αυτά τα πολύ μεγάλα λόγια που ακούγονται συχνά από διάφορες πλευρές για την εξάλειψη της μαστιγας των ναρκωτικών από την ελληνική κοινωνία είναι λόγια υποκριτικά, τα οποία έχουν σκοπό κυρίως τη συσσώρευση πολιτικού κέρδους και όχι την αντιμετώπιση των

προβλημάτων.

Η πρότασή μας, λοιπόν, δεν έχει αυτήν τη φιλοδοξία. Πιστεύω ότι στην κοινωνία μας είναι πολύ σοβαρό το φαινόμενο. Η κοινωνία μας πρέπει να μάθει να ζει με αυτό, να μειώνει τις συνέπειές του και να προστατεύει κυρίως τους ανήλικους απ' αυτήν τη φοβερή μαστιγα.

Η πρότασή μας έχει ένα πολύ συγκεκριμένο στόχο για τον οποίο θα ήθελα να υπάρξουν τοποθετήσεις και από τα κόμματα. Η πρότασή μας μειώνει αποφασιστικά τη βλάβη από τη χρήση των ναρκωτικών. Μπορεί, εάν εφαρμοστεί, να μηδενίσει ή πάντως να περιορίσει αποφασιστικά τους θανάτους από τη χρήση των ναρκωτικών και βεβαίως να οδηγήσει σε μία αύξηση της ηλικίας των χρηστών των ναρκωτικών. Αυτά είναι αποδεδειγμένα αποτελέσματα παρόμοιων πολιτικών, όπου και αν εφαρμόστηκαν και εφαρμόζονται λίγο-πολύ, όπως θα αναφέρω σήμερα, σε όλη την Ευρώπη. Είναι βέβαιο ότι εάν η πρόταση νόμου μας ψηφιστεί –και εδώς νομίζω ότι είναι η ευθύνη της Βουλής– θα μειωθούν αποφασιστικά οι θάνατοι από τα ναρκωτικά και θα αυξηθεί η ηλικία των χρηστών. Αυτό φιλοδοξούμε να κάνουμε και μπορούμε να το κάνουμε.

Η Ελλάδα έχει ιδιαίτερους λόγους να ενδιαφέρεται για τους δείκτες αυτούς, διότι όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία η Ελλάδα είναι από τις πρώτες χώρες, ίσως και η πρώτη, στην τάση αύξησης των θανάτων από τη χρήση ναρκωτικών και κυρίως από τη χρήση ηρωίνης.

Από την άλλη μεριά είναι μία χώρα η οποία κάθε χρόνο βλέπει να μειώνεται η ηλικία των χρηστών. Ήδη έχει μετατεθεί η ηλικία της χρήσης στην εφηβεία και πολύ φοβούμαι ότι εάν συνεχίσουμε την ίδια πολιτική θα προχωρήσουν και ακόμα παρακάτω.

Μίλησα πριν για το φαινόμενο των ναρκωτικών και ίσως πρέπει να πω δυο λόγια να εξηγήσω γιατί όλα όσα ακούγονται πολλές φορές δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, εάν και επαναλαμβάνω ότι δεν έχουμε στόχο με την πρόταση νόμου να λύσουμε όλο αυτό το πρόβλημα.

Θέλω να σας θυμίσω, κύριοι Βουλευτές, ότι η εξάρτηση είναι μία υπόθεση σύμφυτη με τις κοινωνίες από αρχαιότατων χρόνων. Οι αντιεπιστημονικές και αντιστορικές απόψεις που ακούγονται από ορισμένες πλευρές ότι τάχα το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι σύμφυτο με τον τελευταίο αιώνα ή με ένα συγκεκριμένο στάδιο ανάπτυξης της κοινωνίας, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Εξάρτηση υπήρχε πάντα στις κοινωνίες. Οι ουσίες βεβαίως από τις οποίες υπήρχε η εξάρτηση κατά καιρούς ποίκιλλαν. Είναι επίσης αδιαμφισβήτητο ότι υπήρξε εκμετάλλευση από διάφορες πλευρές, από διάφορα συμφέροντα ισχυρών, από φαρμακευτικά και άλλα συμφέροντα, αυτής της εξάρτησης. Εξάρτηση όμως υπήρχε πάντα με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο.

Δεν είμαι ειδική για το θέμα, αλλά θα ήθελα να σας αναφέρω ότι υπάρχουν σοβαρότατες επιστημονικές εκθέσεις για το πρόβλημα των ναρκωτικών. Εγώ θα ανέφερα ως πιο ολοκληρωμένη την Έκθεση Ρογκ. Είναι μία έκθεση που έχει συνταχθεί στη Γαλλία, όταν Υπουργός Υγείας ήταν ο Μπερνάρ Ντουςνέρ και συνοψίζει ό,τι πιο σοβαρό και έγκυρο υπάρχει για την επιστημονική αντιμετώπιση του θέματος των ναρκωτικών.

Αυτή, λοιπόν, η έκθεση με δυο λόγια –το λέω αναγκαστικά απλουστευτικά για να συνεννοηθούμε– καταλήγει ότι όλες οι ουσίες που προκαλούν εξάρτηση απευθύνονται στο ίδιο τμήμα του εγκεφάλου. Αυτό λέει η σύγχρονη επιστήμη. Όταν μιλά για ουσίες που προκαλούν εξάρτηση αναφέρομαι στον καπνό, στο αλκοόλ, στο χασίς, στην ηρωίνη και στα ναρκωτικά για τα οποία γίνεται ενδοφλέβια χρήση, στην κοκαΐνη, στα συνθετικά ναρκωτικά, σε όλο, δηλαδή, αυτό το φάσμα των ουσιών που συνιστά το φαινόμενο της εξάρτησης σήμερα.

Όλες, λοιπόν, αυτές οι ουσίες απευθύνονται στο ίδιο τμήμα του εγκεφάλου. Η βλαπτικότητά τους όμως ποικίλλει. Και αναφέρομαι στη βλαπτικότητα και την οργανική και την ψυχική. Αυτό λένε οι επιστήμονες. Και υπάρχουν εδώς στερεότυπα δεκάδων χρόνων που ίσως κάποια στιγμή θα πρέπει να συζητηθούν σοβαρά. Είχαμε μια πιστεύω αρκετά σοβαρή συζήτηση στην επιτροπή που ασχολείται με το θέμα των ναρκωτικών. Πρέπει να

συζητηθούν σοβαρά και να μελετηθούν. Αποδεικνύεται παραδείγματος χάρι ότι η βλαπτικότητα του αλκοόλ το οποίο διαφημίζεται ελεύθερα στα ελληνικά τηλεοπτικά μέσα και τα κρατικά και τα ιδιωτικά, είναι πολύ σοβαρότερη από τη βλαπτικότητα του χασις. Και υπάρχουν σοβαρά ζητήματα για το πως η κοινωνία αντιμετωπίζει τα ναρκωτικά ανάλογα και με τα συμπερόντα των πολυεθνικών εταιρειών της καπνοβιομηχανίας, της βιομηχανίας του αλκοόλ και των άλλων βιομηχανιών που υπάρχουν και που αντλούν κέρδη απ' όλη αυτήν την ιστορία.

Τα συμπεράσματα, λοιπόν, τα οποία εμείς τουλάχιστον δεχόμαστε ως βάση για την πολιτική λογική που έχει η πρόταση νόμου είναι αυτά. Πρώτον, ότι όλες αυτές οι ουσίες είναι ουσίες που θα πρέπει να τις αποτρέψουμε και δεύτερον, ότι η βλαπτικότητα τους ποικίλλει. Επομένως η πρόταση νόμου στηρίζεται θα έλεγα σε τρεις καινοτομίες, για να αναφέρω πολύ σύντομα και να υπάρξει και μια δική σας άποψη για το θέμα. Στηρίζεται πρώτον στην άποψη ότι ο χρήστης πρέπει να μένει ατιμωρητος, στην ατιμωρησία του χρήστη, στηρίζεται δε διότι θεωρείται ασθενής, διότι έχει ανάγκη βοήθειας. Στηρίζεται δεύτερον στην κατάταξη των ουσιών ανάλογα με τη βλαπτικότητά τους. Δεν μπορούμε να τιμωρούμε με τις ίδιες ποινές ή με τον ίδιο τρόπο έναν άνθρωπο που έχει ένα γραμμάριο χασις για προσωπική του χρήση και τον άλλον που έχει δεν ξέρω πόση ποσότητα ναρκωτικών, ηρωίνης, κοκαΐνης και ναρκωτικών που προκαλούν τεράστιες βλάβες. Υποστηρίζεται στην κατάταξη των ουσιών ανάλογα με τη βλαπτικότητά τους. Και τρίτον στηρίζεται στην δυνατότητα του ίδιου του χρήστη να επιλέγει το πρόγραμμα της θεραπείας, στη δυνατότητα να του παρέχεται εναλλακτικά όποιο πρόγραμμα θέλει είτε στεγνό πρόγραμμα είτε με υποκατάστατα είτε με τη χορήγηση της ίδιας της ουσίας σε βαριές και ανίατες περιπτώσεις που οι ίδιοι οι γιατροί και οι επιτήμονες θα κρίνουν.

Αυτές είναι οι τρεις καινοτομίες της πρότασής μας. Και είναι και καινοτομίες που σήμερα εφαρμόζονται λίγο πολύ με τον έναν ή τον άλλο τρόπο σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Θα ήθελα εδώ να πω δύο λόγια για το διεθνές περιβάλλον γιατί υπάρχουν αλληλοσυγκρουόμενες πληροφορίες γύρω από το θέμα αυτό. Κατ' αρχήν πρέπει να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι στην Ευρώπη, η Ευρώπη πια στο σύνολο των χωρών πλην της Σουηδίας και της Ελλάδας προχωρά στη φιλελευθεροποίηση της πολιτικής της για τα ναρκωτικά. Υπάρχει σήμερα ένα πολύ κατατοπιστικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», στο οποίο σας παραπέμπω επειδή δεν έχω χρόνο να αναφερθώ αναλυτικά στα στοιχεία. Όλες οι χώρες προχωρούν σε μια λογική ανάλογη με τη λογική της πρότασης νόμου. Βεβαίως δεν είναι η πολιτική αυτή, η πολιτική που εφαρμόζεται σε όλο τον κόσμο. Μίλησα για την Ευρώπη. Οι Ηνωμένες Πολιτείες ακολουθούν σκληρή πολιτική καταστολής και πολλές άλλες χώρες. Αλλά δεν είναι αλήθεια αυτό που ακούγεται από ορισμένες πλευρές ότι αυτό το οποίο εισηγείται η πρόταση νόμου ισχύει μόνο στην Ολλανδία και ότι εμείς θέλουμε να μεταφέρουμε τα πρότυπα της Ολλανδίας στην Ελλάδα. Δεν θέλουμε να μεταφέρουμε κανένα πρότυπο. Η πρότασή μας ίσα-ίσα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και όπως είπα πριν σε δύο βασικά ζητήματα για τα οποία δεν υπάρχει απάντηση. Το ένα είναι η αύξηση των θανάτων, η τρομακτική αύξηση των θανάτων στη χώρα μας. Κάθε χρόνο πεθαίνουν από ηρωίνη εκατοντάδες άνθρωποι, νέοι άνθρωποι και δεν ξέρω, δηλαδή, πώς όλοι μπορεί να είμαστε αδιάφοροι απέναντι σ' αυτό το γεγονός και στη μείωση της ηλικίας των χρηστών. Είναι δεδομένο ότι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης όπου υπήρξαν αντίστοιχα προγράμματα και η ηλικία των χρηστών αυξήθηκε και οι θάνατοι σχεδόν μηδενίστηκαν. Ε, λοιπόν, αυτό θέλουμε να κάνουμε και μόνο. Και νομίζω ότι κάποια στιγμή και η Κυβέρνηση αλλά και όλα τα πολιτικά κόμματα πρέπει να τοποθετηθούν στο συγκεκριμένο θέμα. Θα συνεχίσουν να πεθαίνουν; Θα είμαστε αδιάφοροι αν συνεχίσουν να πεθαίνουν επειδή γενικά είμαστε κατά των ναρκωτικών ή επειδή δεν θέλουμε τα ναρκωτικά ή δεν ξέρω τι άλλο; Τι θα κάνουμε λοιπόν για τους διακόσιους, διακόσιους πενήντα, τριακόσιους ανθρώπους που πεθαίνουν στη χώρα μας κάθε χρόνο.

Επαναλαμβάνω ότι η χώρα μας είναι από τις πρώτες στην τάξη αύξησης των θανάτων.

Επομένως, κύριοι Βουλευτές, με την πρόταση νόμου επιμένουμε σε αυτές τις τρεις καινοτομίες: Ατιμωρησία του χρήστη, κατάταξη των ουσιών ανάλογα με τη βλαπτικότητά τους και αντιστοίχιση των ποινών με τη βλαπτικότητα αυτή και τέλος, επιλογή από το χρήστη του προγράμματος που ταιριάζει στον ίδιο, στην ψυχοσύνθεσή του, ώστε να τον βοηθήσουμε.

Στη γενικότερη συζήτηση που γίνεται για το πρόβλημα των ναρκωτικών ακούμε διάφορες απόψεις οι οποίες είναι πολύ σεβαστές, αλλά κατά τη γνώμη μου δεν λύνουν τα συγκεκριμένα προβλήματα στα οποία αναφερόμαστε. Μέχρι τώρα η πολιτική που έχει ακολουθήσει η Κυβέρνηση –και είναι μία πολιτική που υποστηρίζεται, θα έλεγα, από την πλειοψηφία των συναδέλφων Βουλευτών- είναι μία πολιτική η οποία βασίζεται στην καταστολή και σε γενικά και αφηρημένα κηρύγματα για το πόσο βλαπτικά είναι τα ναρκωτικά και για την ανάγκη της πρόληψης. Αυτή είναι μία πολιτική η οποία έχει αποτύχει.

Απευθύνομαι εδώ στην κυρία Υπουργό και επιθυμώ επ' αυτού να έχω μία σαφή άποψη της Κυβέρνησης. Θεωρεί η Κυβέρνηση ότι η πολιτική της έχει αποτύχει; Διότι, αν εμφανισθεί εδώ η κυρία Υπουργός όπως εμφανίσθηκε στην επιτροπή και περίπου υπερασπίζεται τη μέχρι τώρα πολιτική της Κυβέρνησης, ουσιαστικά ακυρώνει και στο μέλλον τη δυνατότητα να υπάρξουν αλλαγές.

Είναι ανάγκη να υπάρξει επιτέλους αυτοκριτική πάνω σ' αυτό το θέμα, πολιτική αυτοκριτική που θα έχει και συνέπειες. Δεν μπορεί να λέμε ότι όλα τα κάνουμε καλά, ότι θα αυξήσουμε τα κονδύλια, ότι η πολιτική μας είναι σωστή και συγχρόνως να έχουμε θανάτους οι οποίοι αυξάνονται μ' αυτόν το ρυθμό κάθε χρόνο. Πού οφείλεται αυτό επιτέλους; Δεν μπορεί να έχουμε ουρές ντροπής στα προγράμματα μεθαδόνης. Θα ήθελα να πάτε να δείτε τι γίνεται κοντά στην πλατεία Βάθη και στις άλλες γειτονιές όπου υπάρχουν αντίστοιχα κέντρα του ΟΚΑΝΑ. Κάνουμε ερωτήσεις εδώ και πάρα πολλά χρόνια και μας παραπέμπουν στο μέλλον γενικά και αόριστα. Υπάρχει ανάγκη να αλλάξει βασικά η πολιτική στο θέμα αυτό και η Κυβέρνηση να εμφανισθεί κάποια στιγμή με μία γενναία στάση αυτοκριτικής και μία διάθεση να κάνει καινοτομίες.

Κύριοι Βουλευτές, δεν έχω αυταπάτες. Ξέρω ότι οι προτάσεις νόμου δεν εγκρίνονται εδώ. Αναφέρθηκε και η κυρία Πρόεδρος πριν στις διαδικασίες που ακολουθούνται και που ουσιαστικά –να συνεννοηθούμε- αποκλείουν τη δυνατότητα να εγκριθούν προτάσεις νόμου. Ας υπάρξει όμως έστω μία θετική στάση της Κυβέρνησης και μία υπόσχεση ότι θα δει το θέμα στο μέλλον. Διότι, αν η Κυβέρνηση εμφανισθεί με τη γνωστή αυταρέσκεια ότι τα ναρκωτικά είναι από τις πρώτες προτεραιότητές της σε μία διάθεση απλώς να υπερασπισθεί την πολιτική της, τότε καταλαβαίνετε ότι δεν έχουμε ελπίδες και για το μέλλον.

Αναφέρθηκε πάρα πολύ στην επιτροπή και το θέμα της πρόληψης, τι θα κάνουμε για να προλάβουμε το φαινόμενο. Να κάνουμε ό,τι θέλετε, κύριοι συνάδελφοι. Εμείς δεν λέμε ότι δεν πρέπει να πάρουμε μέτρα για την πρόληψη. Πάρτε όσα μέτρα θέλετε. Και άλλα αν βρείτε, να έρθετε να τα συζητήσουμε. Αλλά πιστεύετε πραγματικά ότι με κηρύγματα μπορεί να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο των ναρκωτικών; Με όλα αυτά που κάνετε τόσα χρόνια για την πρόληψη τι έχει γίνει; Μήπως οι θάνατοι δεν αυξάνονται;

Αν μιλούμε για πρόληψη και εννοούμε τα προγράμματα οργανωμένης πληροφόρησης, εδώ πρέπει να πω ότι η Κυβέρνηση και ο ΟΚΑΝΑ έχουν κάνει συγκεκριμένα θετικά βήματα. Εμείς δεν το αμφισβητούμε αυτό, αν και πιστεύω και το έχω πει πολλές φορές ότι η πρόληψη πρέπει να συνδεθεί με δύο βασικούς πυλώνες όπου μπορεί να διεξαχθεί με σοβαρό τρόπο, με τα σχολεία, με την εκπαίδευση, το εκπαιδευτικό σύστημα από τη μία και με το στρατό από την άλλη. Γενικώς και αορίστως πρόληψη δεν γίνεται. Πρέπει να υπάρξουν συγκεκριμένα προγράμματα και να ελεγχθεί η αποδοτικότητα τους για τα σχολεία και το στρατό. Εκεί πρέπει να υπάρξει οργανωμένη ενημέρωση.

Αν εννοούμε ότι θα αλλάξουμε την κοινωνία ώστε να την κάνουμε καλύτερη και οι νέοι να μην έχουν ανάγκη τα ναρκωτι-

κά, βεβαίως θα συμφωνήσω. Θα προσέχετε εδώ ότι ο καθένας δείχνει με την προσωπική του στάση πόσο το παλεύει αυτό. Βεβαίως και εγώ θα ήθελα οι νέοι να μην έχουν ανάγκη από την ευτυχία της χημείας και να αναζητούν την ευτυχία στην ανθρώπινη επικοινωνία. Εξάλλου πιστεύω ότι αυτός είναι κατ' αρχήν ο στόχος και της Αριστεράς και γι' αυτό είμαι μέσα σε αυτήν την παράταξη και παλεύω. Αλλά δεν μπορώ να δεχθώ υποκριτικά κηρύγματα του τύπου: «Θα βγούμε από το Βήμα της Βουλής και θα κατακεραυνώσουμε τα ναρκωτικά και έτσι όλα θα αλλάξουν». Δεν αλλάζουν έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Είμαστε εκτός παιδιάς, πώς να σας το πω; Παίζουμε σε άλλο γήπεδο, οι νέοι δεν μας ακούν, δεν επικοινωνούν.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν, να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα για να μην πεθαίνουν και να κάνουμε μια προσπάθεια να τους ανατάξουμε και να τους εντάξουμε στην κοινωνία. Αυτό προσπαθεί να κάνει η πρόταση νόμου, να τους δώσει βοήθεια.

Δεν είναι αλήθεια αυτό που ακούγεται ότι η πρόταση νόμου δεν έχει λόγο και περιεχόμενο διότι αυτά ουσιαστικά ισχύουν. Δεν ισχύουν. Και η αντίδραση στην πρόταση νόμου δείχνει ότι δεν ισχύουν. Δεν υπάρχει ατιμωρησία σήμερα στο χρήστη. Υπάρχει η διακριτική ευχέρεια στο δικαστή να τον τιμωρήσει με φυλάκιση μέχρι πέντε χρόνια. Τώρα το ότι κάποιος δικαστής είναι φορτισμένος και δεν εξαντλούν τις δυνατότητες αυτό είναι άλλη ιστορία, αλλά θεωρητικά υπάρχει. Θα το αλλάξουμε αυτό; Επ' αυτού θέλω μια απάντηση από την Κυβέρνηση. Η πρόταση νόμου λέει να μην τιμωρείται ο χρήστης. Τι λέτε; Είναι πολύ συγκεκριμένη η πρόταση νόμου, δεν αναφέρεται γενικά στα ναρκωτικά.

Θα συνεχίσει να υπάρχει διάταξη στον Ποινικό Κώδικα που θα τιμωρεί το χρήστη μέχρι πέντε χρόνια; Θα συνεχίσει το χασίδι παρά τις νεότερες επιστημονικές έρευνες να τιμωρείται μ' αυτά τα μέτρα όταν έχει αποδειχθεί ότι το αλκοόλ παραδείγματος χάριν το οποίο διαφημίζεται από την τηλεόραση ή ο καπνός βλάβη περισσότερο, οργανικά τουλάχιστον τους ανθρώπους; Δεν πρέπει να πάρουμε ορισμένα μέτρα, να προσαρμοστούμε στα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα;

Τέλος, τι θα γίνει με το περίφημο εμπόριο ναρκωτικών; Τι θα γίνει μ' αυτήν την ιστορία; Ακούω πολλές φορές από συναδέλφους ότι δεν θέλουν να δεχθούν την πρόταση νόμου, διότι έτσι οι χρήστες από τα «μαλακά» θα πάνε στα «σκληρά» ναρκωτικά.

Μα, κύριοι συνάδελφοι, ο έμπορος είναι που δίνει και τα «μαλακά» και τα «σκληρά». Και επειδή έχει τεράστια κέρδη από τα «σκληρά» έχει κάθε συμφέρον να προωθήσει τα «σκληρά» ναρκωτικά στην αγορά. Αυτά είναι που του δίνουν τα κέρδη. Και δεν θέλω να μιλήσω για τα τεράστια κέρδη του εμπορίου ναρκωτικών τα οποία συντηρούν ολόκληρες κοινωνίες και κράτη, όπως συντηρούσαν το Αφγανιστάν τόσα χρόνια.

Εάν θέλουμε να χτυπήσουμε το εμπόριο, ένας τρόπος υπάρχει, να ξέρει ο χρήστης ότι μπορεί να βρει βοήθεια από το κράτος, ότι μπορεί να βρει υποκατάστατο όταν το χρειαστεί, ακόμα και την ίδια την ουσία. Μόνο έτσι θα προχωρήσουμε σε έναν δρόμο πιο αποτελεσματικό.

Τελειώνοντας και ευχαριστώ για την ανοχή σας, θέλω να επαναλάβω ότι η πρόταση νόμου δεν φιλοδοξεί να δώσει λύση στο πρόβλημα των ναρκωτικών, φιλοδοξεί όμως, να δώσει λύση σε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα: Στην ατιμωρησία του χρήστη, στη μείωση έως εξαφάνιση των θανάτων και στην αύξηση των ηλικιών. Παρακαλώ σε αυτά να ζητήματα να τοποθετηθείτε, κυρία Υφυπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία της Βουλής αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ», τα εξής σχολεία: Εβδομήντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί δάσκαλοι από το 109ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Ασπρόπυργου και σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου. Τους καλωσορίζουμε!

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Επίσης, με επιστολή του ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο στη συζήτηση αυτή τον κ. Νικήτα Κακλαμάνη και η Κοινοβουλευτική Ομάδα, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, το Βουλευτή κ. Παναγιώτη Κοσιώνη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω και το χρόνο της δευτερολογίας μου τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ξεκινήστε την ομιλία σας και θα δούμε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα για άλλη μια φορά με πολύ ενδιαφέρον την εισήγηση της κας Δαμανάκη.

Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων πραγματικά έγινε ένας γόνιμος διάλογος από όλους τους συναδέλφους της Βουλής για το θέμα των ναρκωτικών.

Εντυπωσιακά τα πράγματα που είπε πάλι η κα Δαμανάκη σήμερα για άλλη μια φορά. Οφείλω όμως να ομολογήσω ότι ο καθένας από τη δική του πλευρά όταν μίλούσε σ' αυτήν την επιτροπή έλεγε εντυπωσιακά πράγματα και πιθανόν όλοι να είχαμε δικίο. Από τη δική του πλευρά όπως και να δει κανένας το θέμα των ναρκωτικών, όλοι αυτοί οι άνθρωποι που ενδιαφέρονται, όλοι αυτοί οι φορείς που ήρθαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους στην επιτροπή είχαν κάτι να βάλουν, έβαλαν και ένα «και». Και αυτό ήταν το σημαντικό για την επιτροπή μας.

Πιστεύω ότι το θέμα των ναρκωτικών είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα και έχει μια ιδιαίτερη πολυπλοκότητα, όμως θα πρέπει να κάνουμε μία ιστορική αναδρομή, τι έγινε στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Πιστεύω ότι δεν θα έχετε καμία αντίρρηση, κυρία Δαμανάκη, όπως δεν θα έχει και κανένας από τους συναδέλφους, ότι έγιναν πολλά τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Μπορεί να μην ήταν αυτά που έπρεπε να γίνουν, σύμφωνα με το υποκειμενικό αίσθημα του καθενός μας, σχετικά με το τι έχει γίνει πάνω σ' ένα πεδίο. Όμως έγιναν πάρα πολλά και πριν μπω στην ουσία του θέματος, θα ήθελα να αναφέρω μερικά απ' αυτά.

Σίγουρα η χώρα μας μπήκε καθυστερημένα σ' αυτήν τη χάρτα εκείνων των κρατών που το πρόβλημα των ναρκωτικών είχε προσλάβει διαστάσεις μείζονος απειλής για τη δημόσια υγεία.

Στη δεκαετία του '70 και ενώ είχαμε μια μεγάλη έξαρση των ναρκωτικών στην Αμερική και πάρθηκαν οι πρώτοι νόμοι, στην Ελλάδα για πρώτη φορά έχουμε θεσμικό πλαίσιο το 1987. Και αυτό, γιατί τότε είδαμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα να απειλείται από τις ξενόφερτες συμπεριφορές το αδιάσπαστο φράγμα της κοινωνικής άμυνας, δηλαδή αυτό που λέμε ελληνική οικογένεια και παραδοσιακές αξίες.

Η αρχική αντίδραση του ελληνικού κράτους και όλων των φορέων ήταν ένα επακόλουθο πανικού και ήταν αποσπασματική και χωρίς κεντρικό σχεδιασμό και έγινε αισθητή προς δύο κατευθύνσεις.

Η μια κατεύθυνση ήταν να εντατικοποιήσει τα μέτρα καταστολής για τον περιορισμό της διαθεσιμότητας των ουσιών και η δεύτερη ήταν να κάνει μια γενική ενημέρωση του κοινού με βασικά κινδυνολογικό περιεχόμενο για τον περιορισμό της ζήτησης.

Έτσι, λοιπόν, ερχόμαστε σ' ένα νόμο που δεν μπορεί να πιάσει όλες τις πλευρές του προβλήματος, αλλά σίγουρα ήταν ένας επαρκής νόμος για την εποχή του. Πρόκειται για το ν. 1729/87. Η φιλοσοφία της πολιτικής για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, έριξε το βάρος της αρχικά στην καταστολή και μετά στη μείωση της ζήτησης στη δεκαετία του '90 και σήμερα προσπαθούμε πολύ περισσότερο να δούμε πώς θα επανενατάξουμε κοινωνικά τους χρήστες.

Επιπλέον και αν ο πρωτεύων στόχος της ακολουθούμενης πολιτικής ήταν και είναι η αποχή από τη χρήση των ναρκωτικών καθώς και η σημαντική ψυχολογική απεξάρτηση απ' αυτά, εγκαταστάθηκε παράλληλα και η εφαρμογή παρεμβάσεων με στόχο τη μείωση της βλάβης.

Ένας απ' αυτούς τους στόχους σήμερα είναι και ο στόχος

της πρότασης νόμου των συναδέλφων που κατέθεσαν σήμερα και συζητάμε εδώ.

Θα πρέπει όμως να δούμε και κάποια άλλα πράγματα. Ήταν η Ελλάδα έτοιμη για όλα αυτά; Συμμετείχε η Ελλάδα, κυρία Δαμανάκη, την προηγούμενη τριακονταετία, δηλαδή τα προηγούμενα τριάντα χρόνια, δηλαδή όταν οι άλλες χώρες του κόσμου είχαν ακουμπήσει το πρόβλημα, η Ελλάδα είχε δει καθόλου το θέμα αυτό; Από πότε η Ελλάδα μπήκε στη διαδικασία της έρευνας γύρω από τα ναρκωτικά; Είναι κάποια ερωτήματα που πρέπει οπωσδήποτε να μας απασχολήσουν όλους.

Η Ελλάδα, λοιπόν, συμμετείχε για πρώτη φορά σε τέτοια προγράμματα το 1999. Τριάντα χώρες έλαβαν μέρος σ' αυτό το πρόγραμμα και σας καταθέτω ότι βρέθηκε η Ελλάδα να έχει πρόβλημα όχι μόνο στα πλαίσια των ναρκωτικών ουσιών, αλλά βέβαια, έχει και πρόβλημα στο θέμα του αλκοόλ. Καταθέτω αυτό τον πίνακα από τη μελέτη την ΕΚΠΑΝ που έγινε το 1999 που φέρνει τη χώρα μας πρώτη σε κατανάλωση αλκοολούχων με 94%, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 83%.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Λεωνίδα Γρηγοράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Επιπλέον και με βάση τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης των Ναρκωτικών και της Τοξικομανίας, βλέπουμε ότι η χώρα μας κατατάσσεται για το 2000 σαν πέμπτη χώρα σε θανάτους από τα ναρκωτικά. Καταθέτω και αυτό τον πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Λεωνίδα Γρηγοράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Τι έχει γίνει στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια; Είχαμε τις δράσεις ανά Υπουργείο που ήδη σήμερα υλοποιούνται. Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας που ασχολείται με νεαρά άτομα τα οποία υπηρετούν τη θητεία τους. Επιπλέον, έχουμε πολλά πιλοτικά προγράμματα.

Πραγματικά σε όλα τα κέντρα εκπαίδευσης υπάρχουν επιτροπές στελεχωμένες από ειδικούς, ψυχολόγους, κοινωνιολόγους που μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά για τα ναρκωτικά.

Στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχουμε τα Γραφεία Αγωγής, Υγείας, τους Συμβουλευτικούς Σταθμούς για την υγεία. Έχουμε ένα υλικό που παράχθηκε από το εκπαιδευτικό προσωπικό και τους διδάσκοντες για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης με το τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια.

Στο Υπουργείο Εργασίας υπήρξαν ειδικά προγράμματα και στο ΚΕΘΕΑ και στον ΟΑΕΔ για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού από την αγορά εργασίας των ατόμων που έκαναν χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Στο Υπουργείο Υγείας έγινε πραγματικά μια ανατροπή τα τελευταία χρόνια και στην πρόληψη και στη θεραπεία και στην επανένταξη. Έχουμε πενήντα έξι κέντρα πρόληψης σε όλη την Ελλάδα με την οικονομική ενίσχυση κατά 50% από τον ΟΚΑΝΑ. Έχουμε το ΚΕΘΕΑ. Έχουμε τα προγράμματα πρόληψης του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής και του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. Έχουμε ειδικές κοινότητες όπως την ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, την ΕΞΟΔΟ, το ΝΟΣΤΟ, το ΚΕΘΕΑ στη Ραφήνα, στη Θεσσαλονίκη, στη Λάρισα, στη Σαλαμίνα. Έχουμε τα βραδινά προγράμματα, τους συμβουλευτικούς σταθμούς.

Έχουμε να επιδείξουμε ένα πολύ μεγάλο έργο στο θέμα της καταπολέμησης και της πρόληψης των ναρκωτικών τα τελευταία είκοσι χρόνια. Έχουμε να επιδείξουμε βέβαια έργο και στη μείωση της βλάβης. Λειτουργούν κέντρα βοήθειας, δίκτυο υπηρεσιών κάλυψης αναγκών υγείας. Έχουμε το κέντρο μείωσης της βλάβης του ΚΕΘΕΑ. Έχουμε στην αποκατάσταση τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης του ΚΕΘΕΑ στην Αττική, στη Θεσσαλία, στη Μακεδονία. Έχουμε το κέντρο επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΚΑΝΑ.

Και το Υπουργείο Πολιτισμού συνέβαλε με ό,τι μπορούσε με εκπαιδευτικές ξεναγήσεις στα μουσεία. Έχουμε το πρόγραμμα ΔΙΑΒΑΣΗ του Υπουργείου Πολιτισμού. Έχουμε τη θεραπευτική κοινότητα ΝΟΣΤΟΣ του Υπουργείου Πολιτισμού. Έχουμε προ-

σφέρει ένα τεράστιο έργο. Έχουμε πραγματικά βοηθήσει στην οργάνωση από το Λαογραφικό Ιστορικό Μουσείο της Λάρισας.

Έχουμε προσπαθήσει να βρούμε κάθε τρόπο που θα μπορούσε να βοηθήσει αυτά τα παιδιά που έτυχε να πέσουν σ' αυτόν τον κυκεώνα, σ' αυτόν το λαβύρινθο των ναρκωτικών. Έχουμε τις θεραπευτικές κοινότητες ΙΘΑΚΗ και ΣΤΡΟΦΗ. Έγινε μια μεγάλη προσπάθεια από μέρους της Κυβέρνησης. Δεν το αρνήθηκε και κανείς από τους φορείς που συμμετείχαν στη συζήτηση στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Όσον αφορά τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι έξι κύριοι στόχοι της για την περίοδο μέχρι το 2004 είναι οι εξής:

Η σημαντική μείωση σε διάστημα πέντε ετών της χρήσης ναρκωτικών καθώς και της μείωσης νέων χρηστών ειδικότερα ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών. Η σημαντική μείωση σε διάστημα πέντε ετών της συχνότητας εμφάνισης των συνδεδεμένων με τα ναρκωτικά βλαβών στην υγεία. Η σημαντική αύξηση του αριθμού των επιτυχημένα θεραπευτικών τοξικομανών. Η σημαντική μείωση σε διάστημα πέντε ετών της διαθεσιμότητας των παράνομων ναρκωτικών. Η σημαντική μείωση σε διάστημα πέντε ετών του αριθμού των συνδεδεμένων με τα ναρκωτικά εγκλημάτων. Και η σημαντική μείωση σε διάστημα πέντε ετών της νομιμοποίησης προσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της παράνομης διακίνησης των χημικών ουσιών.

Οι εθνικοί στόχοι που έχουμε βάλει για την προσεχή πενταετία έχουμε πει ότι θα πρέπει να στηρίζονται σε δύο κυρίως πυλώνες: Στην μείωση της ζήτησης των ουσιών και στη μείωση της προσφοράς η οποία κυρίως σχετίζεται με το θέμα της καταστολής. Αυτοί οι στόχοι θα επιτευχθούν μέσα από τη συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, το Υπουργείο Εργασίας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στα πλαίσια της καταστολής, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας με το Λιμενικό Σώμα, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και το Υπουργείο Πολιτισμού.

Οι εθνικοί στόχοι που περιλαμβάνονται στο εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των εξαρτησιογόνων ουσιών της διάρκειας των πέντε ετών, σκοπό έχουν την ανάπτυξη υποδομής και προγραμμάτων πρόληψης, την ανάπτυξη υποδομών και προγραμμάτων θεραπείας, τη μείωση της βλάβης από τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, τη μείωση της χρήσης ναρκωτικών ιδιαίτερα σε χρήστες ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών, αντιστροφή δηλαδή, τη μείωση της αυξητικής τάσης των αιφνιδίων θανάτων από ναρκωτικά, τη μείωση του αριθμού των συνδεδεμένων με τα ναρκωτικά εγκληματικών πράξεων και τη μείωση της διάθεσης ποσότητας παρανόμων ναρκωτικών ουσιών.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος για ένα τόσο πολύ μεγάλο θέμα, μπαίνω στην ουσία της συζήτησης της πραγματικά εξαιρετικής πρότασης νόμου των συναδέλφων, η οποία πρόταση νόμου αξιοποίησε την εγχώρια και διεθνή εμπειρία, τις ιδέες, τις προτάσεις και τα επιστημονικά δεδομένα και προσπαθεί να συμβάλει ως ένα βαθμό στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του φαινομένου της κυκλοφορίας και χρήσης των ναρκωτικών ουσιών που απειλεί τον πολιτισμό μας και εστιάζεται σε δύο τομείς: την καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου και την αντιμετώπιση των χρηστών.

Στην πρόταση νόμου διαφαίνεται η πρόθεση των συγγραφέων για μια ευρύτερη πολιτική συμφωνία για την προσφορότερη αντεγκληματική πολιτική στον τομέα της κυκλοφορίας και διάθεσης των ναρκωτικών ουσιών. Ανεξάρτητα αν αυτό επιτυγχάνεται ή δεν κατορθώνεται να αποτυπωθεί και να τεκμηριωθεί βιβλιογραφικά, επιστημονικά και πολιτικά, είναι μια αξιόπαινη προσπάθεια που προβλημάτισε θετικά τη διακομματική επιτροπή αλλά και όλους τους ειδικούς επιστήμονες και φορείς που κλήθηκαν να πάρουν θέση.

Η παρούσα πρόταση νόμου εισηγείται πέραν των προγραμμάτων απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες και ένταξη στην κοινωνία των απεξαρτημένων προσώπων, τη χορήγηση από την πολιτεία ναρκωτικών ουσιών ή υποκαταστάτων τους σε άτομα που παρουσιάζουν οργανική ανάγκη στα πλαίσια προγράμματος σταθερής υποστήριξης με ελεγχόμενη χορήγηση που πρέ-

πει να γίνεται κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Η πρόταση νόμου δίνει επίσης την ευκαιρία για τιμωρία της χρήσης στο βαθμό που αυτή πιστεύει ότι δίνει «τροφή» στο εμπόριο όταν αυτή γίνεται εκτός προγράμματος ελεγχόμενης χορήγησης. Η προσπάθεια να καθιερώσει τη λογική της ατιμωρησίας υπό προϋποθέσεις και ότι η κάνναβη και τα προϊόντα της δεν δημιουργούν οργανική εξάρτηση του χρήστη ενώ όμως χρησιμοποιούνται από τους εμπόρους ως «γέφυρα» για την προπρωθήση του χρήστη να μεταπηδήσει στα τοξικοεξαρτησιογόνα ναρκωτικά και συνεπώς με την προτεινόμενη ρύθμιση, θα πρέπει να αφαιρεθεί και το «προνόμιο» της κάνναβης από τα χέρια των εμπόρων, είναι μια άλλη άποψη του όλου προβλήματος για την καταστολή των ναρκωτικών.

Η πολιτική ανοχή στη χρήση της κάνναβης και η αφαίρεση των προνομίων γοητείας και παρανομίας που εφαρμόστηκε σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη αντιμετωπίζει εν μέρει το πρόβλημα του διαχωρισμού των ναρκωτικών βοήθησε στην αποδυνάμωση των παράνομων κυκλωμάτων εμπορίας και προώθησης ναρκωτικών ουσιών χωρίς πράγματι να αποδυναμώνει τις πολιτικές προληψείες για τη διάδοση όλων των ναρκωτικών και εθιστικών ουσιών.

Στην πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα, όμως υπάρχει και ο αντίλογος, που οφείλουμε όλοι να γνωρίζουμε. Μια τέτοια πρόταση υποβλήθηκε από ομάδα Ευρωβουλευτών το 1988 στο κοινωνικό τμήμα του ΟΗΕ στις 8 έως 10 Ιουνίου που ήταν αφιερωμένη στην παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών και απορρίφθηκε χωρίς να περάσει στην ημερήσια διάταξη, επειδή θεωρήθηκε ανεπισημονική αντικοινωνική και επιβλαβής για τη δημόσια υγεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Η επιτροπή του κοινωνικού τμήματος του ΟΗΕ καθιέρωσε σαν απαραίτητες προϋποθέσεις για να συμπεριληφθεί ένα θέμα στην ημερήσια διάταξη για συζήτηση τις πιο κάτω: Πρώτον, μόνο αν έχει αναγνωρισθεί και καθιερωθεί από την επιστήμη. Δεύτερον, μόνο αν έχει αποδειχθεί από την πείρα πολλών ετών ότι ωφελεί και συμβάλλει στη λύση του προβλήματος των ναρκωτικών και ότι προάγει τη δημόσια υγεία και τα δικαιώματα του ανθρώπου. Με αυτό το σκεπτικό η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από την ημερήσια διάταξη σαν αναφελής και άσκοπη φιλολογία.

Απορρίφθηκε επίσης η πρόταση αυτή των Ευρωβουλευτών στην πρόταση που είχαν κάνει στο διαχωρισμό των ναρκωτικών σαν σκληρών και μαλακών και κάθε μορφή αποπαινωποίησης ιδιαίτερα μάλιστα της μικρής δόσης για προσωπική χρήση η οποία με τα «βαποράκια» διευκολύνει και στηρίζει από τη μια το παράνομο κύκλωμα και από την άλλη καλύπτει και προστατεύει τον έμπορο. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι το «βαποράκι» μπει και εισάγει με ιδιαίτερο ταλέντο και άλλους στο κύκλωμα.

Επίσης την ίδια ημέρα απορρίφθηκαν σαν επικίνδυνα φαινόμενα η υποκατάσταση και η συντήρηση της εξάρτησης και της τοξικομανίας. Η εξέλιξη του προβλήματος, κύριοι συνάδελφοι, των ναρκωτικών που βασανίζει την ελληνική κοινωνία δεν πρόκειται να αντιμετωπισθεί σωστά αν οποιαδήποτε προσπάθεια δεν βασιστεί σε μια στρατηγική που να έχει στόχο την εκρίζωση των αιτιών και αυτή δεν είναι άλλη από την πρωτογενή πρόληψη. Η συζητούμενη πρόταση νόμου διατείνεται ότι ρυθμίζει σε περιοριστική κατεύθυνση το πρόβλημα. Στην ουσία όμως πιθανόν να ανοίγει μεγαλύτερους δρόμους για την κυκλοφορία των ναρκωτικών και ουσιαστικά πιθανόν να υπονομεύει το έργο της επιτροπής της Βουλής που εκτός των άλλων έχει πρωταρχικό σκοπό της τη διατήρηση και εξύψωση της σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής υγείας του λαού.

Η τοξικοεξάρτηση είναι η έκφραση κοινωνικής παθογένειας και η χρησιμοποίηση των υποκατάστατων ακόμη και σήμερα πιθανόν οδηγεί στη διατήρηση του προβλήματος και όχι στη θεραπεία του.

Οι εισηγητές αυτής της πρότασης νόμου πιστεύουν ότι η

πολιτική που ακολουθήθηκε ήταν αναποτελεσματική και ότι και η καταστολή και η πρόληψη απέτυχε, ενώ συγχρόνως προτείνουν τη χορήγηση υποκατάστατων και ναρκωτικών με «θεσμοποιημένο» τρόπο.

Όμως, τα ευρωπαϊκά μοντέλα που προτείνουν, οι κύριοι συνάδελφοι, και που έγιναν κάτω από πίεση και με την ανοχή κάποιων παραγόντων αποδείχθηκαν καταστροφικά. Οι μεγάλες πόλεις της Ευρώπης που επέτρεψαν τέτοια μοντέλα το 1994 έφτιαξαν το σύνδεσμο των είκοσι πέντε πόλεων της Ευρώπης με το σύνθημα «Ναι, σε μία κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά. Όχι, σε μια κοινωνία με ελεύθερα ναρκωτικά».

Έχουμε, λοιπόν, το παράδειγμα αυτών των πόλεων και τις πληγές τους. Είχαμε το ναρκωτουρισμό του Σαββατοκύριακου στην Ολλανδία. Γιατί, λοιπόν, αγαπητοί, κύριοι συνάδελφοι, να μπούμε και εμείς σε έναν τέτοιο φαύλο κύκλο και πιθανόν σε ένα καινούριο τέλμα; Είναι ένα καυτό ερώτημα που οφείλει να μας απασχολήσει όλους και να απαντηθεί από όλους εμάς.

«Η καταστολή απέτυχε» λένε κάποιοι. Πώς απέτυχε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Με το να είναι στη φυλακή το βαποράκι και ο έμπορος να είναι ασύδοτος και ελεύθερος; Δεν νομίζω ότι έγινε ποτέ καταστολή. Η πράξη του εμπόρου πρέπει να αντιμετωπίζεται με βαριά τιμωρία, ενώ το βαποράκι πρέπει να έχει τη θέση του σε κάποιο σωφρονιστικό κατάστημα θεραπείας και απεξάρτησης. Αυτό ίσως θα ήταν καταστολή.

Όμως, για ποια καταστολή μιλάμε σήμερα; Γι' αυτήν που δεν έγινε ποτέ και δεν γίνεται σήμερα στην πράξη στην Ελλάδα; Και όταν κάποτε έγινε, έγινε με το χειρότερο τρόπο. Έγινε με έναν τρόπο που φόβισε την κοινωνία και όλους μας. Η καταστολή οφείλει και πρέπει να είναι μια βοηθητική διαδικασία, μέχρι η πρόληψη να μπορέσει να μειώσει ή να εξαλείψει τη ζήτηση. Και αυτό χρειάζεται χρόνο, κόπο, χρήμα και συνεχή αγώνα ενάντια στα ναρκωτικά από όλους μας, την οικογένεια, την κοινωνία, την Εκκλησία, το σύστημα εκπαίδευσης, το κράτος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πρόληψη πρέπει να παραμείνει ο στόχος μας ενάντια στα ναρκωτικά. Πρόληψη πραγματική στην Ελλάδα πιθανόν να μην υπάρχει σήμερα. Η θεραπεία της εξάρτησης με προγράμματα που εφαρμόζονται με θεραπευτικές κοινότητες του ΚΕΘΕΑ και του «18 ΑΝΩ», με τη συμβολή των συμβουλευτικών σταθμών και τις μονάδες κοινωνικής επανένταξης, με τη χρησιμοποίηση της δημιουργικής εργασίας και την ενίσχυση της πολιτείας είναι ο ίσως σήμερα ο μοναδικός σωστός τρόπος για τη σωτηρία των εξαρτημένων ατόμων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υγεία και η παιδεία είναι κοινωνικά αγαθά και έτσι πρέπει να προσφέρονται και όχι μέσα από όχι ξεκάθαρες και αυστηρά οριοθετημένες λειτουργίες ιδιωτικών φορέων. Όλα τα παιδιά έχουν τα ίδια δικαιώματα και τα παιδιά κάποιων δεν μπορούν να θεραπεύονται προνομιακά.

Η πρωτογενής, λοιπόν, πρόληψη είναι και παραμένει η ουσία του προβλήματος. Χρειάζεται καλύτερη εκπαίδευση και ενημέρωση παιδιών και γονέων. Αντεξαρτησιογόνος πολιτική, ψυχολόγοι, εκπαιδευτικοί ευαισθητοποιημένοι στα σχολεία και στα πανεπιστήμια πιθανόν να είναι το πρώτο μέτρο. Χρειάζονται συμβουλευτικοί σταθμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημιουργική απασχόληση των παιδιών, αθλητισμός, πολιτιστικές εκδηλώσεις, θέατρο, για να μη μένουν τα παιδιά μας σε αδράνεια, να μην έχουν συναισθηματικά κενά και να μην είναι ευάλωτα στους επιτηδευτούς ανθρώπους που θέλουν να διχρατεύσουν τα ναρκωτικά. Αυτοί, λοιπόν, θα πρέπει να είναι οι βασικοί στόχοι της πολιτικής μας για τα προσεχή χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, πλησιάζετε στο τέλος και του χρόνου της δευτερολογίας.

Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η αναβάθμιση του ρόλου του ΟΚΑΝΑ, η μείωση της ζήτησης και της προσφοράς των ναρκωτικών, καθώς και η ανάπτυξη υποδομής και προγραμμάτων αποτροπής, η πρόληψη και η θεραπεία όλων των τύπων, ως και αντιστροφή της αυξητικής τάσης των αιφνιδίων θανάτων από τα ναρκωτικά, η μείωση των

εγκληματικών πράξεων από ναρκωτικά σε συνδυασμό με συνεχή και αδιάλειπτο πόλεμο κατά της εμπορίας των εξαρτησιογόνων ουσιών πρέπει να είναι τα προτεινόμενα μέτρα για την προσηχή πενταετία.

Με την αύξηση των κονδυλίων για την πρόληψη, με τη συμμετοχή της Εκκλησίας και ολόκληρου του κρατικού μηχανισμού και των κομμάτων και με αρωγό μια κοινωνία που νοιάζεται και αγωνιά για το μέλλον της δημιουργώντας πρότυπα και αξίες, μπορούμε να φτάσουμε στην καταπολέμηση του φαινομένου και να ελπίζουμε σε καλύτερες ημέρες.

Στην ολοένα μεταβαλλόμενη τεχνολογικά εποχή μας και με την πληθώρα ποικίλων απόψεων και επιχειρημάτων, η προσπάθεια που έγινε από τους συναδέλφους είναι αξιόλογη και αξιέπαινη. Πιστεύω ότι η παριστάμενη Υφυπουργός θα λάβει υπόψη της όλα αυτά που ακούστηκαν και κατατέθηκαν και σε συνδυασμό με το εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση της εξάρτησης απ' αυτές τις ουσίες, θα φέρει ένα πλήρες σχέδιο νόμου σε σύντομο χρονικό διάστημα εδώ στη Βουλή που θα μας δώσει την ευκαιρία να επαναποθετηθούμε σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο.

Είμαστε όμως αντίθετοι με την πρόταση νόμου που συζητάμε και δεν θα την ψηφίσουμε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συνεχίσουμε να οραματιζόμαστε μια κοινωνία με αξίες, ευαισθησίες και πολιτικές που αποτρέπουν την εξάρτηση, αλλά δίνουν και την ευκαιρία σε όσους αντιμετωπίζουν προβλήματα να θεραπευτούν και να επανταχθούν. Θέλουμε και επιδιώκουμε μια κοινωνία που δημιουργεί θετικά πρότυπα στη νεολαία και γι' αυτή θα παλέψουμε με σύμμαχό μας την πίστη μας, τη συνειδησή μας και την ιδεολογία μας.

Μια κοινωνία που θέλει, αγαπητοί συνάδελφοι, προσπαθεί και γνωρίζει, μπορεί να ελπίζει στο μέλλον. Και εμείς θα εργαστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να επιτύχουμε τους σκοπούς και τους στόχους μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνάδελφος κα Αγγελική Λαΐου ζητεί ολιγόημερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Ερωτάται το Σώμα αν εγκρίνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κιλιτδής, **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΙΤΔΗΣ:** Αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτήν την Αίθουσα και στην πολιτική γενικότερα τα πράγματα πρέπει να λέγονται με το όνομά τους από τους εκφραστές πολιτικών θέσεων. Τα ευχολόγια ή ευφρολογήματα νομίζω ότι ανήκουν σε άλλη σφαίρα και θα πρέπει κάποτε να καταξιώσουμε την πολιτική εκφράζοντας ξεκάθαρα τις αντιλήψεις των κομματικών πολιτικών φορέων τους οποίους αντιπροσωπεύουμε.

Έτσι, γι' αυτήν τη συγκεκριμένη πρόταση των πέντε συναδέλφων, με τιμή και σεβασμό προς τα πρόσωπα, θα σταθώ απέναντι στις επιμέρους προτάσεις που κάνουν και θα προσπαθήσω –και θα προσπαθήσει και η Νέα Δημοκρατία– να συμβάλλω στην περαιτέρω διαφώτιση και γιατί όχι στη λήψη αποφάσεων από την Κυβέρνηση και από την Εθνική Αντιπροσωπεία γενικότερα.

Στην επιτροπή έγιναν πολλές διαπιστώσεις, αλλά δυστυχώς πιστεύω ότι επικρατούν και πολλές συγχύσεις. Παραδείγματος χάρη, η πρόταση των πέντε συναδέλφων εμφανίζεται ως πλέον φιλελευθεροποιημένη αντίληψη. Ποιος έδωσε το δικαίωμα στους συναδέλφους να ταυτίζουν το φιλελευθερισμό με το πηλοσίασμα του θανάτου; Ποιος έδωσε το δικαίωμα στους συναδέλφους, που από ετερόκλητες πολιτικές ομάδες έρχονται να συγκλίνουν προτείνοντας μόνο κάποια μέτρα, για θέματα τα οποία πράγματι μπορεί να ταλανίζουν, μπορεί να συζητούνται στη διεθνή κοινότητα, αλλά δεν μπορούν να μας πείσουν ότι αποτελούν μια συγκεκριμένη ιδεολογική κομματική αντίληψη ενός κομματικού φορέα.

Επειδή αυτό το δικαίωμα πιστεύω ότι αυθαίρετα εδόθη στους

συναδέλφους, εκεί που πρέπει να τους δικαιώσω –στο τμηματικό εκείνο κομμάτι– θα το πράξω, αλλά θεωρώ αδιανόητο να στέκομαι με ευχολόγια απέναντί τους. Στέκομαι με ευπρέπεια μιν, αλλά όχι με ευχολόγια.

Έγιναν διαπιστώσεις και από την Αριστερά και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Παραδείγματος χάρη, για πρώτη φορά η Αριστερά έφυγε από τις δογματικές της αγκυλώσεις και δέχεται επίτλους ότι και στα πολιτικά και στα κοινωνικά ζητήματα υφίσταται επιστημονική παραδοχή, υφίσταται γενετική και βιολογική διάσταση στο ζήτημα της εξαρτήσεως από τα ναρκωτικά και από κάθε εξαρτησιογόνο ουσία.

Έγινε παραδοχή από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι οι πολιτισμικές αξίες του Ελληνισμού ήταν αυτές οι οποίες κρατούν σαν εμπροσθοφυλακή, πριν γίνει η μοιραία είσοδος της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών στην ελληνική κοινωνία.

Και θα τολμούσα να επαναλάβω και κάτι το οποίο είπα και στην επιτροπή. Η αυθαίρετη αυτή αναφορά των πέντε συναδέλφων γύρω από το φιλελευθερισμό κακοποιεί την έννοια πολιτικά και απλώς αναδεικνύει αυτό που όλων παρεκτροπή ιστορικά έχει εμφανιστεί: η σύγκλιση της αριστερής θεωρήσεως και της όποιας ακραίας φιλελεύθερης, πράγματι να έρχονται και να ανταμώνουν.

Πιστεύω ότι η πρόταση δεν λέει τίποτα το καινούριο απ' ό,τι τουλάχιστον χρόνια κάποιος ασχοληθήκαμε, συζητήσαμε και προβληματιστήκαμε. Ούτε ολοκληρωμένη ως πρόταση είναι –και δεν νομίζω ότι φιλοδοξούσαν και συνάδελφοι να έχουν αυτού του είδους τη δάφνη– αλλά ούτε και ειδική είναι. Τι κάνει όμως; Θίγει και σηματοδοτεί –κι εκεί πρέπει οι πολιτικοί να σταθούν προβληματισμένοι απέναντι σ' αυτήν την πρόταση– ζητήματα τα οποία πράγματι μπορούν να τινάξουν συθέμελα την ελληνική κοινωνία και σηματοδοτεί πιστεύω αρνητικά στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών ουσιών.

Το θετικό σημείο που επεσήμανα –και το επεσήμανε σύσσωμη η Νέα Δημοκρατία– είναι ότι να, θα ήθελα αυτή η πρόταση να ήταν σ' αυτό το κομμάτι ίσως μόνο προσανατολισμένη όσον αφορά την κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Είναι ένα γενικότερο πρόβλημα στην πατρίδα μας που για κάθε ζήτημα το συναντάμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και στις δραστηριότητές μας τις πολιτικές για όλα τα ζητήματα, πόσο μάλλον όμως και για τα ναρκωτικά, όπου η διδαλώδης, αν και έχει σύντομο βίο, νομοθεσία γύρω από τα ναρκωτικά, η διάχυση της νομοθεσίας μας δημιουργεί προβλήματα και πράγματι δημιουργεί παρεκτροπές και αυθαιρεσίες, γιατί όχι –να το ομολογήσουμε– και στην απονομή της δικαιοσύνης. Πιστεύω ότι η κωδικοποίηση είναι απαραίτητη, είναι η θετική σηματοδότηση αυτής της προτάσεως και οφείλω να την αναγνωρίσω και πρέπει πράγματι να σταθούμε και με ιδιαίτερο τρόπο και στην ατιμωρησία του χρήστη. Πολλοί πιστεύουμε ότι εν πολλοίς υφίσταται η ατιμωρησία του χρήστη. Πράγματι όμως δεν εφαρμόζεται κατά το νομικό τρόπο –οι νομικοί που γνωρίζουν καλύτερα αυτά τα ζητήματα– κατά έναν απαρέγκλιτο κανόνα. Είναι ανάγκη να συζητηθεί, να επαναπροσδιοριστεί.

Υφίστανται όμως και άλλα ζητήματα. Ο χρήστης δεν παίρνει έτσι, χωρίς να κουβαλάει τίποτα μαζί του, τη δόση του. Ποια θα είναι αυτή η μικροποσότητα η οποία θα θεωρηθεί νόμιμη; Ανοίγει ένα κεφάλαιο και μία συζήτηση πολύ μεγάλη, είναι ευρεία. Η συζήτηση αυτή ήδη διεξάγεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην οποία, αν θέλετε, πρέπει οπωσδήποτε συμμετέχοντες να τη λαμβάνουμε υπόψη. Πρέπει να περιμένουμε ένα κοινό πόρισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μη συμβαίνουν με την ελεύθερη διακίνηση των πολιτών μέσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πράγματα τα οποία θα έρχονται και θα εκθέτουν την πατρίδα μας.

Πιστεύω ότι πρέπει να περιμένουμε. Είμαστε υπέρ της ατιμωρησίας του χρήστη. Αν υπάρχει νομική οδός, να τη βρει η Κυβέρνηση, η οποία έχει την ευθύνη, να φέρει συγκεκριμένο νομοθέτημα κατά τον καθαρότερο τρόπο και η Νέα Δημοκρατία να το στηρίξει, εφόσον όμως ληφθεί υπόψη ποια θα είναι αυτή η ποσότητα κατοχής.

Υπάρχει και ένα δευτερεύον άλλο ζήτημα που συζητείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πρέπει να ληφθεί υπόψη, για το

ποια θα είναι η μεγίστη των ποινών στη διαβάθμιση γύρω από τους εμπόρους των ναρκωτικών. Δηλαδή μικρή κατοχή, η ουσία που κρίνεται και τώρα από την ελληνική νομοθεσία και σε κάθε ευνομούμενη πολιτεία ότι παίζει και διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στην απονομή δικαιοσύνης, αν η ουσία προκαλεί μικρή ή μεγάλη βλάβη και αν η ποσότητα είναι μικρή ή μεγάλη. Αυτά τα ζητήματα πιστεύω πρέπει να ληφθούν σίγουρα υπόψη από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μπαίνω στην ουσία της προτάσεως των πέντε συναδέλφων και θα σταματήσω σε εκείνα τα ιδιαίτερα σημεία, όπως και η κα Δαμανάκη τόνισε, και θα τα ονομάσω, κατά κάποιον τρόπο, καινοτόμα ή σε αυτά που πιστεύω ότι θίγουν και ερεθίζουν όλους και την ελληνική κοινωνία και εμάς τους πολιτικούς ιδιαίτερα για συζήτηση.

Στο άρθρο 12, γύρω από τη χορήγηση των ουσιών από την πολιτεία, η Νέα Δημοκρατία κι εγώ προσωπικά θεωρούμε αδιανόητο κοσμοθεωριακά η πολιτεία, η κάθε πολιτεία, να συμβιβάζεται με το θάνατο. Η πολιτεία πρέπει να σταματάει μέχρι εκείνου του σημείου που πιστεύει ότι μειώνει τη βλάβη. Και αυτό η Νέα Δημοκρατία το έχει αποδεχθεί διαχρονικά ότι μπορεί να συμβαίνει με τα υποκατάστατα. Η πολιτική γύρω απ' αυτό το ζήτημα της χορηγήσεως ναρκωτικών ουσιών ανάγεται στο θέμα της ζήτησης και της διάθεσης και βεβαίως μετά τη ζήτηση και τη διάθεση να πετύχει και τη μείωση της βλάβης.

Θεωρούμε αδιανόητο να προτείνεται από τους πέντε συναδέλφους πως έχει τη δυνατότητα η πολιτεία να φτάσει στην ευθανασία του ναρκομανούς. Διότι έτσι ανοίγει και ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο, αφού εκεί ανάγεται πλέον η χορήγηση της ίδιας ναρκωτικής ουσίας, όπου είναι δεδομένο ότι δεν είναι φάρμακο σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας.

Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας φάρμακο θεωρεί αυτό που προκαλεί σωματική, πνευματική, ψυχική και κοινωνική ευεξία. Αν τούτο προκαλούν τα ναρκωτικά, τότε να αναθεωρήσουμε και τον ορισμό της υγείας που έχει δώσει η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας. Επομένως, πιστεύω ότι το άρθρο 12 δεν θα έπρεπε επ' ουδενί λόγω να σηματοδοτήσει τη στάση της πολιτείας κατ' αυτόν τον αρνητικό τρόπο.

Στα άρθρα 17 και 20, όπου επιχειρείται η πολυθρύλητη διάκριση των μαλακών –και κατά ειδικότερο τρόπο της ινδικής κάνναβης, του χασίς- και των σκληρών ναρκωτικών. Κουράστηκα από αυτό το Βήμα, αν και νέος Βουλευτής, μέσα στις τόσες πολλές παρεμβάσεις που έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία γύρω από το ζήτημα των ναρκωτικών, να τονίζουμε αυτές τις αλήθειες που είναι καταγεγραμμένες και είναι –αν το θέλετε μήνυμα της ελληνικής κοινωνίας προς τους Έλληνες πολιτικούς.

Όλες οι στατιστικές, είτε προέρχονται από κρατικούς φορείς είτε από ερευνητικές ομάδες, δηλώνουν κατά τον πλέον αξιόπιστο τρόπο ότι ναι, μπορεί να μην πεθαίνουν από τα μαλακά ναρκωτικά, αλλά ουδείς που πεθαίνει από τα σκληρά ναρκωτικά δεν έφτασε εκεί κατευθείαν απ' αυτά. Και επιτέλους γιατί αυτή η προτίμηση στο λαϊκό χασίς, το οποίο είναι ένα άλλο θέμα προς συζήτηση με βάση την κοινωνική διαστρωμάτωση της ελληνικής κοινωνίας.

Ποιος είναι αυτός που αυθαίρετα θα ορίσει ότι η μαλακή ουσία –το χασίς, η ινδική κάνναβη- θα πρέπει να χορηγηθεί και δεν θα πρέπει να χορηγηθούν νόμιμα όλα τα άλλα τα λεγόμενα μαλακά, τεχνητά, καινούρια συνθετικά ναρκωτικά. Θα αρχίσει το αίτημα –αν υπάρχει τέτοιο αίτημα, με ευθύνη βεβαίως και αυτοπροσδιορισμό των χρηστών- να έρχεται στην ελληνική κοινωνία και σ' αυτήν την Αίθουσα ξανά προς συζήτηση.

Δεν μπορεί να είναι άλλοθι η συμβατική χρήση του αλκοόλ και του καπνίσματος, αν και είμαστε υπέρ του αγώνα εναντίον της διαδόσεως αυτών των ουσιών. Δεν μπορεί αυτή η κοινωνική παραδοχή –που έγινε ιστορικά με συγκεκριμένο τρόπο στην πατρίδα μας- να χρησιμοποιείται ως άλλοθι και για τη χρήση της ινδικής κάνναβης, όταν είναι δεδομένο ότι είναι μία ψυχοτρόπος ουσία.

Ακόμα και το τελευταίο πόρισμα του ΟΗΕ, μια και κάποιοι σνηθίζουν να αναφέρονται διαρκώς σε διεθνείς οργανισμούς, έρχεται και χαρακτηρίζει –και πιστεύω σηματοδοτεί κατά τον καλύτερο τρόπο- πως τυχόν τέτοιου είδους διάκριση θα είναι το

ιστορικό λάθος που θα ανοίξει «ασκούς του Αιόλου». Ύστερα, ποιος θα βάλει κανόνες; Θα παράγει το κράτος μήπως ναρκωτικά; Γιατί το Κράτος μπορεί να παράγει καλύτερα και φθηνότερα ναρκωτικά. Θα φτάσουμε και σε αυτό το σημείο;

Θέτω υπόψη σας και ένα άλλο ερώτημα για να σας προβληματίσω: Δεν γνωρίζετε ότι σήμερα υπάρχουν νόμιμες ουσίες; Υπάρχουν οι εθελοβενζίνες, υπάρχουν όλα αυτά τα τεχνητά αέρια. Μήπως ξέρει κανείς σας αν μειώνεται η χρήση αυτή; Επομένως η νομιμοποίηση δεν σημαίνει και μείωση στη ζήτηση και στη διάθεση. Ίσα-ίσα που η διάθεση είναι βέβαιο ότι θα μεγαλώσει, διότι θα παραχθούν πολλά και φθηνά ναρκωτικά, έστω και αν τα ονομάζουν κάποιοι μαλακά.

Ένα άλλο ζήτημα που τίθεται –πιστεύω κατά απαγορευτικό τρόπο να γίνεται τέτοιου είδους συζήτηση- είναι η αυξητική τάση που παρατηρείται στην ελληνική κοινωνία. Δεν είναι δυνατόν στην ελληνική κοινωνία, όταν παρατηρείται αυξητική τάση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών, εμείς να ερχόμαστε να μιλάμε για νομιμοποίηση ή έστω –αν το θέλετε- για αποπαινοποίηση της χρήσεως. Δεν μπορούμε να σηματοδοτούμε αρνητικά, όταν το πρόβλημα πολλαπλασιάζεται.

Αν φτάσουμε σε ένα πλατό, σε ένα επίπεδο –όπως έφτασαν κάποιες άλλες κοινωνίες του δυτικού πάλαι ποτέ κόσμου- τότε ίσως θα έπρεπε κάποιος να ανοίξει διάλογο για συζήτηση. Αλλά όταν υπάρχει η αυξητική τάση, δεν μπορούμε εμείς να επιταχύνουμε, ώστε να φτάσουμε σ' αυτό το επίπεδο και στο πλατό.

Άρθρο 13: Χορήγηση υποκαταστάτων από τα φαρμακεία. Πιστεύω ότι δεν εξαντλήσαμε –και το γνωρίζουμε όλοι αυτό και το ομολογούμε και πρέπει να το ομολογήσει και η Κυβέρνηση την καθολική και ολοκληρωμένη χορήγηση των υποκαταστάτων από τις κρατικές δομές. Είναι προφανές κατ' εμέ και θεωρώ αδιανόητο ότι πρέπει να προχωρήσουμε στη χορήγηση από τα φαρμακεία, όταν είναι δεδομένο ότι η παράλληλη παράβαση των χρηστών και η διάχυση στην κοινωνία θα είναι πολύ μεγαλύτερη.

Τι πιστεύει η Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί μου φίλοι, και τι πρέπει να τονιστεί, πιστεύω, σ' αυτήν την Αίθουσα; Η στάση της ελληνικής κοινωνίας φαίνεται και με πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Αν αρέσκονται και κάποιοι στις δημοσκοπήσεις, ας πάρουν το μήνυμα ότι πάνω από το 90% της ελληνικής κοινωνίας θεωρεί αδιανόητα αυτά που συζητούμε σήμερα εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, ασχέτως και αν δεν αποβάλλω τον καθοδηγητικό ρόλο της πολιτικής, αν πρέπει να οδηγήσουμε τον ελληνικό λαό σε καλύτερους δρόμους και σε καλύτερα μονοπάτια. Χρειάζεται όμως πολιτική βούληση και απόφαση. Εδώ είναι δεδομένη η ελλειμματική παρουσία του κράτους και η αναποτελεσματικότητά του.

Μιλούν όλοι για την πρόληψη. Η πρόληψη, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το δυσκολότερο κομμάτι όσο και αν ακούγεται πιο εύκολο. Η πρόληψη έχει να κάνει με την αλλαγή στάσεως της κοινωνίας και κατά το δοκούν το ιδεολογικό του καθενός μας ζητούμε όλοι να αλλάξουμε την κοινωνία. Δεν είναι τόσο εύκολο να επιτευχθεί. Πάντως υπάρχει κενό σε αυτό το ζήτημα, όταν ούτε καν η ενημέρωση –για να μην μιλήσουμε για πρότυπα προλήψεως- δεν έγινε γενικευμένη και καθολική και όταν τώρα ακόμα συζητούμε την πρόληψη στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Και γιατί τα λέω αυτά; Τα λέω γιατί, πριν φθάσουμε στη συζήτηση της προτάσεως των πέντε συναδέλφων, θα έπρεπε να έχουμε εξαντλήσει τα όπλα και τα μέσα που διαθέτει η πολιτική και η κρατική μηχανή. Δυστυχώς όμως πριν εξαντλήσουμε αυτές τις δυνατότητες ερχόμαστε –και ενώ έχουμε την αυξητική τάση- να σηματοδοτήσουμε κατά αρνητικό τρόπο.

Η καταστολή, όπως είπε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Κυτίδη, ο χρόνος σας έχει συμπληρωθεί. Ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΑΤΙΔΗΣ: Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, όμως δεν μπορούμε τελειώσας να το γενικεύσουμε το

σύστημα, διότι περιμένουν και άλλοι να μιλήσουν.

Προχωρήστε, κύριε Κιλτίδη. Θα σας δώσουμε μία ανοχή, αλλά δεν θα την εξαντλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Θα τελειώσω σε δύο λεπτά.

Καταστολή: Μήπως κηρύχθηκε κανένας ανηλεής πόλεμος και δεν το πήραμε είδηση; Μήπως είδαμε πράγματι να αυξάνονται κατά τον καλύτερο ποιοτικά τρόπο τα μέτρα καταστολής; Και αν απέτυχε η καταστολή αυτή την οποία γνωρίσαμε, δεν πρέπει να αγωνιστούμε για καλύτερη καταστολή, για τη μείωση της διάθεσης και της ζήτησης; Γιατί να μη συζητάμε και να μην προβληματιζόμαστε για να εξεύρουμε καινούριους δρόμους, καινούριες λύσεις για την καταστολή και παραδινόμαστε στο θάνατο κατ' αυτόν τον τρόπο και σηματοδοτούμε κατά τον αρνητικότερο τρόπο στην κοινωνία;

Στη θεραπεία: Εδώ υπέστημεν διασυρμό επιστημονικό και γύρω από το θέμα της ναλτρεξόνης. Μέχρι πρόσφατα την είχαμε κατατάξει στις ναρκωτικές ουσίες. Ακόμα από τον Οκτώβριο όταν με επιμονή η Νέα Δημοκρατία ζητούσε να χορηγηθεί η ναλτρεξόνη και επετεύχθη αυτό και με πολλά άλλα όταν ο ΟΚΑΝΑ έγινε στρατηγικό όργανο, όταν πράγματι η Κυβέρνηση ακούγοντας και τις φωνές της Αντιπολιτεύσεως, αλλά προπάντων της κοινωνίας, έβαλε και τον Πρωθυπουργό μπροστά να ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό, ακόμα το προεδρικό διάταγμα ή η υπουργική απόφαση που χρειάζεται για τη χορήγηση ναλτρεξόνης εκκρεμεί, όταν η βουμπενορφίνη ακόμη δεν έχει την εναλλακτική της θέση στα υποκατάστατα.

Στη σωματική απεξάρτηση: δύο κέντρα μόνον. Υπάρχει η απάντηση του Υπουργού για δεκαεννέα με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και κατόπιν τι θα ακολουθήσει; Όλα τα έχουμε αναγάγει στη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

Στο αλκοόλ: ασυδοσία στη διάθεση και στη χρήση. Απάντηση του Υπουργείου: Υπεύθυνο το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο. Είναι απαντήσεις αυτές; Είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να μην αναλαμβάνει την ευθύνη και κατ' αυτόν τον τρόπο να αφήνει το πεδίο ελεύθερο στη χρήση και στη διάδοση και στη διαφήμιση του αλκοόλ;

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει -και κλείνω με αυτό- ότι πρέπει, πριν φθάσουμε σ' αυτές τις χαλαρές θεωρήσεις, να συζητήσουμε στην ουσία του προβλήματος. Η ουσία του προβλήματος από την όποια δική μου μέχρι σήμερα και την όποια εμπειρία έχουμε ως κομματικός φορέας λείπει απλά πράγματα: Διάκριση ενηλίκων και ανηλίκων. Δεν έγινε καμιά συζήτηση ποτέ ότι επιτέλους πρέπει να γίνει διάκριση ενηλίκων και ανηλίκων χρηστών. Πρέπει, επιτέλους, να υπάρξουν ειδικοί δικαστές όταν θα υπάρχει το νομοθετικό πλαίσιο και η κωδικοποίηση, για να απονέμουν κατά τον ίδιο τρόπο τη δικαιοσύνη.

Εθελοντισμός: Αγαπητοί συνάδελφοι, είδαμε τον εθελοντισμό υποκριτικά αυτή η ελληνική κοινωνία και η Κυβέρνηση να τον διακηρύσσουν όταν πρόκειται για εύκολα. Εδώ και τώρα οργάνωση και επίκληση του εθελοντισμού των Ελλήνων για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, διέγερση της ελληνικής κοινωνίας για να αναλάβει την πρωτοβουλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Κιλτίδη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κάλυψη από τα ασφαλιστικά ταμεία της σωματικής αποτοξίνωσης και απεξάρτησης. Πρόταση η οποία δεν υλοποιείται, την οποία επιμένει η Νέα Δημοκρατία να την επαναφέρει διαρκώς.

Εξάρτηση από τα σφροονιστικά ευεργετήματα των εμπορών ναρκωτικών. Επιτέλους πότε θα ακουστεί η φωνή της κοινωνίας;

Είναι τόσα πολλά όμως τα οποία κανένας θα χρειάζεται μια μέρα ολόκληρη για να τα αναφέρει. Πιστεύω με το εθνικό σχέδιο δράσεως να μας δοθεί η δυνατότητα, εφόσον ήλθε επιτέλους προς συζήτηση και ένα εθνικό σχέδιο δράσεως στην πατρίδα μας, για να αναφερθούμε.

Η Νέα Δημοκρατία είναι αποφασισμένη να αγωνιστεί με πίστη και αγώνα για τη ζωή. Δεν συμβιβάζεται με το θάνατο. Θα αγωνιστούμε για τον πολιτισμό μας και με τον πολιτισμό μας!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κοσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος για δυο λόγους. Ο ένας λόγος είναι ότι δεν μου αρέσει να επαναλαμβάνω και ο δεύτερος ότι λόγω του καινούριου Κανονισμού της Βουλής δεν μπαίνουμε στα άρθρα, μιλάμε, δηλαδή, στη φιλοσοφία της πρότασης νόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ)

Καταλήγω και εγώ στο συμπέρασμα ότι η πρόταση δημιουργήσει μια γενικότερη αναταραχή, αλλού θετικά, αλλού αρνητικά, ξαναξεστάθηκε το φαγητό, ξανασυζητάμε για το πρόβλημα των ναρκωτικών έστω και για επιμέρους θέματα και ήταν και καλό το ότι ακούσαμε διάφορους φορείς μέσα στη Βουλή που ανεξάρτητα με το αν συμφωνεί κανείς μαζί τους ή όχι, βοήθησαν στο να αντιληφθεί κανείς ορισμένα πράγματα και το πώς αντιλαμβάνονται κάποιοι κοινωνικοί φορείς.

Βέβαια υπήρχε έλλειμμα εκεί στην πληροφόρηση και είμαι υποχρεωμένος να το επαναλάβω τώρα με τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων των θεραπευτικών κοινοτήτων οι οποίοι δεν κλήθηκαν. Και το λέω αυτό διότι εκείνοι τραβάνε το κανάλι όταν σε μια κοινότητα κάτι δεν πάει καλά. Και όταν λέω, δεν πάει κάτι καλά, εννοώ από πλευράς οργανωτικής, οικονομικής ή και άλλων παραγόντων. Και είναι γνωστό ότι υπάρχει μια περίπτωση παραδείγματος χάρη με το στεγνό πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ στην Πάτρα, που η αρχαιολογική υπηρεσία τους πέταγε έξω σε σαράντα πέντε μέρες και ο ΟΚΑΝΑ έκανε σα να μην ήξερε τίποτε. Τους έλεγε, βρείτε μου λύση για να προσπαθήσω να το επικυρώσω. Και χάρη -και το λέω και με το κίνδυνο να παρεξηγηθώ λιγάκι- σε μια ταχύτατη επέμβαση της κυρίας Υφυπουργού λύθηκε το θέμα χωρίς να δοθεί μακροχρόνια εναλλακτική λύση.

Έχει μεγάλη σημασία λοιπόν, να προσέχετε αυτούς τους ανθρώπους που έχουν τα παιδιά τους μέσα στις θεραπευτικές κοινότητες, ανεξάρτητα σε ποιο πρόγραμμα είναι γιατί αυτοί είναι που τραβάνε και το μεγάλο κοινωνικό κανάλι.

Ένα άλλο το οποίο προέκυψε από τη συζήτηση είναι το θέμα που διαβάσαμε και σήμερα στις εφημερίδες. Όλοι λένε να κάνουμε μια κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Ε, ποιος δεν το θέλει; Κωδικοποίηση να κάνεις αλλά όταν έρχονται επιμέρους θέματα ενός τόσο τεράστιου προβλήματος δημιουργείται μια βαθμιαία διολίσθηση που κατά τη γνώμη μας δεν είναι σωστή, είναι λαθεμένη και είναι και επικίνδυνη σε μερικές περιπτώσεις.

Εκείνο το οποίο έχει μια ιδιαίτερη σημασία ξεκινώντας ένα τέτοιο θέμα είναι να χαρακτηρίσει κανείς το πρόβλημα, δηλαδή τη είδους είναι. Κατά τη γνώμη μας είναι κοινωνικοπολιτικό και δεν είναι ιατροκοινωνικό, όπως είπε και μια προηγούμενη επιτροπή, και δεν είναι ιατρικού χαρακτήρα καθόλου με την έννοια ότι θεωρείται άρρωστος ο χρήστης. Είναι κοινωνικοπολιτικό, που σημαίνει λοιπόν κοινωνικές αιτίες που δημιουργούν ή οδηγούν τη νεολαία στη χρήση ναρκωτικών και υπάρχει και ο πολιτικός παράγοντας που σημαίνει πολιτική επίλυση των κοινωνικών αιτιών που τα δημιουργούν και πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος, που σημαίνει λεφτά, αγαπητοί συνάδελφοι, και σημαίνει και αλλαγή κάποιας πολιτικής.

Το δεύτερο που έχει μια σημασία είναι το μέγεθος του προβλήματος. Δεν ξέρω, αλλά εμφανίζεται και με μια έννοια πανικού μερικές φορές. Έχει αυξητική τάση; Βεβαίως έχει αυξητική τάση αλλά σύμφωνα με μια έρευνα που μας έδωσαν εδώ από το Υπουργείο, βλέπουμε ότι δεν είμαστε και τόσο ψηλά σε σχέση με την Ενωμένη μας Ευρώπη. Είμαστε αρκετά χαμηλά.

Σε ένα μόνο πάμε μπροστά. Εκεί που είναι το αλκοόλ. Και αυτό έχει μια ιδιαίτερη σημασία, αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, διότι το αλκοόλ είναι νόμιμο. Όμως αυτό θα το αναλύσουμε πιο κάτω.

Έχουμε λοιπόν μια επιδείνωση του προβλήματος. Τι σημαίνει αυτό; Ότι χάλασε η νεολαία μας, ότι «μπαστάρδεψε» τόσο πολύ που πηγαίνει στα ναρκωτικά έτσι χωρίς κάποιον ιδιαίτερο

λόγο; Ή είναι οι κοινωνικοί, οι οικονομικοί και οι πολιτικοί παράγοντες που δημιουργούν αδιέξοδα στη νεολαία και την ωθούν στη χρήση των ναρκωτικών; Εμείς αυτήν την εντύπωση έχουμε παρατηρώντας την εξέλιξη της Ευρώπης τα τελευταία χρόνια. Γιατί το έλεγα και άλλες φορές και είχα παρεξηγηθεί. Αυτό το μαγνητόφωνο της μνήμης χρησιμοποιείται ενίοτε κατά έναν παράξενο τρόπο.

Θα σας πω κάτι από προσωπική εμπειρία. Όλοι θα θυμόμαστε τα «παιδιά των λουλουδιών». Ήταν ένα κίνημα κοινωνικής διαμαρτυρίας σε ολόκληρο τον κόσμο και στην Ευρώπη και κυρίως στις Κάτω Χώρες. Με την ιδιαίτερη εμφάνισή τους και την ιδιαίτερη συμπεριφορά τους δεν πήγαιναν να ανατρέψουν το σύστημα. Ήταν κοινωνική η διαμαρτυρία τους όλη τη δεκαετία του '60.

Κατά μία παράξενη συγκυρία αρχές της δεκαετίας του '70 σε εκείνη την περιοχή δημιουργήθηκε το εξής πρόβλημα: Έγινε εγκατάσταση πυραύλων Κρουζ και Πέρσικ. Υπήρξαν κοινωνίες που αυτό δεν το δέχτηκαν. Και κατά έναν παράδοξο τρόπο αυτά τα «παιδιά των λουλουδιών» όρμησαν και είπαν όχι στην εγκατάσταση των πυραύλων. Αυτό κράτησε περίπου ένα χρόνο και ξαφνικά το πράγμα εξατμίστηκε τελείως. Έγιναν κοινωνικές έρευνες και αποδείχτηκε το γιατί συνέβη αυτό. Ξέρετε γιατί; Διότι αυτό το κίνημα το έπνιξαν στα ναρκωτικά.

Και αυτή δεν είναι η μοναδική περίπτωση. Θυμηθείτε τον πόλεμο του Βιετνάμ, μετά την εποχή που ονομάστηκε βρώμικος. Όλοι όσοι γύρισαν από εκεί ήταν ναρκομανείς. Αυτό το έλεγαν οι Βιετναμέζοι για να έχουν λιγότερη αντίδραση από τις μαχόμενες δυνάμεις; Ήταν εκείνο που πέρασε τότε μέσα στις αμερικάνικες δυνάμεις για να δέχονται μικρότερες αντιδράσεις γι' αυτόν τον καταστροφικό πόλεμο που έκαναν εκεί.

Υπάρχουν βέβαια και άλλες περιπτώσεις που σχετίζονται με το φαινόμενο των ναρκωτικών. Διότι είναι σαν να μη δεχόμαστε ότι η ανεργία, που από τα μέσα της δεκαετίας του '80 έχει φθάσει στα ύψη, δεν παίζει κανένα ρόλο σε αυτό το πράγμα.

Θα σας αναφέρω και κάτι ακόμα από προσωπική εμπειρία. Και για να μην παρεξηγηθώ –δεν ήμουν στα «παιδιά των λουλουδιών»– λέω από προσωπική εμπειρία, διότι ήταν η δεκαετία που δούλευα στο εξωτερικό. Το 1969 επιτεύχθηκε το λεγόμενο γερμανικό θαύμα ή -αν θέλετε- όχι απλώς το λεγόμενο, αλλά το πραγματικό γερμανικό θαύμα. Ξέρετε πόση ήταν η επίδραση των ναρκωτικών στη νεολαία; Ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Υπήρχε μόνο σε πολύ μικρά ποσοστά. Ούτε ανεργία υπήρχε ούτε άλλα κοινωνικά προβλήματα. Καπιταλισμός ήταν και τότε, αλλά άλλου είδους απ' ό,τι είναι σήμερα.

Το 1972 έφυγα από τη Γερμανία. Όταν ξαναπήγα το 1985 για μία επίσκεψη και γύρισα και διάβασα περιοδικά, η Γερμανία εκείνη την εποχή είχε τριακόσιες είκοσι χιλιάδες τρωγλοδύτες. Και αυτό έγινε μετά το γερμανικό θαύμα. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν έπαιξε κανένα ρόλο; Και δεν μιλάμε μόνο για τη Γερμανία, μιλάμε και για την Ελλάδα και για όλον τον κόσμο.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχουν και ναρκωτικά. Εκεί που πρέπει κάθε πολιτεία να προσβλέπει είναι στη μείωση της ζήτησης, που σημαίνει άρση των κοινωνικών αιτίων. Κανένα πρόβλημα στον πλανήτη δεν λύθηκε χωρίς την αναζήτηση, την ανάλυση και αντιμετώπιση των αιτίων. Αυτό το πρόβλημα είναι μόνο πολιτικό; Δεν έχει και ιδεολογικά χαρακτηριστικά; Διότι αν δεχτούμε το άλλο –το είπε και ο κ. Κιλτίδης προηγουμένως- η πιο εύκολη λύση είναι η καταστολή. Η πιο εύκολη λύση είναι να τους λέτε «παίρνετε ναρκωτικά made in Greece».

Η καταστολή δεν λέει τίποτα. Το πρόβλημα είναι η πρόληψη. Και πρόληψη δεν είναι η ανατροπή του κοινωνικού συστήματος. Αυτή μπορεί να τη θέλουν κάποιοι. Όμως εμείς λέμε ότι αυτό δεν μας αρέσει και ότι θα ήταν καλύτερα να υπάρχει αντιμετώπιση ορισμένων προβλημάτων πολιτικού χαρακτήρα.

Ανέφερα ορισμένα χαρακτηριστικά προβλήματα. Αυτό δηλαδή που τώρα φαίνεται ότι επικρατεί πολιτικά και επικοινωνιακά είναι σωστό; Αυτή είναι η κοινωνία μας; Και χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι η επίθεση που γίνεται στον ελεύθερο χώρο και στον ελεύθερο χρόνο. Είναι τρομερά αποκαρδιωτικό να διαβάσεις έκθεση που να λέει ότι το 65% των μαθητών του δημοτικού

του λεκανοπεδίου Αττικής κάνει ιδιαίτερα μαθήματα και φροντιστήρια.

Το 97% των μαθητών του γυμνασίου του Λεκανοπεδίου παρακολουθούν φροντιστήρια. Πότε επικοινωνούν αυτά τα παιδιά μεταξύ τους; Και το κυριότερο: Έρχονται το βράδυ, δεν θα ανοίξουν εκείνο το κουμπί της τηλεόρασης; Και τι βλέπουν; Ξέρετε πολύ καλά τι βλέπουν! Και δεν έχουν δει τα τελευταία έξι-επτά χρόνια ένα θετικό πρότυπο να προβάλλεται από την ελληνική τηλεόραση, ιδιωτική και κρατική, οπότε ο νεαρός εκείνος στον οποίο λένε ότι πρέπει να είσαι πρώτος μαθητής για να τα βγάλεις πέρα, έχει χάσει την επαφή με τους φίλους, με την οικογένεια, με τη γειτονιά, με τα πάντα και τι σκέφτεται; Σκέφτεται ότι σάπισαν όλα. Έ, δεν έχουν σαπίσει όλα. Υπάρχουν και κάποιες αξίες για τις οποίες άμα πολεμάει κανείς, νιώθει κάπως διαφορετικότερα.

Τώρα για να περάσει αυτή η αντίληψη χρησιμοποιούνται ορισμένα εφευρήματα, τα οποία είναι πολιτικού και ιδεολογικού χαρακτήρα. Όταν λέω εφευρήματα, δεν το λέω με έννοια υποτιμητική, αλλά θα μου επιτρέψετε να το πω έτσι γιατί δεν μου πάει καθόλου να το πω κάπως διαφορετικά. Θα κάνουμε καταπολέμηση του φαινομένου κάνοντας καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου. Δεν ξέρω, αφέλεια είναι αυτό; Γιατί, αν ιστορικά το ψάξει κανείς, δεν στέκει με κανέναν τρόπο. Πριν από οκτώ-δέκα χρόνια η Αμερική δοκίμαζε να δίνει νόμιμα την ηρωίνη. Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμα μέσα σε ενάμιση-δύο μήνες; Βγήκε το «κρακ». Και δεν ήταν μόνο το «κρακ». Όταν εγώ λοιπόν θέλω να τους τα δώσω, τι θα τους πρωτοδώσω; Την ηρωίνη μόνο; Εδώ πρόκειται για φοβερή πολυτοξικομανία.

Και το άλλο που λέω ότι δεν έχει καμία ιστορική τεκμηρίωση είναι το εξής: Το αλκοόλ τι είναι, νόμιμο ή παράνομο; Το μεγαλύτερο εμπόριο είναι αυτό του παράνομου αλκοόλ με πολύ μεγαλύτερα κέρδη απ' ό,τι το νόμιμο. Μόνο αυτό; Έχουμε το τσιγάρο. Το παράνομο εμπόριο των τσιγάρων είναι κάτι το φοβερό. Ξεπερνάει όλα τα κέρδη των βιομηχανιών. Και δεν είναι μόνο αυτό, είναι και άλλα.

Επομένως το να πω ότι το δίνω εγώ, δεν καταπολεμώ το φαινόμενο γιατί ο έμπορος ναρκωτικών θα βρει και άλλες ουσίες και, εν πάση περιπτώσει, το παράνομο θα χρησιμοποιείται πάντα. Είχα πει το παράδειγμα της αποστολής που είχαμε πάει τότε στο Λίβερπουλ, που είχαν αρχίσει και έδιναν μεθαδόνη. Η διαπίστωση των αγγλικών αρχών ήταν ότι ένα χρόνο πιο μπροστά είχε παρατηρηθεί ότι η μεθαδόνη χρησιμοποιείτο στο παραεμπόριο γιατί ο χρήστης, ο οποίος δεν έχει πειστεί, πουλάει τη μεθαδόνη για να παίρνει την ηρωίνη μια φορά έστω την εβδομάδα. Δεν λύνεται λοιπόν, το πρόβλημα έτσι, αλλά λύνεται με άλλους τρόπους οι οποίοι έχουν, όπως είπα και πιο μπροστά, πολιτική και ιδεολογική διάσταση.

Το δεύτερο είναι ο άρρωστος. Ξέρετε όταν κατατέθηκε η πρόταση νόμου –δεν το λέει η πρόταση νόμου αυτό, να μην παρεξηγηθώ- ξέσπασε κάτι στα Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης, στις εφημερίδες, από επιστήμονες, από διανοούμενους, που έλεγαν ότι η χημεία των ναρκωτικών έχει καλύψει τη χημεία του εγκεφάλου και αυτός ο οποίος παίρνει ηρωίνη είναι τελειωμένη υπόθεση, γι' αυτόν δεν υπάρχει σωτηρία. Ξέρετε τι μήνυμα είναι αυτό; Είναι τελείως αρνητικό και δεν είναι έτσι τα πράγματα, ούτε επιστημονικά έχει αποδειχθεί. Ξέρετε και κάτι άλλο ακόμα σχετικά με αυτό που λέμε και φωνάζουμε όλοι για κοινωνική επανένταξη; Κοινωνική επανένταξη τι σημαίνει; Είναι ένας ελεύθερος από ναρκωτικά ένα-ενάμιση χρόνο. Κανένας δεν προδικάζει ότι δεν θα υποτροπιάσει. Πάει να βρει λοιπόν δουλειά, μπορεί να βρει; Θα μπορεί να βρει περισσότερη δουλειά, όταν θα ακούει αυτό το πράγμα που λέγεται τώρα ότι είναι τελειωμένος αυτός και δεν υπάρχει καμία σωτηρία;

Πάμε στην ελεγχόμενη χορήγηση. Το λέω αυτό πολύ γρήγορα. Ελεγχόμενη χορήγηση τι θα πει, πέρα από το ότι βάζουμε και το ΕΣΥ μέσα, στέλνουμε ομάδες με αυτοκίνητα στις συνοικίες που θα πηγαίνει ο άλλος και θα λέει «δώσε μου τη δόση» και θα του τη δίνει ή θα πηγαίνει και σε ιδιώτες γιατρούς που θα πληρώνουν και το κόστος; Δεν ξέρω, αλλά θα τρίζουν τα κόκαλα του Ιπποκράτη, όταν ακούγονται και τέτοια πράγματα. Το πρόβλημα είναι ότι μπορεί να του δίνω εγώ την ηρωίνη ή τη

μεθαδόνη, αλλά η πολυτοξικομανία υπάρχει. Εδώ μιλάμε για θανάτους και όλοι έχουμε την ευαισθησία να ελαττώσουμε τον αριθμό των θανάτων.

Θα πρότεινα σε μερικούς να ρωτήσουν στον «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ» ή αλλού -όπου έχουμε τέτοια κρούσματα- για να διαπιστώσουμε ποια είναι η αιτία του θανάτου. Μήπως είναι η μεγαλύτερη δόση ηρωίνης; Είναι και αυτό μερικές φορές, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις συνυπάρχουν και άλλα ναρκωτικά που ο χρήστης έχει πάρει συγχρόνως ή υπάρχει περίπτωση να οφείλονται σε αυτοκτονικές τάσεις. Υπάρχουν πολλοί λόγοι, αλλά αυτός δεν είναι ο κυριότερος!

Δεν νομίζουμε, επομένως, ότι θα ελαττωθεί μ' αυτό τον τρόπο ο αριθμός των θανάτων, φαινόμενο στο οποίο θα μπορούσε να τονίσει κάποιος ότι εμείς ξεπερνάμε τους Ευρωπαίους. Νομίζουμε, λοιπόν, ότι αυτό το ζήτημα πρέπει να το ψάξει κανείς λίγο περισσότερο!

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω ότι, όταν γίνεται προσπάθεια να νομιμοποιηθεί η ηρωίνη, νομιμοποιείται ένα από τα μέσα του συστήματος. Νομιμοποιείται επίσης, με έμμεσο τρόπο και οι ίδιες οι αιτίες, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν αγωνίζομαι για τις αιτίες και δεν λέω τίποτα γι' αυτό. Από τότε που άρχισε το φαινόμενο της υποκατάστασης -το έχω πει τέσσερις ή πέντε φορές και δεν έχω πάρει απάντηση από κανένα- και οι οπιομανείς της Αμερικής από τους μετανάστες της Άπω Ανατολής έγιναν περισσότεροι, βρέθηκε το φάρμακο για τη σωτηρία τους. Ξέρετε ποιο ήταν; Ήταν το αντιβηχικό κοδεΐνη! Μετά από δέκα, δεκαπέντε χρόνια έγιναν κοδεΐνομανείς! Ποιο ήταν το φάρμακο για να αντιμετωπιστεί αυτό; Ήταν η μορφίνη. Έγιναν, λοιπόν, μορφινομανείς! Στη δεκαετία του '30 βρίσκεται από μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες η μεγάλη σωτηρία, που ήταν η ηρωίνη, για να σώσουν τους προηγούμενους, δηλαδή τους μορφινομανείς!

Τώρα, έχουμε τη μεθαδόνη, για να σώσουμε τους χρήστες από τα άλλα ναρκωτικά. Για όνομα του Θεού! Είναι δοκιμασμένη για εκατόν πενήντα χρόνια και δεν έχει αποδώσει καθόλου! Αντίθετα έχει οδηγήσει σε καταστροφικά αποτελέσματα!

Επίσης, το ότι αυτό το θέμα μπορεί να το χειριστεί ο ιδιωτικός τομέας δεν με βρίσκει σύμφωνο. Αυτό το θέμα των ναρκωτικών -που μας ευαισθητοποιεί όλους- δεν είναι ούτε ΔΕΗ ούτε ΟΤΕ! Δεν είναι ούτε διακόπτης ρεύματος ούτε τηλέφωνο αλλά είναι η ζωή του άλλου! Ο ιδιώτης γιατρός δεν θα υποχωρήσει κάτω από την πίεση που θα δέχεται καθημερινά για τη δόση του ανθρώπου; Είναι λύση αυτό που προτείνετε;

Βέβαια, κανένας δεν συζήτησε και δεν συζητάει -το είπαν, ίσως, μερικοί συνάδελφοι- για το θέμα της πρόληψης. Δεν σημαίνει ότι αυτό που μπορούμε να κάνουμε συνεπάγεται και ανατροπή του συστήματος, γιατί τα πράγματα είναι πολύ απλούστερα, ούτε σημαίνει καταπολέμηση αυτού του φοβερού φαινομένου της παγκοσμιοποίησης. Η λέξη «παγκοσμιοποίηση» κανονικά είναι «φύλλο συκής». Άλλη λέξη μάλλον θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί, αλλά δεν τη χρησιμοποιώ για να μη μου πείτε ότι μπλεκόμαστε σε δογματισμούς. Ο κ. Κιλτίδης άφησε ένα υπονοούμενο. Πρέπει μάλλον να διαβάσει περισσότερο την ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Είπα για την άλλη Αριστερά! Μη μυγιάζεστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι, δεν τη χαρακτηρίσατε δογματική. Την επιστήμη την είχαμε σαν κύριο κριτήριο των παγκόσμιων εξελίξεων και όχι μόνο των κοινωνικών ή των φυσικών αλλά και των άλλων.

Άκουσα, βέβαια, ότι μάλλον αυτό δεν θα ψηφιστεί, αν και εδώ που τα λέμε, όπως είχα πει και την προηγούμενη φορά στην επιτροπή, πολύ θα της ταίριαζε της Κυβέρνησης, γιατί φαίνεται ότι κάποια επί μέρους θέματα τα έχει συμπεριλάβει ή θα τα συμπεριλάβει στο εθνικό σχέδιο δράσης. Ο κυριότερος λόγος είναι ότι δεν δεχόμαστε προτάσεις από άλλα κόμματα, γιατί εμείς δήθεν τα ξέρουμε όλα και τα κατέχουμε όλα. Όμως, σ' αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση κάνατε λάθος!

Αγαπητοί συνάδελφοι, τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι δεν θα τελειώσει εδώ το θέμα. Θα εισαχθούν πάλι θέματα προς συζήτηση που θα έχουν τέτοιου είδους χαρακτήρα. Δεν πρέπει,

όμως, αυτά να είναι επιμερισμένα, αλλά πρέπει κάποτε να συζητήσουμε το γενικότερο πρόβλημα!

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με τούτο, επειδή θα το θυμάστε και εσείς. Όταν ήμουν γραμματέας της πρώτης επιτροπής, ξέρετε τι περιεκτικό κείμενο ήταν αυτό που συντάχθηκε ως συμπέρασμα από τη συνάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι; Πολύ ωραία πράγματα ακούστηκαν, γιατί είχαμε καλέσει τους πάντες! Ξέρετε από αυτά τι συμπεριελήφθηκε στην πρόταση νόμου; Μονάχα το θέμα της μεθαδόνης έμεινε -με το οποίο εγώ είχα διαφωνήσει- και το θέμα ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι ιατροκοινωνικό φαινόμενο!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσο σ' αυτήν την Αίθουσα ξεχειλίζει ο φαρισαισμός, τόσο έξω από αυτήν την Αίθουσα θα υπάρχουν τα ναρκωτικά. Ξέρετε ότι συνηθίζω να λέω τα πράγματα με το όνομά τους, έστω κι αν δυσανεστώ μερικούς μέσα σ' αυτόν το χώρο. Αυτή η πρόταση νόμου θα ερχόταν, αν ήταν πρόταση νόμου ενός ανθρώπου; Ποιος υπογράφει αυτήν την πρόταση νόμου; Την υπογράφουν δύο Υπουργοί της Κυβέρνησεως, την υπογράφει ένα προβεβλημένο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας.

Και ερωτώ: Τα ναρκωτικά τι είναι; Είναι μείζον ή έλασσον θέμα; Είναι σοβαρό ή ένα ευτελές θέμα; Προφανώς είναι σοβαρότατο θέμα. Έχουμε τη δολοφονία από τα ναρκωτικά των περισσότερων νέων από κάθε άλλη χώρα της Ευρώπης. Όταν λοιπόν σε ένα τόσο σοβαρό θέμα δεν υφίσταται κομματική πειθαρχία και υφίσταται σε επουσιώδη θέματα με διαγραφές Βουλευτών και Βουλευτών μάλιστα πρωτοκλασάτων, τι σημαίνει αυτό το πράγμα για εκείνον, ο οποίος παρακολουθεί έξω από την Αίθουσα αυτά που συζητάμε εδώ;

Δύο Υπουργοί υπογράφουν αυτήν την πρόταση νόμου. Υπογράφει ο ιατρός Βουλευτής κ. Τατούλης και έρχεται ο ιατρός Βουλευτής κ. Κιλτίδης και έχει μια εντελώς διαφορετική περπατησιά, που ακυρώνει την υπογραφή του συναδέλφου του στη Νέα Δημοκρατία. Εξηγήστε μου επιτέλους τι συμβαίνει, τι ισχύει.

Τι ισχύει λοιπόν για το κυβερνών κόμμα, που δύο Υπουργοί υπογράφουν αυτό το νομοσχέδιο; Ισχύει αυτό που λένε οι Υπουργοί ή ισχύει αυτό που είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ; Ισχύει αυτό που λέει ο παλιός Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας με την υπογραφή του ή ισχύει αυτό που λέει ο νέος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας με την εισήγησή του μέσα στη Βουλή; Τι ισχύει επιτέλους; Να ξέρουμε και εμείς, αλλά να ξέρε και έξω η κοινωνία, η οποία μας παρακολουθεί. Είναι σοβαρό αυτό το θέμα. Να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι η γραμμή του κάθε κόμματος; Ισχύει η υπογραφή στην εισήγησή του νόμου ή ισχύουν αυτά που λέγονται εδώ από το Βήμα της Βουλής και είναι εντελώς διάφορα από αυτά του νομοσχεδίου.

Δεύτερο θέμα. Πρέπει να είμαστε και θαρραλέοι. Όταν, κύριε Πρόεδρε, Υπουργός Δημοσίας Τάξεως της δικής σας Κυβέρνησεως είναι ομοτράπεζος εκδότη που κάνει χρήση κοκαΐνης και κάνει χρήση κοκαΐνης μπροστά του, τι παραδείγματα δίνουμε; Ποιος αστυφύλακας θα μπορέσει να τον συλλάβει, όταν βλέπει τον Υπουργό του να είναι μαζί με τον εκδότη, ο οποίος κάνει χρήση κοκαΐνης; Σας ερωτώ.

Όταν εσείς οι ίδιοι πηγαίνετε στις δεξιώσεις και τον προσκυνάτε, όταν εσείς οι ίδιοι πηγαίνετε και του δίνετε κοινωνική καταξίωση, όταν αυτός επηρεάζει τα πολιτικά πράγματα της χώρας, όταν αυτός ανεβάζει και κατεβάζει κυβερνήσεις, τι παραδείγματα δίνουμε; Ότι αυτός που ίσταται υψηλά κοινωνικά, μπορεί να κάνει και χρήση κοκαΐνης.

Είναι ψέματα αυτά; Ποια είναι τα πρότυπα; Ποιοι είναι αυτοί οι οδηγοί; Ποιοι επικυριαρχούν και μας εξουσιάζουν; Ποιοι είναι πάνω από εμάς, που εννοείται ότι είμαστε οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού; Ένας δεδηλωμένος ομοφυλόφιλος, ένας πράκτορας της Κα Γκε Μπε, ένας ναρκομανής και ένας λαθρέμπορος πετρελαιοειδών. Αυτοί είναι. Και όλοι εμείς ή κάποιοι τουλάχιστον εξ ημών ή οι περισσότεροι εξ ημών, αφαιρώ δε τον εαυτό μου γιατί ουδέποτε έχω πάει, εκλιπαρούμε να δεχθούμε

για πρόσκλησή τους για να είμαστε εκεί, για να βγάλουμε μια φωτογραφία, να αντλήσουμε δύναμη.

Επομένως, λοιπόν, αυτά διδάσκουμε και γι' αυτά εισπράτουμε σε θανάτους νέων παιδιών. Έχουμε, λοιπόν, τη δύναμη να δούμε τα πράγματα κατά πρόσωπο; Τι παράγουμε; Ποια είναι τα πρότυπα; Και ερωτώ Βουλευτές, εννοείται ότι ερωτώ τους καταξιωμένους αυτής της χώρας.

Πείτε μου κύριοι, ποιος είναι ο πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών; Ξέρετε; Κανείς δεν ξέρει ποιος είναι πρόεδρος της Ακαδημίας. Ξέρουμε όλοι τον πρόεδρο των ομοφυλοφίλων, γιατί τον τελευταίο μήνα είδαμε τριάντα φορές τον πρόεδρο των ομοφυλοφίλων στην τηλεόραση και δεν είδαμε ποτέ τον πρόεδρο της Ακαδημίας. Δεν με απασχολεί αν είναι ομοφυλόφιλος ή όχι ο άλλος. Δεν μπορεί όμως να είναι το πρότυπο που προβάλλουμε.

Πόσες φορές είδατε τον πρόεδρο του Ιατρικού Συλλόγου, καθηγητά κύριε Κρεμασινέ, στην τηλεόραση; Καμία φορά τον τελευταίο μήνα. Είδατε όμως πάρα πολλές φορές την κα Τζένη Χειλουδάκη να είναι πρότυπο και ξέρετε όλοι εσείς και ο ελληνικός λαός ότι βγήκε το βιβλίο της κ. Τζένης Χειλουδάκη, η οποία περιγράφει το ένα και το άλλο κλπ. Ξέρετε ότι βγήκαν τριάντα βιβλία για την Ελλάδα εκ των οποίων δύο είναι ακαδημαϊκών Γάλλων και μιλάνε για το πνεύμα της Ελλάδας; Δεν το ξέρετε; Δεν το πρόβαλε, δεν το είπε κανείς. Αλλά ξέρουμε όλοι το βιβλίο της Χειλουδάκη! Αυτά είναι τα πρότυπα.

Όταν λοιπόν προβάλλουμε τον προθάλαμο των ναρκωτικών στα παιδιά μας, μετά τι συζητάμε εδώ; Για φαρισαισμό, για κατανάλωση; Είναι ψέματα; Το αρνείται κανείς; Τι δείχνουμε στα παιδιά μας; Δείχνουμε αμφιθέατρα, δείχνουμε εργοστάσια, δείχνουμε παιδιά που σπουδάζουν το βράδυ για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν σ' αυτήν την κοινωνία όπως τα έχουμε καταδικασμένα στην ανεργία και την ανέχεια με τον πατέρα κατάκοιτο, με τη μάνα άρρωστη, άνεργα;

Δείχνουμε αυτήν την κοινωνία; Ποια κοινωνία δείχνουμε; Δείχνουμε την κοινωνία του «BIG BROTHER», του «BAR». Αυτά είναι τα πρότυπά μας. Προθάλαμος μιας τέτοιας λογικής. Τέτοια δείχνουμε, τέτοια διδάσκουμε, τέτοια εισπράτουμε.

Και χαιρετίζω αυτό το οποίο είπε ο εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Και έρχομαι εγώ ο «ακραίος», ο δεξιός, ο «φασίστας» και χαιρετίζω αυτό που λέει ο ακραίος της άλλης πλευράς. Αυτή είναι η αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα άκρα συναντώνται!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Περιγραφόμενος ως φασίστας, κύριε Πρόεδρε. Για όνομα του Θεού! Είναι η εύκολη λύση αυτή.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ο Αμερικάνος, κακά τα ψέματα. Ισοπέδωσε σε μια νύχτα τη Γιουγκοσλαβία, τη διέλυσε. Ισοπέδωσε το Σαντάι Χουσεϊν, τον διέλυσε. Πήγε στο Αφγανιστάν, ισοπέδωσε παιδικούς σταθμούς μαζί με τις βάσεις, γηροκομεία μαζί με τα αεροδρόμια. Αλλά οι αγροί με το όπιο ανέπαφοι.

Κοροϊδεύμαστε; Δεν μπορεί ο Αμερικανός αύριο το πρωί, η υπερδύναμη, όπως διέλυσε την τρομοκρατία σε μια νύχτα να διαλύσει τους εμπόρους ναρκωτικών; Συντηρεί το σύστημα, υπηρετεί και εξυπηρετείται από το σύστημα.

Μπορούμε να το πούμε; Υπάρχει δύναμη εδώ που θα το πει, που θα εναντιωθεί; Υπάρχει πολιτικός άνδρας που θα το πει; Κοροϊδεύμαστε; Στις 8 Ιουνίου θα πάει ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, να συναντήσει τον κ. Μπους. Ας του θέσει το θέμα των ναρκωτικών. Πώς θα το θέσει; Από ποια θέση ισχύος, εφόσον όλοι είμαστε εκεί, οσφυοκάμπτες; Έχουμε πάει όλοι στην Ουάσινγκτον και ξέρουμε όλοι τι συμβαίνει. Μόλις μας δει να ξεχωρίζουμε ο Αμερικανός, το βράδυ σε ένα μπαράκι μας χτυπάει στον ώμο και μας λέει «ποντάρει η Αμερική σε σας». Και γυρίζουμε πίσω και την έχουμε δει όλοι πρωθυπουργοί. Και δεν εναντιώνεται κανείς στο σύστημα, γιατί κανείς δεν ενδιαφέρεται για το λαό. Ενδιαφέρεται για τους δύο πυλώνες, πώς ο Αμερικανός θα δώσει την ευχή και τι θα πει ο κ. Λαμπράκης, ο κ. Τεγόπουλος, ο κ. Μπόμπολας και άλλοι.

Γιατί λοιπόν δεν λέμε τα πράγματα με το όνομά τους; Τι

φοβόμαστε; Την επανεκλογή μας; Είναι σωστό δηλαδή να είμαστε άλλη μια φορά Βουλευτές και αναξιοπρεπείς με τον εαυτό μας;

Αυτή λοιπόν είναι η ουσία. Είμαστε οι πρώτοι σε θανάτους από ναρκωτικά, πρώτοι σε ενδοφλέβιες ουσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έρχεται ο χθεσινός Υπουργός Παιδείας και σημερινός Υπουργός Εξωτερικών και λέει «ας βγάλουμε τους βασιλικούς από τη γλάστρα» -προφανώς τους ενοχλεί ο βασιλικός- «και να βάλουμε χασίσι».

Και έρχεται, αγαπητή κυρία Δαμανάκη, η ετήσια έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής του ΟΗΕ του 2001 για τον έλεγχο των ναρκωτικών και λέει -σας διαβάζω την έκθεση- τα εξής: «Η νομιμοποίηση της κάνναβης αποτελεί ιστορικό λάθος. Η κάνναβη είναι επικίνδυνη και προκαλεί ψυχολογική εξάρτηση».

Και ερχόμαστε εμείς να νομιμοποιήσουμε και να βάλουμε στις γλάστρες το χασίσι. Μα, είναι δυνατόν; Είναι υπεύθυνο αυτό για τον πολίτη; Τι διδάσκουμε τους νέους;

Αν θέλουμε λοιπόν να είμαστε τολμηροί, θα πούμε «θάνατος στον έμπορο ναρκωτικών». Δεν χρειάζεται ο έμπορος ναρκωτικών. Τι θα κάνει ο έμπορος ναρκωτικών; Θα δολοφονήσει και το δικό σας παιδί αύριο το πρωί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Υπάρχει κράτος; Δεν υπάρχει κράτος. Το παραχωρήσατε και αυτό στην Ευρώπη, το παραχωρήσατε στις Βρυξέλλες. Δεν έχει καν η Ελλάδα το δικαίωμα που έχει η Καλιφόρνια, κύριοι συνάδελφοι, στην Αμερική, ή η Αριζόνα, ή το Κεντάκι να πει «εγώ θέλω θανατική ποινή». Εμείς δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα στην Ευρώπη να πούμε «όχι» αν πουν οι Βρυξέλλες, «καταργείται ο θάνατος στους εμπόρους ναρκωτικών».

Γι' αυτό λοιπόν φοβάμαι, πρώτον, γιατί διαλύεται το κράτος και δεν υπάρχει κράτος, δεύτερον, γιατί διαλύονται οι συνειδήσεις και δεν υπάρχουν συνειδήσεις. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά όσοι ακόμα δεν έχουμε μπλεχτεί στα δίχτυα και στα γρανάζια της παγκοσμιοποίησης των Σιωνιστών, πρέπει να ενωθούμε σε ένα κύμα αντίστασης. Διαφορετικά σε λίγο δεν θα έχουμε καν το δικαίωμα να λέμε αυτά τα ελάχιστα που μπορούμε και λέμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ένα χρόνο, αν θυμάμαι καλά, πέντε συνάδελφοι του ελληνικού Κοινοβουλίου, προερχόμενοι από τρία κόμματα, κατέθεσαν αυτήν την πρόταση νόμου. Ήταν αδιανόητο να συμβεί αυτό τη δεκαετία του 1980. Για μένα είναι μεγάλη πρόσδοος το ότι πέντε συνάδελφοι, τριών διαφορετικών κομμάτων, κατέθεσαν αυτήν την πρόταση. Και είναι μεγάλη υπόθεση ότι αυτά που προτείνουν στην πρόταση νόμου, που σήμερα συζητιέται στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου, συζητήθηκαν ήρεμα, με επιχειρήματα, με νηφαλιότητα επί τέσσερις συνεδριάσεις στη Διακομματική Επιτροπή και άλλες δύο ή τρεις στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Αυτό είναι μεγάλη πρόσδοος. Νομίζω ότι μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα, τα όσα κατατέθηκαν στη Διακομματική Επιτροπή, τα όσα ακούστηκαν στη Διαρκή Επιτροπή και τα όσα συζητούνται σοβαρά σήμερα εδώ σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να αποτελέσουν το ερέθισμα, να αποτελέσουν τη μαγιά για το Υπουργείο Υγείας και τα συναρμόδια Υπουργεία για μία μελλοντική νομοθετική παρέμβαση, που φαίνεται ότι μάλλον δρομολογείται σιγά-σιγά. Πρέπει να αποτελέσουν ερέθισμα, κατά την άποψή μου, για να έχει νόημα αυτή η κουβέντα, που κράτησε ένα χρόνο περίπου και να αποτελέσουν ερέθισμα και για την ασκούμενη πολιτική από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Η πρόταση έχει δύο στόχους: την καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου και την ευνοϊκότερη αντιμετώπιση των χρηστών.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας, αλλά είμαστε και μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίστοιχες συζητή-

σεις γίνονται κάθε τόσο και στα εθνικά κοινοβούλια, αλλά και πρόσφατα έγινε συζήτηση σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μία ανάλογη συζήτηση έγινε στις 25 Φεβρουαρίου, στις Βρυξέλλες, όπου υπήρξε συνάντηση με πρωτοβουλία πέντε Υπουργών Υγείας και είχαν ως αποκλειστικό αντικείμενο την πολιτική σε σχέση με την κάνναβη.

Τα συμπεράσματα αυτής της συνάντησης παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για πολιτικές αποφάσεις. Αν όχι νωρίτερα από την 1η Ιανουαρίου του 2003 η ελληνική Προεδρία θα έχει μία καλή ευκαιρία για σχετική πρωτοβουλία εναρμονισμένης, μεταξύ των κρατών-μελών, στάσης απέναντι στην κάνναβη.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η ανεκτική πολιτική της Ολλανδίας απέναντι στην κάνναβη, όπου μπορούσε κάποιος να προμηθευτεί έως και τριάντα γραμμάρια από τα coffe-shops, και ο πρόσφατος επαναπροσδιορισμός αυτής της πολιτικής με τη μείωση κατά 50% των coffe-shops και τα 30 γραμμάρια σε πέντε δείχνει ότι, πριν παρθεί η όποια σχετική απόφαση, πρέπει να μελετηθούν προσεκτικά τα οφέλη και οι παρενέργειες σε μακροπρόθεσμη βάση.

Εγώ θα προσπαθήσω με απλές προτάσεις να βοηθήσω το Υπουργείο Υγείας και τα συναρμόδια Υπουργεία. Δεν θέλω να βγάλω ειδηση. Όποιος βγάζει ειδηση στα ναρκωτικά, έχω την αίσθηση ότι προτείνει ανεφάρμοστα πράγματα. Αυτή είναι η άποψή μου τόσα χρόνια, που έτυχε να ασχολούμαι με αυτό το πρόβλημα από διάφορα πόστα.

Κυρία Υφυπουργέ, θα ήθελα αυτή η συζήτηση να συμβάλει στο να παραδεχθούμε ότι το θεσμικό μας πλαίσιο μπορεί να μην υστερεί έναντι των ευρωπαϊκών χωρών, γιατί μάλλον δεν υστερεί, αν και θέλει κάποιες βελτιώσεις. Εκεί που υστερούμε πάρα πολύ, είναι στις υποδομές και στις δράσεις, που προβλέπει το θεσμικό μας πλαίσιο.

Αυτό, που είπε προχθές η κα Δαμανάκη ούτε εμένα με κάνει να νιώθω καλά ούτε εσάς ούτε εκείνη. Είναι δυνατόν στη λίστα μεθαδόνης να είναι δύο χιλιάδες χρήστες στην Αθήνα και χίλιοι πεντακάσιοι στη Θεσσαλονίκη;

Οφείλουμε τούτη η συζήτηση, τούτη η ευκαιρία να αποτελέσει ερέθισμα για όλους μας, κυρίως για εσάς, για γρήγορη επέκταση των προγραμμάτων μεθαδόνης σε όλη την Ελλάδα. Εάν, δηλαδή, δεν αξιωθήκαμε εμείς για χίλιους δυο λόγους να επεκτείνουμε τα προγράμματα μεθαδόνης σε όλη την Ελλάδα, πρέπει να φθάνουμε στην πρόταση να τη δώσουμε από τα φαρμακεία; Ας εφαρμόσουμε αυτό, που έχουμε αποφασίσει, και μετά θα δούμε από και τι πέρα τι θα κάνουμε. Αυτό κάνει σήμερα όλη η Ευρώπη.

Σήμερα δυστυχώς υπάρχουν μόνο πέντε μονάδες μεθαδόνης, δύο στην Αθήνα, δύο στη Θεσσαλονίκη και μία στον Πειραιά.

Άλλη πρόταση και εκεί να βοηθήσουμε και εμείς, κυρία Υφυπουργέ, σαν Διακομματική Επιτροπή και να καλέσουμε πάλι την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος να στείλει το μήνυμα σε όλους τους εν ενεργεία δημάρχους και τους αυριανούς, όχι να πρωτοστατούν εναντίον των δράσεων θεραπευτικών μονάδων του ΚΕΘΕΑ ή του ΟΚΑΝΑ της μεθαδόνης, όχι να είναι εναντίον, αλλά να συμπορευτούν με τους φορείς στην εξεύρεση χώρων για τη δημιουργία αυτών των θεραπευτικών προγραμμάτων. Και εμείς σαν επιτροπή θα σας βοηθήσουμε. Είμαστε αποφασισμένοι να καταγγείλουμε αν θέλετε στην ελληνική κοινή γνώμη όσους δημοτικούς άρχοντες δεν βοηθούν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δεύτερη πρόταση. Κυρία Υφυπουργέ, από το 1998 είχαμε πάρει μια πολιτική απόφαση. Να δημιουργηθεί μονάδα απεξάρτησης φυλακισμένων στον Ελαιώνα Θηβών. Αυτή η απόφαση δεν περπάτησε. Γιατί δεν περπάτησε; Υπάρχει το κτίριο. Είναι έτοιμη η υποδομή. Η απόφαση η πολιτική έχει ληφθεί. Πρέπει για όνομα του Θεού να μας πείτε τι φταίει και δεν ξεκίνησε αυτή η μονάδα απεξάρτησης στον Ελαιώνα. Θα αποσυμφωρήσει τις φυλακές όλης της χώρας και θα βελτιώσει την अपαράδεκτη κατάσταση που υπάρχει σήμερα στις φυλακές.

Τρίτον, αυτό που είπα και ο κ. Κιλτίδης. Ψηφίσαμε εδώ στον Κοινοβούλιο με Υφυπουργό την κα Σπυράκη για τη δυνατότητα εφαρμογής χορήγησης λαντρεξόνης στη χώρα μας. Έχει γίνει

τόσος θόρυβος, έχουν λεχθεί τόσα πράγματα, γιατί δεν εξεδόθη ακόμη η υπουργική απόφαση, η οποία προβλέπεται από το νόμο. Πείτε μας τι φταίει, να συμβάλουμε και εμείς με τον οποιοδήποτε τρόπο μπορεί ο καθένας μας μέσα από τη Διακομματική Επιτροπή, μέσα από το Κοινοβούλιο στο να πιεστούν. Αν κάποιος επιστήμονες αρνούνται να βοηθήσουν στην έκδοση της υπουργικής απόφασης, να βοηθήσουμε και εμείς, ώστε να εκδοθεί επιτέλους η υπουργική απόφαση.

Και άλλη πρόταση. Δεν ξέρω αν προσέξατε, αγαπητοί συνάδελφοι, την έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής του ΟΗΕ του έτους 2000 που κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, των νέων κινδύνων που διατρέχουν οι νέοι μας μέσω του διαδικτύου. Δεν ξέρω αν διαβάσατε τι λέει η έκθεση. Εμπόριο ναρκωτικών μέσω του διαδικτύου. Δηλαδή διαδικτυακές τραπεζικές συναλλαγές για ξέπλυμα χρήματος. Αποστολή και λήψη μηνυμάτων μεταξύ εμπόρων ναρκωτικών χωρίς κανέναν έλεγχο. Πρέπει αυτά τα πράγματα άμεσα να μας ενεργοποιήσουν και σε επίπεδο τουλάχιστον Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιδράσουμε συλλογικά. Να βρούμε το θεσμικό εκείνο πλαίσιο που θα μπορέσουμε σαν Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσουμε τη νέα επικίνδυνη παράμετρο επέκτασης του φαινομένου.

Τελειώνοντας, από ό,τι φάνηκε και στην Επιτροπή, απ' ό,τι απαντήσατε, κυρία Υφυπουργέ, και με τη στάση των τριών κοινοτήτων ότι δεν ψηφίζουν, πιστεύω ότι η πρόταση θα απορροφηθεί. Όμως, η συζήτηση αυτή, ο διάλογος αυτός, δεν πρέπει να πάνε χαμένα. Υπάρχουν πολλά πράγματα που λέχθηκαν, που ακούστηκαν, που κατατέθηκαν, τα οποία μπορεί να τα αξιοποιήσετε και βεβαίως νομίζω ότι ένα απ' αυτά είναι να ξαναδοούμε το θέμα της ευνοϊκότερης αντιμετώπισης των χρηστών, δηλαδή της μείωσης των ποινών για κατοχή και χρήση. Είναι ένα μεγάλο θέμα, το οποίο πρέπει να το δούμε και για το οποίο σύντομα πρέπει να έχετε νομοθετική πρωτοβουλία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος του κεφαλαίου.

Δεύτερον, οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κύριε Παπανικολάου, θα παραχωρήσετε τη θέση σας στον κ. Σπηλιωτόπουλο και μετά να μιλήσετε εσείς για δέκα λεπτά, επειδή ο κ. Σπηλιωτόπουλος έχει να δώσει μία συνέντευξη μετά;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Σπηλιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι και κατά τη σημερινή συζήτηση εκείνο, το οποίο περισσότερο σε αυτήν την Αίθουσα, ήταν η υποκρισία και απουσία για μία ακόμη φορά η ευθκρισία. Το λέω αυτό γιατί, αν ήταν πράγματι τόσο καλές οι υφιστάμενες πολιτικές που διαχρονικά έχουμε ακολουθήσει, τότε δεν θα είχαμε αύξηση των θυμάτων από τη χρήση των ναρκωτικών ουσιών, αλλά μείωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μην ξεχνάτε ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε φτάσει περίπου στα διακόσια χιλιάδες άτομα καταγεγραμμένα για χρήση ναρκωτικών ουσιών. Εάν θέλουμε, λοι-

πόν, να είμαστε λίγο τολμηροί, θα πρέπει να είμαστε πάνω απ' όλα ειλικρινείς και να δεχθούμε ότι, αν κάτι απέτυχε, απέτυχε η πολιτική που διαχρονικά και διαπαραταξιακά έχουμε ακολουθήσει όσον αφορά στην αντιμετώπιση της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών.

Από την άλλη πλευρά, αν ήμασταν τολμηροί σε αυτήν την Αίθουσα, θα έπρεπε να δεχθούμε ότι βεβαίως η πρόταση νόμου των συναδέλφων μπορεί να «μην έχει ανακαλύψει την πυρίτιδα» ή μπορεί να μην επιλύει το πρόβλημα, όμως είναι η απαρχή μίας αναγκαίας, μίας απαιτούμενης συζήτησης που πρέπει χωρίς ταμπού να ξεκινήσουμε για το ζήτημα αυτό. Μάλιστα, είναι μία συζήτηση που πρέπει να γίνει σε μηδενική βάση, χωρίς να «χαιδεύουμε τα αυτιά» των συμπολιτών μας. Το λέω αυτό γιατί βεβαίως για έναν πολιτικό είναι εξαιρετικά χρήσιμο να φαίνεται αρεστός στα πλατιά κοινωνικά στρώματα και να αποφεύγει λέξεις ή φράσεις-ταμπού, όπως «αποποινικοποίηση της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών» ή «διάκριση των ναρκωτικών ουσιών».

Από την άλλη πλευρά, εμείς έχουμε υποχρέωση να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να δεχθούμε ότι υπάρχει πρόβλημα και να ξεκινήσουμε ένα διάλογο σε επίπεδο φορέων και ένα διάλογο σε επίπεδο ελληνικού Κοινοβουλίου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το ζήτημα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη δική μου εκτίμηση έχουμε φτάσει σε μια κατάσταση, αν θέλετε, όπου κάθε ελληνική οικογένεια μπορεί ανά πάσα στιγμή να βρεθεί αντιμέτωπη με τη μάστιγα των ναρκωτικών. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δούμε επιτέλους την ουσία και να ξεφύγουμε από τον εύκολο εντυπωσιασμό. Κατά τη δική μου εκτίμηση, η ουσία βρίσκεται στα εξής σημεία, ότι πρέπει να επιμείνουμε στην επιβολή αυστηρών και ακόμη αυστηρότερων ποινών στους μεγαλέμπορους ναρκωτικών, γιατί αυτοί πράγματι πωλούν την απατηλή ελπίδα. Από την άλλη πλευρά, πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε στην αλλαγή της λογικής όσον αφορά την αντιμετώπιση των χρηστών. Ο εξαρτημένος σήμερα χρήστης ναρκωτικών θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ασθενής. Πρέπει να δούμε ότι είναι ένα άτομο που χρειάζεται ιατρική περίθαλψη, χρειάζεται την κοινωνική στήριξη, χρειάζεται την κοινωνική φροντίδα.

Δυστυχώς όμως, ακόμα και στις μέρες μας, ο χρήστης εξακολουθεί να παραμένει κοινωνικά στιγματισμένος και αυτό λόγω της επιμονής μας στην ποινικοποίηση της χρήσης. Ο χρήστης εξακολουθεί να είναι αποκομμένος από κάθε κοινωνική δραστηριότητα και φυσικά η πολιτεία εξαντλεί την αυστηρότητά της πάνω στους χρήστες και όχι φυσικά πάνω στους πραγματικούς υπεύθυνους. Γι' αυτό, η συζήτηση σχετικά με το διαχωρισμό των ουσιών και το νομικό επαναπροσδιορισμό και χαρακτηρισμό θεμάτων όπως η μικρή ποσότητα, κατά τη δική μου εκτίμηση, είναι ιδιαίτερος χρήσιμη. Βεβαίως, δεν είναι το πρωτεύον θέμα.

Όμως, πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να συμφωνήσουμε στην αναγκαιότητα της αλλαγής του νομικού πλαισίου, γιατί τότε τα επί μέρους ζητήματα μπορούν να αποτελέσουν προϊόν συμφωνίας όλων μας με βάση τις τεκμηριωμένες επιστημονικές απόψεις. Άλλωστε, σχεδόν όλοι οι επιστημονικοί φορείς, που ασχολούνται με το πρόβλημα, υποστηρίζουν δράσεις όπως η χορήγηση ουσιών σε εξαρτημένα άτομα υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, που φυσικά δεν συμπεριλαμβάνονται στο σημερινό πλαίσιο.

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο το οποίο απουσιάζει, κατά τη δική μου εκτίμηση, είναι ένας στρατηγικός σχεδιασμός με συγκεκριμένα ενδιάμεσα βήματα, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε επιτέλους το πρόβλημα. Βλέπουμε φυσικά ότι καμία πολιτική δεν μπορεί να επιτύχει, αν δεν στηριχθεί στο τρίπτυχο «ενημέρωση και πρόληψη», «απεξάρτηση και κοινωνική επανένταξη» και «καταστολή».

Με τη μόνη διαφορά ότι μέχρι και σήμερα ο κάθε ένας από τους τρεις αυτούς τομείς λειτουργεί αυτόνομα, λειτουργεί μεμονωμένα και όχι συμπληρωματικά και όχι στη λογική των επάλληλων κύκλων.

Θεωρώ ότι οι συνθήκες μας επιτρέπουν σήμερα να ξεκινήσουμε έναν διάλογο σχετικά με τη χορήγηση από την πολιτεία

ναρκωτικών ουσιών ή υποκαταστάτων σε άτομα που παρουσιάζουν οργανική ανάγκη. Εδώ βεβαίως πρέπει να σημειώσουμε, όπως πολύ σωστά είπε η κα Δαμανάκη ότι το υφιστάμενο πιλοτικό πρόγραμμα μεθαδόνης εξυπηρετεί μόλις και μετά βίας εξακόσια άτομα, ενώ επισήμως έχουμε καταγεγραμμένα δύο χιλιάδες περίπου που ζητούν τα προγράμματα αυτά και με άλλα στοιχεία εμφανίζονται πολύ περισσότερα, πάνω από δέκα χιλιάδες άτομα τα οποία θέλουν, αλλά δυστυχώς δεν έχουν τη δυνατότητα να απορροφήσουν τις ανάγκες αυτές.

Βεβαίως η χορήγηση των ουσιών αυτών κατά τη δική μου εκτίμηση πρέπει να γίνεται μόνον υπό τις εξής προϋποθέσεις, μόνο σε εξαρτημένα άτομα, μόνο από ειδικό ιατρικό κέντρο, μόνο από εξειδικευμένο ιατρικό προσωπικό, μόνο αν ο εξαρτημένος δεν δέχεται να ακολουθήσει θεραπευτικό πρόγραμμα επεξάρτησης και μόνο φυσικά για επισκόπια ανάλυση των ουσιών που καθορίζει το ιατρικό προσωπικό.

Βεβαίως, εκείνο το οποίο απουσιάζει είναι η ενημέρωση του πληθυσμού για όλες τις άλλες επίσης εξαρτησιογόνες ουσίες, όπως η νικοτίνη και το αλκοόλ και θα πρέπει και αυτά να τα εντάξουμε σε ένα συνολικό πρόγραμμα ενημέρωσης, ενημέρωσης όμως η οποία θα πρέπει να είναι άρρηκτα συνυφασμένη με δύο τομείς: Πρώτον, με το θέμα της πολιτικής που ακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας. Διότι κακά τα ψέματα, βεβαίως έχουν γίνει σημαντικά βήματα και από τον ΟΚΑΝΑ και από το Υπουργείο Παιδείας για την ενημέρωση των μαθητών, όμως απουσιάζει η σύγχρονη λογική και μάλιστα σε μαθήματα που πρέπει να μπαίνουν στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα όσον αφορά την ενημέρωση μαθητών και μαθητριών για τη χρήση των ουσιών που προκαλούν εξάρτηση, χρησιμοποιώντας βέβαια τις νέες τεχνολογίες, κάνοντας δηλαδή το μάθημα αυτό ιδιαίτερα ελκυστικό και να εγκαταλείψουμε επιτέλους τις απαγορευτικές πολιτικές, οι οποίες διαχρονικά έχουν αποδείξει ότι κάθε φορά που επιχειρούμε με απαγορευτική πολιτική να «εκπαιδεύσουμε» μια μαθήτρια ή ένα μαθητή, συνήθως επιφέρουμε τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Άρα οι νέες τεχνολογίες και η σύγχρονη επικοινωνία μπορεί να βοηθήσει για τη σωστή εκμάθηση της πρόληψης στους μαθητές και στις μαθήτριες –φυσικά το ίδιο πρέπει να γίνει και στο στρατό- και να προχωρήσουμε σε μία συνεργασία πολιτείας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, διότι πράγματι η ενημέρωση και η πρόληψη μπορεί ουσιαστικά να βοηθήσει.

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να εγκαταλείψουμε τη λογική ότι η άμυνά μας ως πολιτεία πρέπει να εξαντλείται αποκλειστικά και μόνο στο να τιμωρούμε αυτούς που κάνουν χρήση. Νομίζω ότι η άμυνα μιας πολιτείας θα πρέπει να περιορίζεται στην πρόληψη και στην ουσιαστική αντιμετώπιση με θάρρος και με τόλμη του ζητήματος αυτού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» σαράντα τρεις μαθητές και πέντε δάσκαλοι από το 43ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά και τριάντα δύο μαθητές και δύο δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου Πειραιά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Η κα Σπυράκη έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου επαναλαμβάνοντας την συνεισφορά και τη συμβολή αυτής της πρότασης. Το θετικό είναι ότι δεν οφείλεται μόνο όλη αυτή η συμβολή στο θέμα που διαπραγματεύεται και είναι ένα θέμα με ιδιαίτερο κοινωνικό ενδιαφέρον, αλλά επίσης και σε μια άλλη σειρά παραγόντων. Κατ' αρχάς πρόκειται για μια πρόταση διακομματική και ο διακομματικός χαρακτήρας εκφράζει μια ανησυχία γενικά όλων των συναδέλφων της Βουλής για το πρόβλημα των ναρκωτικών, που είναι πρόβλημα ιατρικό και κατ' εξοχήν κοινωνικό, αλλά είναι και ένα πρόβλημα το οποίο έχει επιπτώσεις και σ' αυτήν ακόμα την ανάπτυξη της χώρας.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της πρότασης είναι ότι έχει έναν έντονα ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα. Είναι μια πρόταση που νοιάζεται γι' αυτούς που έχουν πρόβλημα με τη χρήση των ναρκωτικών. Πιστεύω ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο εκφράζει όλη την ελληνική κοινωνία.

Το τρίτο επίσης θετικό της πρότασης είναι ότι προσπαθεί να αντιμετωπίσει μια γραφειοκρατία που υπάρχει στον τομέα των ναρκωτικών προσπαθώντας να συγκεντρώσει σε ένα σχέδιο νόμου την υπάρχουσα νομοθεσία.

Τέλος, και κυρίως, είναι μια πρόταση που έχει προκαλέσει και έχει συμβάλει σημαντικά σε ένα σοβαρό προβληματισμό και σε ένα διάλογο εντός του Κοινοβουλίου, σε επιτροπές για πάρα πολλές ώρες, με συνεχείς συνεδριάσεις και με τη συμμετοχή πολλών εξωκοινοβουλευτικών συμμετοχών. Και αυτό γίνεται εμφανές μέσα από τα Πρακτικά των επιτροπών της Βουλής.

Θα ήθελα να σχολιάσω πριν αναφερθώ στην πρόταση γενικότερα ορισμένα θέματα τα οποία εθίγησαν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση σχετικά με την ολιγωρία της Κυβέρνησης προς ορισμένους τομείς. Και φαντάζομαι ότι έχω το δικαίωμα λόγω του ότι είχα βρεθεί την προηγούμενη περίοδο στο Υπουργείο.

Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ παρακινδυνευμένο από όλους το να κατηγορούν για ένα τέτοιο θέμα το Υπουργείο, γιατί δεν εξαρτάται μόνο από το Υπουργείο Υγείας, αλλά από πολλά άλλα Υπουργεία και δεν εξαρτάται μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά από την κοινωνία το πόσο θα μπορέσει αυτό το οποίο έχει σχεδιάσει μια Κυβέρνηση να πραγματοποιηθεί. Και νομίζω ότι αν το δει κανείς στην πορεία –λείπει ο κ. Σκουλάκης και θα αναφερθεί και σε αυτά που έκανε, αλλά και σε αυτά τα λίγα που εγώ πρόλαβα να κάνω– θα αντιληφθεί ότι έχουν γίνει θετικά βήματα πάρα πολύ σημαντικά. Και σε αυτά τα θετικά βήματα η πρόταση αυτή η οποία έχει κατατεθεί εδώ και πολύ καιρό έχει συμβάλει, διότι οτιδήποτε προκαλεί συζήτηση ωθεί και αυτούς οι οποίοι έχουν μια εκτελεστική εξουσία στα χέρια τους, τους κινητοποιεί.

Είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε το θέμα της μεθαδόνης και αυτό ήταν μία πολύ σωστή προσέγγιση, παρ' ότι γνωρίζω ότι ένα από τα κόμματα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν συμφωνεί με αυτήν την δραστηριότητα.

Από τη δική μου πλευρά τα βήματα τα οποία έγιναν, μερικά από τα οποία αναφέρονται στην πρόταση αφορούν στις αλλαγές στο οργανωτικό πλαίσιο του ΟΚΑΝΑ, διότι πραγματικά υπήρχαν προβλήματα. Και νομίζω ότι με το νέο οργανωτικό πλαίσιο το οποίο τώρα δοκιμάζεται μπορεί να συνεχίσει να δουλεύει ή να πρέπει να αλλάξει πάλι στο μέλλον.

Εκείνο το οποίο επίσης συνέβη είναι ότι επεκτάθησαν τα προγράμματα υποκατάστασης με ένα νέο υποκατάστατο, τη βουπρενοφίνη, η οποία θεωρείται πολύ πιο εύκολη στη χορήγηση και πιθανόν με καλύτερα αποτελέσματα. Επίσης έφυγε από τον κατάλογο ναρκωτικών η ναλτρεξόνη. Ο λόγος για τον οποίο είχε βρεθεί σε αυτόν τον κατάλογο δεν ήταν απλώς έλλειψη γνώσης, αλλά υπήρχαν ορισμένες συνθήκες που δικαιολογούσαν τότε την ένταξή της στον κατάλογο.

Εκείνο το οποίο έγινε είναι ότι ξεκίνησε ένα σχέδιο δράσης εθνικό, στο οποίο αναφέρονται όλοι και το απαιτεί η Ευρώπη και το οποίο σιγά-σιγά μπορεί κανείς να δει τα βήματά του και να τα ελέγξει.

Επομένως έχουν γίνει βήματα και συνεχώς γίνονται νέα.

Επίσης γνωρίζετε όλοι σας ότι η μεγαλύτερη δυσκολία είναι να πεισθεί η τοπική κοινωνία για την ανάπτυξη της οποιασδήποτε δραστηριότητας που έχει σαν στόχο τον χρήστη ή τον δυνητικό χρήστη. Αυτό είναι το πιο δύσκολο και πιστεύω ότι εκεί η συμβολή των Βουλευτών μπορεί να είναι μεγάλη, αλλά δεν έχει ξεκινήσει ακόμα, τουλάχιστον οργανωμένα.

Ως προς το θέμα της πρότασης, αυτή κατατέθηκε εδώ και πολύ καιρό και υπάρχουν μερικά σημεία τα οποία την έχουν ξεπεράσει γιατί έχουν πραγματοποιηθεί. Αλλά θα ήταν άδικο να μην πούμε ότι ακόμα υπάρχουν καινοτόμα στοιχεία στην πρόταση αυτή. Έστω και αν δεν είναι δυνατή η ψήφισή της καθ' ολοκληρία, νομίζω ότι δίνει τη δυνατότητα στο Υπουργείο Υγείας να σκεφθεί και να προβεί σε νέες δραστηριότητες. Θα σας

πω ποια είναι αυτά.

Στο πρώτο κεφάλαιο, που αφορά την πρόληψη και τη θεραπεία, πιστεύω ότι η καινοτομία είναι η αναφορά στον εθελοντισμό ο οποίος μπαίνει σε ένα πλαίσιο νομοθετικό για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Η πρόταση προεκτείνεται και στην συμμετοχή ατόμων που έχουν τελειώσει από τα θεραπευτικά προγράμματα, ούτως ώστε να μπορέσουν να πάνε να ενταχθούν πάλι σε δραστηριότητες για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Βέβαια ισχύει αυτό σε ένα μικρό βαθμό με ορισμένα προγράμματα, αλλά δεν ισχύει φυσικά στο βαθμό που το θέτει η πρόταση ότι δηλαδή με πολύ ευέλικτους μηχανισμούς πολύ γρήγορα να προσληφθούν τέτοια άτομα.

Βέβαια η κοινωνία μας έχει προλάβει και έχει απαντήσει σε αυτό και έχει δημιουργήσει τις δικές της εθελοντικές ομάδες με πρώην χρήστες που, όπως είχα επαναλάβει στην Επιτροπή, είναι οι ανώνυμοι ναρκομανείς, οι αλκοολικοί ανώνυμοι, οι οποίοι βοηθούν πάρα πολύ χωρίς να χρησιμοποιούν ούτε μια δραχμή από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό θα πρέπει να το έχουμε υπόψη μας και όταν ζητείται η βοήθειά τους θα πρέπει να τους την δίνουμε.

Ένα δεύτερο σημαντικό σημείο καινοτομίας της πρότασης είναι η ίδρυση του ΚΕΣΕΑ και πιστεύω ότι, επειδή υπάρχουν προβλήματα στο να οργανωθεί η τοπική κοινωνία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ίσως το Υπουργείο Υγείας θα έπρεπε να λάβει υπόψη του ένα οργανωτικό σχήμα και να προσπαθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, αναφορικά με το θέμα της θεραπείας, καινοτομία είναι η χορήγηση του ίδιου του ναρκωτικού και φαντάζομαι ότι αναφέρεται, στην ηρωίνη, διότι πουθενά αλλού δεν γίνεται χορήγηση ίδιου εξαρτησιογόνου. Αυτό είναι το μόνο ναρκωτικό το οποίο χορηγείται σε περίπτωση συνδρόμου στέρησης. Έχω δηλώσει και άλλες φορές ότι και στη χώρα μας, κκεκλεισμένων των θυρών, όταν χρειάζεται κάτι τέτοιο, που είναι θέμα ιατρικού προβλήματος, χορηγείται. Τώρα, το αν αυτό πρέπει να πάρει διαστάσεις μέσα από ένα νομοθετικό πλαίσιο, θα εκφράσω τον προβληματισμό μου.

Το δεύτερο τώρα κεφάλαιο αναφέρεται στο θέμα της καταστολής. Εδώ έχουμε δύο κεντρικά σημεία. Κατ' αρχάς ένα διαχωρισμό της κάνναβης από τις άλλες ουσίες. Και νομίζω ότι εδώ έχει επικεντρωθεί πάρα πολύ η προσοχή μας. Και θα ήθελα να τονίσω ότι είναι άδικο να λέμε ότι η πρόταση μιλάει για νομιμοποίηση. Μιλάει για αποποινικοποίηση. Είναι πολύ διαφορετικό.

Η κα Δαμανάκη αναφέρθηκε σήμερα στο τι συμβαίνει στην Ευρώπη που υπάρχει μια τάση φιλελευθεροποίησης, δηλαδή μια τάση αποποινικοποίησης. Πράγματι αυτό είναι αλήθεια. Δεν έχω διαβάσει την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», αλλά έχω τα στοιχεία από τον ΟΚΑΝΑ τα οποία προέρχονται από το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο και, αν πάρω το παράδειγμα της Ισπανίας, πραγματικά εδώ και πάρα πολλά χρόνια από το 1992 υπάρχει εκεί νομοθεσία για όλα τα ναρκωτικά όπου η χρήση επιτρέπεται. Αν κάποιος βρεθεί να κάνει χρήση προσωπική σε δημόσιο χώρο, έχει διοικητικές κυρώσεις τουλάχιστον την πρώτη φορά. Αυτό λέει η νομοθεσία.

Το ερώτημα όμως που πρέπει να μπει είναι: Έχει αποδώσει αυτή η πολιτική; Δεν μπορούμε να απαντήσουμε αν έχει αποδώσει διότι η Ισπανία συγχρόνως πήρε πολλά άλλα μέτρα ή ανάπτυξε πολλές άλλες δραστηριότητες, που ακόμη στη χώρα μας όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες έχουμε μια ανεπάρκεια. Δεν έχουμε πλήρως αναπτύξει. Και νομίζω ότι η αποποινικοποίηση αυτό πρέπει να αξιολογηθεί μετά από αυτήν την ανάπτυξη.

Ως προς το θέμα της Σουηδίας, ότι έχει περισσότερο κατασταλτική πολιτική, εδώ έχουμε ήδη αποτελέσματα. Σε πρόσφατη συνάντηση διακοινοβουλευτική, στην οποία ήμουν μαζί με το συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία κα Χωματά, η Σουηδία κατέθεσε ότι από το 1972 που ξεκίνησε το πρόγραμμά της –που δεν θα έλεγα ότι είναι μόνο καταστολή, αλλά είναι και πρόληψη, είναι και θεραπεία, είναι κυρίως τιμωρία των εμπόρων, έχει ελαττωθεί ο επιπολασμός της χρήσης από 14% σε 7%, σημειώστε το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για να γίνει κάτι τέτοιο.

Και από τώρα για την επόμενη δεκαετία ελπίζει να τον μειώσει ακόμα περισσότερο. Επομένως δεν μπορούμε να κάνουμε εύκολα κριτικές για το ότι εκεί κάτι συμβαίνει και εδώ δεν συμβαίνει. Θα πρέπει να είμαστε φειδωλοί. Και νομίζω ότι τα θετικά της πρότασης θα πρέπει να τα λάβει υπόψη του το Υπουργείο Υγείας, αλλά από την άλλη πλευρά το θέμα της αποποινικοποίησης θα πρέπει να το δούμε σε ένα άλλο χρόνο, τους επόμενους μήνες τον επόμενο χρόνο.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω το εξής, για να βοηθήσω την κυρία Υφυπουργό. Υπάρχουν τρία-τέσσερα σημεία τα οποία πρέπει να γίνουν και τα οποία δεν αφορούν το Υπουργείο Υγείας. Αφορούν άλλα Υπουργεία. Εμείς για να σας βοηθήσουμε ως Διακομματική Επιτροπή των Ναρκωτικών, θα απευθύνουμε επιστολή στον κύριο Πρωθυπουργό που ηγείται της προσπάθειας έτσι ώστε στην επόμενη διυπουργική συνάντηση όλα τα Υπουργεία να είναι τουλάχιστον έτοιμα έτσι ώστε να ανταποκριθούν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ελευθέριος Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Χριστός Ανέστη!

Καθημερινώς τα ΜΜΕ καταγράφουν τα θύματα των εξαρτησιογόνων ουσιών που διαλύουν οικογένειες και καταστρέφουν τον κοινωνικό μας ιστό με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον, αφού η συντριπτική πλειοψηφία είναι νέοι άνθρωποι.

Οι εκατόμβες των θανάτων μας δίνουν την ανεπιθύμητη πρωτιά μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αιφνίδιους θανάτους από εξαρτησιογόνες ουσίες και μια πρωτοφανή άνοδο της τάξεως του 1100% τα τελευταία δέκα χρόνια.

Προσωπικά σαν πατέρας, γιατρός και πολιτικός αισθάνομαι την ανάγκη μετά από κάθε τέτοιο γεγονός απώλειας παιδιών μας να ζητήσω συγγνώμη από την οικογένειά του, γιατί όλοι μας άλλος λιγότερο ή περισσότερο είμαστε υπεύθυνοι γι' αυτά τα θύματα των εξαρτησιογόνων ουσιών.

Θεωρώ ότι η υπέρβαση των κομματικών χρωμάτων και γραμμών για το καυτό θέμα των εξαρτησιογόνων ουσιών -είναι «εκ των ών ουκ άνευ» και μπορούμε πολλά να πετύχουμε για ναβάλουμε φραγμό στην περιθωριοποίηση των παιδιών μας που είναι ο προθάλαμος της σύγχρονης μάστιγος.

Είναι ανάγκη να αντισταθούμε στο σύγχρονο «μαζάνθρωπο», «τηλεάνθρωπο», τον «μπιγκμπραδερισμό», την αλλοτρίωση της ηθικής, το αναποδογύρισμα των αξιών, των παραδόσεων και των ιδανικών μας.

Φτάνει πια ο ευνοουχισμός της ανθρώπινης λογικής και σκέψης με τα παντός είδους πολιτιστικά σκουπίδια και τον πνευματικό αυτισμό που αρρώστησαν τα παιδιά μας.

Πρέπει να αντιδράσουμε ενεργά και αποτελεσματικά.

Όσον αφορά την πρόταση νόμου των συναδέλφων πρέπει να τονίσω ότι είναι παλιά.

Συγκεκριμένως στις 8 Ιουνίου 1988 υπεβλήθη στον ΟΗΕ από μια ομάδα Ευρωβουλευτών παρόμοια πρόταση, η οποία απορρίφθηκε, αφού χαρακτηρίστηκε ως αντιεπιστημονική, αντικοινωνική και επικίνδυνη για την υγεία των πολιτών.

Η πατρίδα μας έχει υπογράψει τις αποφάσεις του ΟΗΕ τόσο του 1961 όσο και του 1972.

Είναι ρητή η σύμβαση του ΟΗΕ ότι η παραγωγή, κατοχή, εμπορία και η διακίνηση εξαρτησιογόνων ουσιών είναι παράνομη.

Αυτό δεν μπορεί να το τροποποιήσει η χώρα μας, διότι κινδυνεύει να έχει σοβαρές συνέπειες.

Είναι κατηγορηματική η θέση του κοινωνικού τμήματος του ΟΗΕ και απορριπτική για κάθε προσπάθεια αποποινικοποίησης των ναρκωτικών και διαχωρισμού τους σε σκληρά και μαλακά.

Το άρθρο 12 της πρότασης νόμου αναφέρεται στη χορήγηση της ναρκωτικής ουσίας.

Είναι μια σύνθετη διαδικασία και όχι απλή συνταγογράφηση ενός φαρμάκου.

Σίγουρα θα προκύψουν τεράστια προβλήματα και ένας μεγάλος αριθμός, ακόμη και περιστασιακά, θα θελήσει να κάνει χρήση αυτών των εξαρτησιογόνων ουσιών.

Το εξαρτημένο άτομο θα διαλέξει τη θεραπεία με υποκατάστατο ή την ίδια την ουσία ακόμη και εάν δεν υπάρχουν ιατρικοί λόγοι.

Η αναφερόμενη συναίνεση του εξαρτημένου ατόμου για το θεραπευτικό πρόγραμμα κρίνεται ως απαραίτητη ιατρικός.

Δεν υπάρχει εμπειρία ούτε τεκμηριωμένες ιατρικές μελέτες στη χορήγηση των ιδίων ουσιών και η Ευρωπαϊκή εμπειρία αφορά παρεμβάσεις πιλοτικές και σε πολύ περιορισμένο αριθμό χρηστών.

Στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια αυξάνονται, κατά γεωμετρική πρόοδο θα έλεγα, οι συνθετικές εξαρτησιογόνες ουσίες.

Τι θα κάνουμε; Θα τις νομιμοποιήσουμε κι' αυτές;

Είναι αυτονόητο ότι δημιουργούνται τεράστια προβλήματα, ιδίως για το ιατρικό προσωπικό.

Όλοι αντιλαμβάνομεθα ότι μικρός αριθμός θα παραμείνει στη νόμιμη ουσία και αργότερα θα τρέχουν για το συμπλήρωμα στα στέκια.

Αρκεί να σας αναφέρω ότι η ηρωίνη οδηγεί τον χρήστη σε επανάληψη των δόσεων κάθε πέντε ώρες ενώ το κρακ που είναι και συνθετική κοκαΐνη κάθε δέκα λεπτά.

Είναι ανάγκη να σκεφθούμε τα παιδιά που κάνουν τη μεγάλη προσπάθεια της απεξαρτήσεως και σίγουρα η νομιμοποίηση των ουσιών δυσκολεύει αισθητά τον αγώνα τους στο να κρατήσουν την αποχή τους από τις ουσίες αυτές.

Αξίζει να αναφερθώ στον όρκο του Ιπποκράτους που για μας τους λειτουργούς υγείας αποτελεί χρέος «ου δώσω δε ουδέ φάρμακον ουδενί αιτηθείς θανάσιμον ουδέ υφηγησομαι συμβουλὴν τοιήνδε».

Το άρθρο 13 αναφέρεται στη συνταγογράφηση των υποκαταστάτων μεθαδόνης από ιδιώτες ψυχιάτρους.

Έχουν εκφραστεί επιφυλάξεις από τους γιατρούς αναφορικά με την ετοιμότητα και την επιτυχή ανταπόκριση της επιστημονικής κοινότητας.

Μπορεί να συζητηθεί το θέμα αυτό όταν στα θεραπευτικά προγράμματα έχουμε το 70% των χρηστών, όπως συμβαίνει σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι το 10% που έχουμε σήμερα;

Πρέπει να πάρουμε τους χρήστες από το δρόμο, να τους οδηγήσουμε στα θεραπευτικά κέντρα και τότε να συζητήσουμε τη συνταγογράφηση από τους ψυχιάτρους. Ελλοχεύει ο κίνδυνος στην υπάρχουσα κατάσταση με τη λανθασμένη συνταγογράφηση ή την υπερσυνταγογράφηση αυτά τα προϊόντα να κυκλοφορούν στη μαύρη αγορά.

Έτσι αντιλαμβάνομαστε τη σοβαρότητα του δημιουργουμένου προβλήματος με αδυναμία ελέγχου των κυκλωμάτων διαφθοράς και σαφή επιδείνωση των ήδη υπάρχοντων προβλημάτων.

Στα άρθρα 17, 18, 20, 23 και 39 γίνεται ο διαχωρισμός μεταξύ σκληρών και μαλακών εξαρτησιογόνων ουσιών. Αναμφισβήτητη αυτή η διάκριση οδηγεί στην αποποινικοποίηση και την απελευθέρωση των εξαρτησιογόνων ουσιών.

Η επιστήμη δεν δέχεται τη διάκριση και είναι ανάγκη με σαφήνεια και επιστημονική γνώση να αναφέρουμε το βαθμό επικινδυνότητας της κάθε ουσίας.

Δεν μπορούμε να δώσουμε το μήνυμα ότι υπάρχουν καλά και κακά ναρκωτικά. Είναι ολέθριο σφάλμα να αναφερόμαστε σε αριθμό δενδρολλίων χασίς για κάλυψη των αναγκών. Το ψάρι μυρίζει από το κεφάλι, λέει ο λαός μας.

Ήταν κακή, κάκιστη η θέση του πρώην Υπουργού Παιδείας του κ. Παπανδρέου να λέει να καλλιεργούμε σε γλάστρες στα μπαλκόνια μας χασίς για να είναι καλύτερης ποιότητας. Ήταν τελείως επιπόλαια η στατιστική του Υφυπουργού πάλι του κ. Μπένου, ο οποίος τελείως αυθαίρετα, χωρίς καμία επιστημονική μελέτη ή στατιστικό δεδομένο, ανέφερε ότι στην Καλαμάτα και στη Μεσσηνία στους δύο ο ένας κάνει χρήση χασίς. Ήταν το επικέστερο αγαθή η τοποθέτησή του για να στηρίξει τα αστήρικτα. Αυτό οπωσδήποτε έχει απρόβλεπτες συνέπειες για τον υπερήφανο μεσσηνιακό λαό.

Η νομιμοποίηση της κάνναβης εμπεριέχει πολλούς κινδύνους και το κυριότερο ανταγωνίζεται την πρόληψη.

Είναι απαράδεκτο και καταδικαστέο από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων να παρατηρηθεί και στη χώρα μας το φαινόμενο του ναρκωτουρισμού. Δεν θα μετατρέψουμε, κύριοι συνάδελφοι, την Ελλάδα σε τεκέ. Είναι απαίτηση και ένα μεγάλο «όχι» από τους Έλληνες.

Ο ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και στην ετήσια έκθεση του στις 27 Φεβρουαρίου 2002 αποφαίνεται ότι η νομιμοποίηση της κάνναβης θα αποτελούσε ιστορικό λάθος.

Δεν υπάρχουν αθάνατα ακίνδυνα ναρκωτικά.

Η πολιτική της Ολλανδίας, που έχει μετατραπεί σε διεθνές κέντρο εμπορίας ναρκωτικών λόγω της ανεκτικότητάς της στην κάνναβη, επαναπροσδιορίζεται σήμερα αφού περιορίζει τα coffee shops κατά 50% και ελαττώνει την κάνναβη για προσωπική χρήση από τα τριάντα γραμμάρια στα πέντε γραμμάρια.

Δεν υπάρχει ούτε ένας ηρωινομανής που να μην ξεκίνησε από χρήση χασίς. Έρευνες αποδεικνύουν ότι το 87% των χρηστών ηρωίνης έκαναν προηγουμένως χρήση χασίς.

Είναι αντιεπιστημονική και επικίνδυνη η άποψη ότι το χασίς είναι ακίνδυνο. Υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία που ακυρώνει το λανθασμένο αυτό μήνυμα που οδηγεί στον πειραματισμό και την ψυχολογική εξάρτηση.

Η χρήση της κάνναβης και των προϊόντων της προκαλεί διαταραχές στην ψυχική σφαίρα του ατόμου με διαταραχές μνήμης, κινητικής ικανότητας, προσοχής, τοξικής ψυχώσεως και άλλες παρενέργειες. Προκαλεί βρογχίτιδα, πνευμονική ίνωση, επιδείνωση του άσθματος και επίδραση στην αρτηριακή πίεση. Είναι πενταπλάσια η καρκινογόνος δράση της στους πνεύμονες σε σχέση με το τσιγάρο. Δημιουργεί χρωμοσωμιακές μεταβολές, καταστολή του ανοσοποιητικού συστήματος, εγκεφαλική ατροφία, ηπατοτοξικότητα και ενδοκαρδίτιδα.

Αυτά συμπερασματικά για τις παρενέργειες της κάνναβης που ακυρώνουν την αποποινικοποίησή της.

Είμαι από αυτούς που πιστεύουν στις τεράστιες δυνατότητες που έχει η πρόληψη. Και εδώ είναι μεγάλες οι ευθύνες της οικογένειας, του σχολείου και όλων μας. Πιστεύω ότι με σωστή πρόληψη και τη συνεργασία όλων των φορέων μπορούν να αντιμετωπισθούν και να λυθούν προβλήματα. Δεν μπορεί να γίνει πρόληψη όταν δεν επικινδυνούν οι γονείς με τα παιδιά τους. Είναι απογοητευτικά τα αποτελέσματα ερευνών που καταδεικνύουν ότι ο χρόνος επικοινωνίας παιδιών και γονέων είναι ασφυκτικός και δεν ξεπερνάει τα δώδεκα έως δεκαπέντε λεπτά το εικοσιτετράωρο.

Είναι εθνική ανάγκη να συνεγείρουμε εαυτούς και αλλήλους και όλοι μαζί ενωμένοι και ξεπερνώντας μικροψυχίες, αντιπαλότητες και κόμπλεξ να δραστηριοποιηθούμε σε μία ουσιαστική προληπτική σταυροφορία. Δεν είναι δυνατόν να μην ακουστεί μία λέξη για την Εκκλησία και το τεράστιο έργο που πραγματοποιεί στον κοινωνικό τομέα.

Είναι αξιοσημείωτη η δράση και η ακτινοβολία της Εκκλησίας μας που με επικεφαλής το Μακαριότατο κ. Χριστόδουλο έχει δημιουργήσει εκατοντάδες κέντρα νεότητας και σχολές γονέων με σημαντικό έργο. Συνεπώς κρίνεται αναγκαία και απαραίτητη αυτή η συνεργασία για μια ουσιαστική πρόληψη και σωστά πρότυπα. Γιατί οι καιροί ου μενετοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» τριάντα δύο μαθητές και τέσσερις δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Χίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σαφώς η κυρία Υφυπουργός θα χαίρεται ιδιαίτερα που βλέπει μαθητές από την ιδιαίτερή της πατρίδα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι σύμπτωση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι σύμπτωση. Είναι τύχη αγαθή που λένε.

Το λόγο έχει ο κ. Βούλγαρης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της εξάρτησης από ουσίες ή το πρόβλημα των ναρκωτικών,

όπως έχει επικρατήσει να λέγεται, λόγω της οξύτητας και της ευρύτητάς του απασχολεί φορείς, μέσα ενημέρωσης αλλά και κυρίως την κοινή γνώμη. Έχουν αναπτυχθεί πολλές απόψεις για το πρόβλημα και για την αντιμετώπισή του. Λίγες όμως από αυτές συνδέονται με χειροπιαστά αποτελέσματα. Και το κυριότερο, παρά το πολύπλευρο των απόψεων και παρά την όποια ευαισθητοποίηση υπάρχει –και αυτή είναι αρκετή θα έλεγα για τη χώρα μας– το πρόβλημα διογκούται συνεχώς τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά με την έννοια ότι οι ηλικίες των χρηστών μειώνονται επικίνδυνα.

Επιτρέψτε μου κατ' αρχήν να σχολιάσω ορισμένες απόψεις που παρά την καλή τους πρόθεση δεν είναι κατά τη γνώμη μου αποτελεσματικές. Ορισμένοι αντιμετωπίζουν το πρόβλημα των ναρκωτικών σε μία ιατροκεντρική και συνακόλουθα φαρμακευτική προσέγγιση. Η χρήση των ναρκωτικών θεωρείται σαν ασθένεια, ο χρήστης τους σαν ασθενής και ο συνακόλουθος συνειρμός παραπέμπει στη χορήγηση φαρμάκων για τη θεραπεία της νόσου.

Η θεώρηση αυτή δεν είναι καθόλου σύγχρονη. Έχει δοκιμαστεί στο χρόνο και έχει αποτύχει. Αναφέρω για παράδειγμα ότι πριν τον 19ο αιώνα η χρήση οπίου περιοριζόταν στα πλαίσια της ιατρικής πρακτικής, ενώ με εξαίρεση ορισμένες ασιατικές χώρες και ιδιαίτερα την Κίνα δεν ήταν διαδεδομένη η χρήση του για λόγους ευφορίας. Η χρήση του λοιπόν ήταν ελεγχόμενη. Η κατάσταση άλλαξε στη διάρκεια του 19ου αιώνα, όταν η επέκταση της ιατρικής χρήσης ευνόησε τη διάδοση του οπίου και των παραγώνων του, δηλαδή της μορφίνης και της κοδεΐνης τα οποία παρασκευάστηκαν εν τω μεταξύ. Η εξάρτηση από το όπιο άρχισε να θεωρείται και να αντιμετωπίζεται ως ιατρικό πρόβλημα και άρχισε να χρησιμοποιείται η μορφίνη ως φάρμακο για την απεξάρτηση των οπιομανών.

Στα τέλη του 19ου αιώνα, ενώ έχει ήδη περιοριστεί η χρήση του καθαρού οπίου, παρασκευάζεται το άλλο παράγωγό του, η ηρωίνη, η οποία θεωρείται ως πανάκεια στην ιατρική. Χρησιμοποιήθηκε όχι μόνο στα πλαίσια της θεραπείας και της απεξάρτησης των μορφινομανών, αλλά και σε ένα μεγάλο πλήθος άλλων ιατρικών χρήσεων. Η διαδεδομένη ιατρική χρήση των οπιούχων και ιδιαίτερα της ηρωίνης είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας θετικής στάσης απέναντι σ' αυτές τις ουσίες. Αρχίζει, λοιπόν, η χρήση τους να γίνεται μαζικά για ευφορικούς πλέον λόγους με αποτέλεσμα την ύπαρξη πολλών εξαρτημένων ατόμων.

Στις μέρες μας νέες ουσίες, όπως η μεθαδόνη, η ναλοξόνη, η ναλτρεξόνη κλπ. ανακαλύπτονται, προκειμένου να αντικατασταθεί η ηρωίνη και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ίσως να είναι μονόδρομος σε ορισμένες, λίγες βέβαια περιπτώσεις, η χορήγηση τέτοιων ανταγωνιστικών ουσιών απέναντι στην ηρωίνη στο πλαίσιο ειδικών και συγκεκριμένων προγραμμάτων, τα οποία έχουν εφαρμοστεί. Δεν είναι όμως σωστό αυτό να προβάλλεται με τέτοια ένταση και τέτοια έκταση, ώστε να δημιουργούνται ψεύτικες ελπίδες στις υπόλοιπες περιπτώσεις χρηστών και κυρίως γιατί δημιουργείται η κοινωνική ψευδαίσθηση ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών ουσιών μπορεί να λυθεί με άλλες ναρκωτικές ουσίες.

Κλείνοντας τη σύντομη κριτική μου γι' αυτό το θέμα θα ήθελα να αναφερθώ και στο πολυσυζητημένο θέμα της διάκρισης των λεγόμενων ναρκωτικών σε μαλακά και σκληρά και τις συνακόλουθες απόψεις για ελεύθερες χρήσεις των λεγόμενων μαλακών και άρα την αποποινικοποίηση της χρήσης τους. Δεν έχουν όλες οι εξαρτησιογόνες ουσίες τις ίδιες φαρμακολογικές ιδιότητες και φυσικά δεν προκαλούν όλες σωματική εξάρτηση. Παρόλ' αυτά όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι όλες αυτές οι ουσίες προκαλούν ψυχική εξάρτηση.

Όπως γνωρίζετε το μεγαλύτερο πρόβλημα στη θεραπευτική αλυσίδα δεν είναι τόσο αυτό της σωματικής όσο αυτό της ψυχικής απεξάρτησης. Έτσι, λοιπόν, η διάκριση επί της ουσίας δεν έχει νόημα, αφού όλες οι ουσίες που χαρακτηρίζονται είτε ως «μαλακές» είτε ως «σκληρές» προκαλούν ψυχική εξάρτηση. Και φυσικά δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι η χρήση των λεγόμενων «μαλακών» ναρκωτικών ουσιών χρησιμοποιείται

ως προθάλαμος, ως μεταβατικό στάδιο για τη χρήση των «σκληρών» ναρκωτικών.

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε ότι το κοινωνικό πρόβλημα των λεγόμενων ναρκωτικών είναι ιστορικά και κοινωνικά προσδιορισμένο. Δεν πρέπει, λοιπόν, να συγχέουμε διαφορετικούς πολιτισμούς σε διαφορετικούς ιστορικούς χρόνους, όπου η χρήση, για παράδειγμα χασίς, χωρίς πέρασμα σε «σκληρά» ναρκωτικά ήταν στοιχείο της πολιτιστικής φυσιογνωμίας κάποιων κοινωνιών. Στη δική μας κοινωνία, στο δικό μας ιστορικό χρόνο η χρήση των λεγόμενων «μαλακών» ναρκωτικών και μάλιστα κυρίως από νεαρά άτομα εντάσσεται στη συνολική στρατηγική του παραεμπορίου των ναρκωτικών για την εμπορία και διακίνηση κάθε είδους ναρκωτικής ουσίας είτε «μαλακής» είτε «σκληρής».

Εκτιμώ, λοιπόν, ότι τυχόν αποποινικοποίηση της χρήσης των λεγόμενων «μαλακών» ναρκωτικών ουσιών δεν θα είχε το αναμενόμενο αποτέλεσμα, θα συνέβαλε καθοριστικά στην περαιτέρω διάδοσή τους και δυστυχώς θα ενίσχυε και τη διακίνηση των λεγόμενων «σκληρών» ναρκωτικών ουσιών. Η αντιμετώπιση, λοιπόν, συνολικά του προβλήματος των εξαρτησιογόνων ουσιών από την πολιτεία, αλλά και την κοινωνία δεν μπορεί παρά να είναι ενιαία, συνολική και σύγχρονη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εγκληματικότητα, ακόμα και η παιδική, τα ναρκωτικά, τα προβλήματα της λεγόμενης τρίτης ηλικίας, τα ψυχολογικά προβλήματα, το άγχος, το AIDS, ο διαρκώς αυξανόμενος κοινωνικός ρατσισμός απέναντι σε μειονεκτούντα άτομα και τόσες άλλες προβληματικές πτυχές του προφίλ της σύγχρονης κοινωνίας δεν αποτελούν παρά τις κορυφές ενός συγχρονισμού, στη βάση του οποίου βρίσκεται ο τρόπος οργάνωσης της λεγόμενης σύγχρονης κοινωνικής ζωής, για την οποία έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές εδώ στη Βουλή.

Η αντιμετώπιση των σύγχρονων οξυμένων κοινωνικών προβλημάτων απαιτεί όχι επιδιορθωτικές κινήσεις, αλλά ένα συντονισμένο κοινωνικό σχεδιασμό που θα αποσκοπεί στις απόλυτα αναγκαίες πλέον κοινωνικές αλλαγές για την πρόληψη των κοινωνικών δυσλειτουργιών που προκαλεί η κρίση της λεγόμενης σύγχρονης ζωής. Η κρίση αυτή είναι και πολύπλοκη και πολύμορφη, γεγονός που κάνει την αναγκαιότητα σχεδιασμού κοινωνικής παρέμβασης ακόμη πιο επιτακτική.

Για την καλύτερη, ριζική και βιώσιμη επίλυση των λεγόμενων κοινωνικών προβλημάτων, όπως είναι και το πρόβλημα της εξάρτησης από εξαρτησιογόνες ουσίες, είναι αυτονόητο ότι πρέπει να αλλάξουν συνολικά οι κοινωνικές δομές. Αυτός ο στόχος όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανέφικτος όσο δεν γίνονται συγκεκριμένα βήματα ακόμη και άλματα από τους φορείς της κοινωνικοποίησης -εν προκειμένω από την πολιτεία και την Τοπική Αυτοδιοίκηση- στο πλαίσιο ενός συνολικού στρατηγικού σχεδιασμού.

Σήμερα τα εθνικά σχέδια δράσης για την κοινωνική ενσωμάτωση, που κάθε μέλος-κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποβάλλει στις αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χρονική διάρκεια δύο χρόνων, θα έλεγα ότι αποτελούν μία καλή ευκαιρία για να αποκτήσουμε και να υλοποιήσουμε στρατηγικό σχεδιασμό και για τα ναρκωτικά μαζί με τις άλλες ενέργειες που συμπεριλαμβάνει το εθνικό σχέδιο δράσης για την κοινωνική ενσωμάτωση. Αυτή βέβαια η στρατηγική επενδύεται και οικονομικά από πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Η λειτουργία όμως τέτοιων συγκεκριμένων προγραμμάτων θα πρέπει παράλληλα να συνοδεύεται με μία ριζική αναθεώρηση του τρόπου με τον οποίον οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται, ιεραρχούν και αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της κοινωνικής ένταξης και επανένταξης. Στο πλαίσιο αυτό βέβαια η παιδεία και τα μέσα ενημέρωσης οφείλουν να προσαρμοστούν στις δεδομένες ανάγκες της κοινωνικής συμβίωσης και να προβάλουν κάθε πρωτοβουλία που προωθεί.

Υπάρχει, λοιπόν, λύση; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό δεν μπορεί παρά να είναι θετική. Απαιτεί όμως δραστηριοποίηση τόσο σε συλλογικό όσο και σε ατομικό επίπεδο. Μια ευρύτερη κοινωνική αντιμετώπιση, όπως η καταπολέμηση της ανεργίας, η οργάνωση της παιδείας, η σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, το εξοντωτικό χτύπημα των κυκλωμάτων θανάτου και

τεράστια εκστρατεία πληροφόρησης. Οι σχολές γονέων με τη φροντίδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για κατάλληλη ενημέρωση και πληροφόρηση, η δημιουργία κέντρων νεότητας και αθλητισμού και τα προγράμματα κοινωνικής και ψυχικής υγείας. Η δημιουργία περισσότερων κέντρων απεξάρτησης. Η ουσιαστική στήριξη ηθικά και υλικά ενός σημαντικού έργου που επιτελείται από τις αστυνομικές δικαστικές αρχές.

Η Αστυνομία συχνά μοιάζει να δίνει ένα «δονκιχωτικό» άνισο αγώνα με τους εμπόρους του θανάτου, έχοντας ελλιπή εξοπλισμό, λίγα και συχνά μη εξειδικευμένα στελέχη.

Η παρέμβαση στο πρόβλημα των ναρκωτικών για να είναι αποτελεσματική δεν μπορεί να είναι αποσπασματική. Απαιτείται, λοιπόν, η ενίσχυση ενός δικτύου ενεργειών πρόληψης κατά των ναρκωτικών με την ανάπτυξη όλων των απαιτούμενων λειτουργιών συμβουλευτικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών και των κοινωνικών φορέων.

Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να δει η πολιτεία, που πρέπει να δει η Βουλή των Ελλήνων, που πρέπει να δούμε όλοι μαζί, είναι η δημιουργία τραπεζών πληροφοριών. Η αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας και της πληροφορικής για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης, είναι και καινοτόμος, αλλά και αποτελεσματική, εάν λάβουμε υπόψη το έντονο και ειδικό ενδιαφέρον που υπάρχει από τη νέα γενιά προς τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Στα πλαίσια της λειτουργίας ενός δικτύου τέτοιων τραπεζών πληροφοριών μπορεί να συμπεριληφθεί η συλλογή και επεξεργασία στοιχείων και πληροφοριών σχετικά με την επιστημονική πληροφόρηση για το πρόβλημα των ναρκωτικών, όπως επίσης η συλλογή και επεξεργασία στοιχείων και πληροφοριών που αφορούν στην κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική, εκπαιδευτική και αθλητική ζωή των νέων, καθώς και η δημιουργία ενός δικτύου πληροφορικής και η διασύνδεσή του με άλλα δίκτυα. Στο δίκτυο αυτό θα μπορεί να εξεταστεί και η δυνατότητα δωρεάν πρόσβασης κάθε ενδιαφερόμενου νέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευθύνη για το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν βαρύνει μόνο το κοινωνικό σύνολο, αλλά και τους ίδιους τους χρήστες. Η απόφαση, λοιπόν, για απεξάρτηση δεν μπορεί παρά να είναι και δική τους. Οι προσπάθειες που πρέπει να καταβάλουμε όλοι μπορεί να είναι τεράστιες, αλλά το τίμημα αυτών των προσπαθειών είναι ανεκτίμητο, αφού είναι η ίδια η ζωή των νέων ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητή και αγαπητοί συνάδελφοι, το πρόβλημα το οποίο συζητούμε είναι σημαντικότατο, όπως ακούστηκε από όλους. Ως εκ τούτου, εκ του περισπού θα προέκυπτε μια δική μου επαναδιατύπωση των όσων και σήμερα ακούστηκαν, αλλά και όσων διαχρονικά διά άλλων τρόπων έχουν ακουστεί και έχουν γίνει κτήμα συνολικά του ελληνικού λαού.

Δεν αρκεί, όμως, η διαπίστωση για άλλη μια φορά του προβλήματος, ενόσω στη διαδρομή του χρόνου οι έχοντες την ευθύνη να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα δεν προδιαγράφουν μια ανάλογη πορεία. Και δεν προδιαγράφεται μια ανάλογη πορεία όταν το πρόβλημα είναι συνεχώς διογκούμενο και εντεινόμενο.

Επίσης είναι αναμφισβήτητο ότι αυτήν τη στιγμή το πρόβλημα λειτουργεί πολλαπλασιαστικά. Για αυτήν την πολλαπλασιαστική του επέκταση υπάρχουν κάποια αίτια. Τα αίτια είναι σίγουρα κοινωνικά και βεβαίως και οι πολιτικοί έχουν ευθύνη. Έχουμε, λοιπόν, ως πολιτικοί την υποχρέωση να κάνουμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις στα αίτια που αποτελούν το υπόβαθρο αυτού του συνεχώς διογκούμενου κοινωνικού προβλήματος.

Η άποψη μου, λοιπόν –αυτό κατανόησα κατά τη συζήτηση της συγκεκριμένης πρότασης νόμου- αφού ιστορικά και μόνο κωδικοποιήσω πώς εγώ αντιλαμβάνομαι το πρόβλημα να τοποθετείται στη συγκεκριμένη πρόταση νόμου, είναι η εξής: Ξεκινώ με δεδομένο ότι είναι άρρωστος ο χρήστης. Από εκεί και πέρα υπάρχουν κάποια διεθνή δεδομένα και η ελεγχόμενη χορήγηση ουσιών που επέφερε αποτέλεσμα σε ορισμένα

κράτη.

Ως εκ τούτου, υπάρχουσας μιας συγκεκριμένης πραγματικότητας και λαμβάνοντας υπόψη ότι η προστασία της ζωής είναι απόλυτη, προκειμένου να μην έχουμε απώλειες προσώπων κατ' έτος, θα πρέπει με μία παθητική εκ μέρους μας πολιτική στάση να κάνουμε αυτές τις παρεμβάσεις, ώστε να αποποινικοποιήσουμε τη χρήση της ινδικής κάνναβης.

Όλη αυτή η κωδικοποίηση του συγκεκριμένου προβλήματος, αν το ερμηνεύω σωστά, που τοποθετείται στη συγκεκριμένη πρόταση νόμου είναι λανθασμένη, γιατί, πρώτον, όπου υποστηρίζεται ότι η ελεγχόμενη χορήγηση περιορίσει το πρόβλημα, δεν είναι έτσι. Έχουμε πρόσφατες ανακοινώσεις και του Παρατηρητηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και άλλων οργάνων σε επίπεδο Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Και δεύτερον, είναι λανθασμένη η προσέγγιση κάποιου χρήστου καθαρά με ιατροφαρμακευτικά -θα έλεγα- κριτήρια.

Με αυτό το σκεπτικό ότι ο οιοσδήποτε υποπίπτει σε μια κατ' αρχάς παράνομη συμπεριφορά είναι ασθενής και άρα θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα επί τη βάση αυτής της υπάρχουσας κατάστασης, μια τέτοια προσέγγιση κατ' εμέ είναι λάθος. Διότι αυτός ο οποίος προβαίνει στη χρήση ήδη παραβιάζει κάποια τιθέμενα κοινωνικά όρια και πλαίσια. Εγώ γιατί δεν είμαι χρήστης; Δεν θα μπορούσα να γίνω και εγώ χρήστης; Αυτή η συλλογιστική, λοιπόν, είναι λανθασμένη.

Εκείνο το οποίο αναμφισβήτητα προκύπτει είναι ότι αυτήν τη στιγμή το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι συνεχώς διογκούμενο και έχει συγκεκριμένα αίτια, τα οποία είναι και η ανεργία και η ισοπέδωση του θεσμού της οικογένειας και -αν θέλετε- η παιδεία με την έννοια ότι λόγω ελλειμματικής προσέγγισης της παιδείας των νέων σήμερα δημιουργούνται διάφορες κοινωνικές συναναστροφές λόγω παραπλεύρων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων εννοώ φροντιστηρίων κλπ.

Όταν, λοιπόν, όλα αυτά τα δεδομένα δεν τα αντιλαμβάνομεθα και δεν επιδιώκουμε διαχρονικά με τις πολιτικές μας παρεμβάσεις να τα απαντήσουμε και ως εκ τούτου αυτό το αναμφισβήτητο υπόβαθρο οδηγεί σε μια συνεχή διόγκωση αυτού του συγκεκριμένου προβλήματος, δεν είναι σίγουρα με βάση αυτό το σκεπτικό πολιτική ενδεικνυόμενη συμπεριφορά να ερχόμαστε στο αποτέλεσμα και να το νομιμοποιούμε, διότι κατ' ουσίαν αντιλαμβάνεστε -αυτό λέει η συλλογιστική- ότι νομιμοποιούμε τα αίτια.

Εν έτει 2002, υπάρχουσας μιας διεθνούς κατάστασης που φοβόμαστε ότι αποτυπώνεται από ορισμένους κατά λανθασμένο και παραπλανητικό τρόπο, κατά τρόπο μη ανταποκρινόμενο στην αλήθεια, δεν νομίζω ότι μια τέτοια προσέγγιση μπορεί να εκπέμψει τα ανάλογα, τα αντίστοιχα, τα ενδεικνυόμενα, τα πρόπονα μηνύματα σήμερα στην ελληνική κοινωνία, ότι η Βουλή των Ελλήνων απεφάσισε να αντιμετωπίσει ένα υπάρχον πρόβλημα που είναι το πρόβλημα των ναρκωτικών. Και πως επιδιώκει να το αντιμετωπίσει; Αποποινικοποιώντας τη χρήση της ινδικής κάνναβης. Προς Θεού, είναι εντελώς λάθος η συλλογιστική αυτής της συγκεκριμένης πρότασης νόμου.

Θέλω να είμαι και πιο συγκεκριμένος ως δικηγόρος: Αυτή η ποιότητα της μεταχείρισης έναντι των χρηστών ήδη υπάρχει με το υφιστάμενο θεσμικό νομικό πλαίσιο και με το ν. 1729/87 -αν ενθυμούμαι καλώς- και με τον ν. 2161/93. Σε αυτό το περιβάλλον άρθρο -εμείς οι νομικοί πολλές φορές κάνουμε χρήση άρθρων- στο 12 υπάρχει ήδη αυτή η διάκριση και θεωρητικά της εντάσεως χρήσεως αυτών των ναρκωτικών, διότι η επιμέτρηση της ποινής που γίνεται από τα δικαστήρια, όταν γίνεται, λαμβάνει υπόψη τη βλαπτικότητα της ουσίας, για την οποία βέβαια κατηγορείται καθ' οιονδήποτε τρόπο με βάση το κατηγορητήριο ένας συγκεκριμένος κατηγορούμενος, καθώς επίσης και την κατηγορία στην οποία ανήκει αυτή η συγκεκριμένη ναρκωτική ουσία.

Μάλιστα ενθυμούμαι καλώς ότι με το ν. 2161/93 υπήρξε η εξής νομοθετική μεταβολή, ότι ο χρήστης ο οποίος προμηθεύεται -προσέξετε- καθ' οιονδήποτε τρόπο έστω και με τρόπο που θεωρείται κατ' αρχήν κακουργηματικός, όταν αφορά αυτή η προμήθεια μικροποσότητα είναι ατιμώρητη. Τι θέλω να πω; Αν κάποιος καλλιεργήσει και βγάλει μικροποσότητα, επειδή η καλ-

λιέργεια ως αυτόνομη πράξη είναι κακουργηματική, υπό το προϊούσαν καθεστώς πήγαινε για καλλιέργεια, δηλαδή σε βαθμό κακουργήματος, πήγαινε ταυτόχρονα ύστερα και για χρήση σε βαθμό πλημμελήματος. Τι ενένετο όμως με αυτή τη νομοθετική μεταβολή, που σας έφερα με το συγκεκριμένο παράδειγμα; Απορροφάται -λέμε εμείς στα νομικά- αυτή η κακουργηματική πράξη και εκείνο το οποίο μένει είναι μόνο ο πλημμεληματικός χαρακτήρας, διότι η καλλιέργεια ή ενδεχόμενα η συγκομιδή από άγρια φυτά ή ευρεθέντα καλλιεργούμενα από άλλους φυτά τι υπεισήλθε στο σκεπτικό του νόμου; Εφόσον είναι αναγκαίος τρόπος για να έχω εγώ την τελική ποσότητα που θέλω να χρησιμοποιήσω αποδεικνυόμενος ως χρήστης, απορροφώνται αυτές οι πράξεις, χάνουν τον κακουργηματικό τους χαρακτήρα και εκείνο το οποίο είναι δίκαιο και λόγω της μικροποσότητας είναι μια ήπια ποινική μεταχείριση του συγκεκριμένου κατηγορουμένου, η οποία μπορεί να φτάσει και σε ατιμωρησία, εάν αποδεικνύεται ότι αυτός είναι χρήστης καθ' έξιν και δεν μπορεί να αποβάλλει αυτοδυνάμως, «δι' ιδίων δυνάμεων» λέμε, αυτήν τη συνήθεια χρήσεως των ναρκωτικών ουσιών.

Είναι πλήρως το νομοθετικό πλαίσιο κατ' αρχήν με την επιφύλαξη από μέρους μου ότι στο ζήτημα της μικροποσότητας που έχουν διαμορφωθεί νομολογιακά δεδομένα πολλές φορές διαφοροποιούμενα από δικαστήριο σε δικαστήριο, αυτή η έννοια της μικροποσότητας είναι αληθής ότι πρέπει να προσδιοριστεί.

Να προσδιοριστεί από τις εκάστοτε κοινωνικές συνθήκες. Να υπάρχει η επιφύλαξη στο νόμο με υπουργική απόφαση να προσδιορίζεται κάθε φορά ποια είναι η έννοια της μικροποσότητας. Εδώ μπορεί να γίνει κατά την προσωπική μου εκτίμηση μια μεταβολή. Αλλά εκείνο για το οποίο εκφράζω την αντίθεσή μου και από το Βήμα της Βουλής είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να οδηγηθούμε σε αποποινικοποίηση της χρήσεως αυτών των εξαρτησιογόνων ουσιών της ινδικής κάνναβης, επαναλαμβάνω και διότι τα ιστορικά δεδομένα δεν υποβιβάζουν και διότι σε διεθνές επίπεδο η εικόνα είναι εντελώς διάφορη από την εικόνα που παρουσιάζεται από μια πλευρά της Βουλής, είναι όλως διάφορη. Η χορήγηση αυτή η ελεγχόμενη δεν οδήγησε πουθενά, αντίθετα οδήγησε στη μεγέθυνση του προβλήματος. Εν όψει της παγκοσμιοποίησης δεν σημαίνει ότι ισοπεδώσαμε και τα έθνη. Εν πάση περιπτώσει κάποιες αξίες πρέπει να διατηρηθούν και πρέπει να διατηρηθούν κυρίως διότι η χώρα μας ως ευρισκομένη σε ένα χώρο κρατών που πολλά εξ αυτών διαπνέονται και από μεγαλοϊδατισμούς και πολλές φορές εάν θέλετε συνειδητά ένα μέρος των πολιτών τους έχει συστρατευθεί σε αυτήν την προσπάθεια υπονόμευσης και του εθνικού μας ιστού εμείς δεν πρέπει να μείνουμε απαθείς. Εμείς πρέπει να διατηρήσουμε και τις αξίες μας, πρέπει να δούμε σε επίπεδο προληπτικό τι πρέπει να κάνουμε ως πολιτεία, πρέπει να διαμορφώσουμε συνθήκες οικονομικές και κοινωνικές τέτοιες που να απαντούν στο πρόβλημα, να μην μεγεθύνουν το πρόβλημα. Πρέπει να δούμε περί υποδομών τι πρέπει να κάνουμε και όχι να υποκαθιστάμεθα ως επίσημη πολιτεία από πλευράς άλλων φορέων όπως είναι η Εκκλησία. Βεβαίως και η Εκκλησία θα κάνει τη δουλειά της και μπράβο που κάνει τη δουλειά της. Από εκεί και πέρα όμως, δεν μπορεί εμείς να λειτουργούμε συμπληρωματικά έναντι της Εκκλησίας. Πρωταγωνιστικά κατά πρωτεύοντα ρόλο και λόγο εμείς να λειτουργούμε και θα έρθει συμπληρωματικά ο θεσμός της Εκκλησίας ή οιοσδήποτε άλλος φορέας να λειτουργήσει έναντι της καταπολέμησης του συγκεκριμένου προβλήματος.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η ελλειμματική γενικότερα πολιτική συμπεριφορά σε αυτό το μέγιστο πρόβλημα είναι δεδομένη. Θα πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τα αίτια, να τα αντιμετωπίσουμε και όχι να καταφεύγουμε σε ενέργειες οι οποίες λαμβάνουν υπόψη μια πραγματική, συγκεκριμένη κατάσταση, η οποία όμως, διαμορφώθηκε κυρίως εξ ελλείψεως δικών μας σε ανύποπτο χρόνο και διαχρονικά επιβαλλομένων συγκεκριμένων συμπεριφορών. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η συζητούμενη

πρόταση νόμου έχει μια πρωτοτυπία. Την προτείνουν πέντε Βουλευτές, δύο από τους οποίους είναι ήδη μέλη της Κυβέρνησης, δύο είναι από το Συνασπισμό και ένας συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία.

Βέβαια ένα πολύ μεγάλο θέμα όπως είναι τα ναρκωτικά συζητείται και πάλι όχι υπό ιδεώδεις θα έλεγα συνθήκες. Εάν μας ψέξουν πάλι διότι δεν συμμετέχουμε όσο πρέπει στις συζητήσεις μεγάλων και καιρίων θεμάτων, δεν θα έχουν άδικο. Θέλω όμως να πω ότι οι ρυθμοί με τους οποίους δουλεύουμε είναι πραγματικά εξοντωτικοί.

Στις 9.30 το πρωί είχαμε επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Στη συνέχεια πήγα σε ημερίδα για την Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση που είναι πολύ μεγάλης σημασίας. Είχα σύσκεψη στις 12.00' για τα προβλήματα της Κρήτης και στη συνέχεια, έσπευσα, πέρασα από εδώ και γράφτηκα ομιλητής, μπας και προλάβω να μιλήσω και στις 15.00' πρέπει να είμαι σε άλλη σύσκεψη. Το λέω αυτό γιατί μπορεί να βοηθήσει στο να κατανοήσει και ο κόσμος που απορεί γιατί δεν είναι πλήρης η Αίθουσα πολλές φορές όταν συζητούμε μεγάλα θέματα.

Τώρα θα ήθελα να αρχίσω από μια εξομολόγηση. Το πρόβλημα των ναρκωτικών ας μου επιτρέψετε να πω ότι το ξέρω όσο ολίγοι, όχι ως εξαρτημένος χρήστης ούτε ως δικηγόρος που πολλές φορές, σε πάρα πολλές υποθέσεις υπερασπίστηκα ανθρώπους, όταν δικηγόρουσα πριν από πολλά χρόνια. Γιατί όταν έγινα Βουλευτής, πολύ πριν υπάρξει ασυμβίβαστο, συνταγματικό μάλιστα, με το οποίο δεν είμαι και σύμφωνος, εγώ είχα επιβάλλει, στον εαυτό μου, παρ' όλο που μου αρέσει η υπεράσπιση, η ποινική δικηγορία, να μην αναλαμβάνει υποθέσεις όσο χρόνο είμαι Βουλευτής.

Έζησα, όμως, πολλές υποθέσεις ως δικηγόρος και έζησα και πάρα πολλές περιπτώσεις ως συγκρατούμενος με τοξικομανείς. Μάλιστα μία φορά με είχαν δεμένο ακόμα και στη μεταφορά μέσα στο πλοίο, γεγονός που απαγορεύεται, με ένα τοξικομανή που βρισκόταν σε έσχατη κατάσταση, δεδομένου ότι δεν μπορούσε να διευθύνει τα χέρια του. Δεν θέλω να περιγράψω τίποτα περισσότερο. Θυμήθηκα όμως τους στίχους του Βάρναλη που έλεγαν ότι «για να φανεί πώς πάνε ίσια η λευτεριά με τα χασία».

Όμως, πέρα από αυτόν τον πρόλογο και για να σας καταδείξω ότι ξέρω το πρόβλημα σας λέω ότι το πρόβλημα είναι πανάρχαιο – υπάρχουν αναφορές ακόμα και στον Όμηρο. Στις μέρες μας όμως έχει πάρει μία ιδιαίτερη οξύτητα, όχι βεβαίως με τη χρήση του πιο αθώου, αν θέλετε, ναρκωτικού του χασίσι ή της μαριχουάνας. Να σας θυμίσω ότι ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, είπε «you bet I did and I enjoyed it». Και αυτό αποτελεί σύνθημα και θα το είδατε και στις ελληνικές εφημερίδες. Πρόκειται για την αφίσα με τη φωτογραφία του δημάρχου και με σχετικό σχόλιο από κάτω «Να και ένας πολιτικός που λέει την αλήθεια».

Δυστυχώς, λοιπόν, τα ναρκωτικά δεν αντιμετωπίζονται εύκολα και ούτε πρόκειται να εξουδετερώσουμε το πρόβλημα στο σύνολό του με οποιοδήποτε νομοθέτημα. Βεβαίως αν ήθελαν όλες οι κυβερνήσεις και προπαντός οι κυβερνήσεις των ισχυρών της γης και δεδομένου ότι είναι γνωστές οι εστίες παραγωγής, ιδίως των λεγόμενων σκληρών ναρκωτικών και γνωστοί περίπου οι μηχανισμοί διακίνησης, θα μπορούσαν να παρέμβουν με τέτοιο τρόπο, ώστε με την επιβολή αυστηρότατων ποινών σε παγκόσμια κλίμακα να εξουδετερώσουν αυτούς που, αν θέλετε, είναι η αιτία του κακού, δηλαδή τους παραγωγούς και εμπόρους ναρκωτικών.

Αλλά ως δικηγόρος έζησα και περίεργα πράγματα. Ξέρετε σήμερα μιλάμε έχοντας κατά νου την εικόνα που έδωσε προηγουμένως ο συνάδελφος, σύμφωνα με την οποία ο χρήστης δεν τιμωρείται. Όμως, δεν είναι έτσι. Αλλά υπήρξαν εποχές που μόλις άρχιζε η συζήτηση υποθέσεως, σχετικά με ένα τσιγάρο που πήγαινε από στόμα σε στόμα και αφορούσε πολλές φορές νεαρά παιδιά ή αλλοδαπούς που στη χώρα τους δεν είχαν κανένα πρόβλημα να καπνίσουν ένα τσιγάρο, η αντιμετώπιση ήταν πολύ αυστηρή. Θυμάμαι ότι «γυάλιζε» το μάτι ενός μακαρίτη Προέδρου Εφετών στην Κρήτη, ο οποίος είχε βγάλει την απόφαση πριν αρχίσει η δίκη και επέβαλε ποινές από πέντε χρόνια

και πάνω για μια απλή χρήση.

Βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, πολύ μεταγενέστερα η νομολογία αρχικά, και εν συνεχεία η νομοθετική ρύθμιση καθόρισε ότι η προμήθεια, όπως και αν γίνεται, και η κατοχή μικροποσότητας για ίδια χρήση μπορεί να μείνει ατιμώρητη κτλ.

Όμως, η καταστολή, η σκληρή αντιμετώπιση, όχι μόνο δεν εξαφάνισε το πρόβλημα, όχι μόνο δεν οδήγησε σε μείωση του προβλήματος, αλλά αντιθέτως –και παγκοσμίως τα στατιστικά στοιχεία αυτό λένε– αυξήθηκε το πρόβλημα. Δεν είναι, λοιπόν, η καταστολή εκείνη η οποία θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Άλλα μέτρα είναι εκείνα που θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Και προχωρώ και σε κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι, το οποίο έχω ξαναπεί σ' αυτήν την Αίθουσα. Αρνούμαι το ρόλο του *pater familias* στο κράτος. Δεν μπορεί το κράτος νομοθετώντας να παρεμβαίνει και να ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο θα ζήσει κανείς. Όταν η αυτοκτονία δεν απαγορεύεται με την έννοια ότι τιμωρείται –και βεβαίως δεν τιμωρείται τετελεσμένη, αλλά θα έπρεπε να τιμωρείται εν αποπειρά, εάν ήταν αδίκημα, και ορθώς δεν τιμωρείται– δεν μπορεί να τιμωρείται αυτός που κάνει χρήση μιας ναρκωτικής ουσίας, όπως βεβαίως δεν μπορεί να τιμωρείται –και είδαμε που οδήγησαν και οι ποταοπαγορεύσεις σε εκείνους που έκαναν χρήση αλκοόλ– και η χρήση αλκοόλ.

Ε, τώρα βέβαια πήραμε φόρα και θέλουμε να επιβάλουμε και ποινές σε όσους καπνίζουν και τσιγάρο, θέμα για το οποίο και άλλοτε είχα αναφερθεί και δεν πρόκειται να αναφερθώ τώρα.

Κυρίως υπάρχει πρόβλημα ενημέρωσης. Πρέπει η πολιτεία –και έχει αυτό το ρόλο– να ενημερώσει για να περιορίσει, αν θέλετε, την είσοδο στον τραγικό δρόμο των ναρκωτικών των νέων ανθρώπων.

Αλλά πώς θα γίνει η ενημέρωση; Όχι με ηθικολογίες, κύριοι συνάδελφοι. Δεν γίνεται με ηθικολογίες η σωστή ενημέρωση για τα ναρκωτικά. Και πολύ φοβάμαι ότι πολλοί ομιλούν χωρίς να έχουν ιδέα σχεδόν αδύνατη η εξουδετέρωσή τους νομίζουν ότι θα επηρεάσουν ένα νέο άνθρωπο να μην μπει σ' αυτόν τον κατήφορο. Δεν είναι αυτός ο σωστός τρόπος.

Εν πάση περιπτώσει, δεν έχει κατά την πεποίθησή μου το δικαίωμα η πολιτεία να τιμωρεί το χρήστη είτε είναι είτε δεν είναι εξαρτημένος. Τον έμπορο να τον τιμωρήσει όσο γίνεται σκληρά με τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποινή, δηλαδή τα ισόβια. Αλλά πρέπει να ξέρετε ότι οι μεγαλέμποροι δεν συλλαμβάνονται σχεδόν ποτέ. Η παγκοσμιοποίηση πρώτα ήρθε στα ναρκωτικά και μετά στην πολιτική. Και ξέρετε, όπως λειτουργούν αυτά τα κυκλώματα είναι σχεδόν αδύνατη η εξουδετέρωσή τους εάν δεν συμφωνήσουν οι κυβερνήσεις και κυρίως των μεγάλων χωρών, μέσω του ΟΗΕ αν θέλετε, να πατάξουν σκληρά την παραγωγή τους με δεδομένου ότι γνωρίζουν πού παράγονται. Είναι γνωστές οι χώρες που παράγουν σκληρά ναρκωτικά και παρ' όλα αυτά δεν γίνεται προσπάθεια παρά μόνο έμμεση να επιδοτηθούν ή να μην επιδοτηθούν άλλες καλλιέργειες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Μπορούσε, λοιπόν, η παγκόσμια τάξη αν την ενδιαφέρει πραγματικά να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα για να γλιτώσουμε όσους μπορούμε να γλιτώσουμε απ' αυτήν την τραγική περιπέτεια της εισόδου στο χώρο των σκληρών ναρκωτικών. Γιατί κακά τα ψέματα, εγώ δεν δέχομαι ούτε καν ότι είναι προθάλαμος στην είσοδο στα σκληρά ναρκωτικά η χρήση μαριχουάνας ή χασίσι. Έχω άλλη άποψη επί αυτού.

Στα σκληρά ναρκωτικά μπαίνουν άτομα, τα οποία είναι προβληματικά στον ψυχισμό τους. Ένα αίσθημα αυτοκαταστροφής υπάρχει περίπου σε όλους τους ανθρώπους και υπάρχει εντονότερο στα νιάτα. Αυτό το αίσθημα αυτοκαταστροφής είναι που πολλές φορές οδηγεί στα σκληρά ναρκωτικά με όλες βέβαια τις άλλες παραμέτρους που υπάρχουν τις κοινωνικές ή οικονομικές αιτίες, τη δυστυχία που υπάρχει σε πολλά μέρη του κόσμου κλπ.

Ήθελα να πω αυτές τις λίγες σκέψεις όχι διότι ελπίζω ή πιστεύω ότι θα αλλάξει τίποτα με το να τις ακούσετε εσείς οι αγαπητοί λίγοι συνάδελφοι που τις ακούτε ή όποιοι άλλοι, αλλά για να πω ότι υπάρχουν αυτές οι σκέψεις και απόψεις που πρέ-

πει κανείς να τις περνάει μαζί με όλες τις άλλες από μια κρησάρα για να καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Εγώ είμαι θετικός γι' αυτή την πρόταση νόμου. Μια αδυναμία, όμως, βρίσκω.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί σε εθνικό επίπεδο. Είναι βέβαιο ότι για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα των ναρκωτικών θα έπρεπε τουλάχιστον αν δεν μπορούμε σε παγκόσμιο επίπεδο, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε επίπεδο χωρών Συμβουλίου της Ευρώπης, πάντως σε επίπεδο ηπειρωτικό τουλάχιστον, να υπάρξουν κοινές αντιμετώπισεις. Διότι η διαφορετική, η ιδιαίτερη από χώρα σε χώρα αντιμετώπιση δεν μπορεί να δώσει λύση στο πρόβλημα και γιατί θα μπορούσαν σωστές κατά τα άλλα ρυθμίσεις να δημιουργήσουν μια αν θέλετε μετακίνηση πληθυσμών προς χώρα που θα έχει επεικότερες αντιμετώπισεις και να γίνει αυτή η χώρα φιλοξενούσα τοξικομανών, ναρκωμανών κ.ο.κ. Επομένως πρέπει να υπάρξει ένα ευρύτερο πλαίσιο στο οποίο δεν βλέπω ότι μπορούμε εύκολα να καταλήξουμε. Αλλά ας κοιτάξουμε πώς μπορεί τουλάχιστον η ισχύουσα νομοθεσία -αφού είναι προφανές ότι αυτή η πρόταση δεν πρόκειται να γίνει δεκτή- που έχει παραμέτρους θετικές σαν κι αυτές που αναφέρθηκαν προηγουμένως, να έχει τη δυνατότητα εφαρμογής με την ύπαρξη καταλλήλων δικαστών, καταλλήλων αστυνομικών δικαστικών αρχών για το πρόβλημα και καταλλήλων καταστημάτων για την αντιμετώπιση των εξαρτημένων ατόμων που είναι πραγματικά αξιολύπητοι, άρρωστοι άνθρωποι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προς επίρρωση των σκέψεων του αγαπητού φίλου, του κ. Ιωαννίδη, πράγματι ένα φαινόμενο παγκόσμιο όπως είναι η διάδοση και η διακίνηση των ναρκωτικών χρειάζεται πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς ότι μπορεί μία τέτοια προσπάθεια να αποδώσει καρπούς.

Ως άνθρωπος και ως πολίτης εκφράζω και εγώ την αγωνία μου και την ανησυχία μου: ως πολίτης γιατί φαίνεται πως η ένταση, η έκταση και η καθολικότητα αυτού του προβλήματος δεν μπόρεσε να αντιμετωπιστεί από τους θεσμούς που μέχρι σήμερα έχουν θεσπιστεί. Ως άνθρωπος γιατί και εγώ ως γονιός έχω δύο παιδιά τα οποία μπορεί αύριο να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμη ύλη εκείνων που εξυπηρετούνται είτε οικονομικά είτε και πολιτικά μέσα από τη διακίνηση και τη διάδοση των ναρκωτικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η πρωτογενής αιτία αυτού του μεγάλου προβλήματος που βρίσκει γόνιμο έδαφος και δεν βρίσκει αντιστάσεις, η παθογένειά του δηλαδή βρίσκεται πρωτίστως στη λειτουργία και στα ποιοτικά χαρακτηριστικά της λειτουργίας της οικογένειας. Δυστυχώς η τύρβη της καθημερινότητας, η ανασφάλεια, ο ατομικισμός της εποχής μας διαμορφώνει τέτοιες συνθήκες που δεν δίνει τη δυνατότητα σε ποιοτικά χαρακτηριστικά λειτουργίας της οικογένειας. Αποτέλεσμα είναι να εμφολοχωρούν όλα αυτά τα ψυχολογικά φαινόμενα στην ψυχή ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων και συνοδευόμενα με όλα τα φαινόμενα της ανασφάλειας της ανεργίας και της φτώχειας να δημιουργούν όλο αυτό το γόνιμο έδαφος, προκειμένου να εξυπηρετηθούν αυτά τα συμφέροντα.

Θεωρώ ότι η υπονόμευση της κοινωνίας, αλλά ιδιαίτερα των νέων που συντελείται μέσα από τη χρήση των ναρκωτικών και κυρίως η απονεύρωση των νέων στη συγκεκριμένη περίπτωση στην Ελλάδα έχοντας υπόψη το δημογραφικό πρόβλημα εξυπηρετεί όχι μόνο τα οικονομικά συμφέροντα κάποιων, αλλά ενδεχομένως και τα συμφέροντα μεγαλοϊδεατισμού μιας γειτονικής χώρας, η οποία έχει εξειδικευθεί ή κάποια τμήματα αυτής της κοινωνίας έχουν εξειδικευθεί στη διακίνηση του παγκόσμιου εμπορίου και δεν θα ήταν έξω από την πραγματικότητα ενδεχομένως η εξυπηρέτηση του μεγαλοϊδεατισμού στα πλαίσια της αποδυνάμωσης από τη χρήση των ναρκωτικών και της απονεύρωσης της ελληνικής νεολαίας.

Οφείλουμε, λοιπόν, αυτό το πολύ μεγάλο θέμα που είναι κοινωνικό, αλλά μπορεί να αποβεί και εθνικό θα έλεγα, να το αντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία, με ειλικρίνεια, αλλά και με αποφα-

σιστικότητα και σε εθνικό επίπεδο, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο με πρωτοβουλίες που πραγματικά διά μέσω των μεγάλων φορέων είτε είναι τα Ηνωμένα Έθνη είτε είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε και πρέπει η ελληνική πολιτεία, η ελληνική Κυβέρνηση να θεωρεί και να προτάξει αυτά τα ζητήματα ως θέματα πρώτης προτεραιότητας. Γιατί πραγματικά έχουν να κάνουν με το υγιές μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, είχα τη χαρά να βρίσκομαι στο Προεδρείο και να ακούσω σχεδόν όλες τις τοποθετήσεις. Εκείνο το οποίο παρατήρησα είναι ότι κανένας, μα κανένας, εξ όσων έλαβαν το λόγο δεν μίλησε για την πρόταση. Και επειδή θητεύω στο Κοινοβούλιο περίπου δώδεκα χρόνια, από το 1989, οφείλω να σας πω ότι προτάσεις νόμων στο Κοινοβούλιο αυτό έχουν έρθει πολλές, αλλά τόσο εξειδικευμένες και τόσο επεξεργασμένες προτάσεις σπάνια έχουν έρθει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Όχι, όμως, ότι δεν μιλήσαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εκείνο που οφείλω να πω είναι ότι η πρόταση αυτή, άσχετα αν κάποιος την αποδέχεται ή όχι, φθάνει σε σημεία πολύ εξειδικευμένα, όπως στην περιγραφή των ναρκωτικών ουσιών και των παραγώνων τους. Παίρνει το θέμα των ποινικών διατάξεων γύρω από την ινδική κάνναβη και των ποινικών διατάξεων που πρέπει να αφορούν όσες ναρκωτικές ουσίες δεν έχουν σχέση με την ινδική κάνναβη. Παίρνει το κεφάλαιο των δικονομικών διατάξεων και το επεξεργάζεται αρκετά σοβαρά.

Σίγουρα υπάρχουν κενά. Κανένας νόμος δεν είναι θέσφατο. Κανένα άρθρο που έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή δεν κατέβηκε εξ ουρανού, ώστε να είναι τέλειο, αλλά, τέλος πάντων, γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια. Αυτήν τη σοβαρή προσπάθεια θα ήθελα να παρακαλέσω την Υπουργό, αλλά και τους άλλους συναρμόδιους για τα θέματα αυτά Υπουργούς, να τη λάβουν σοβαρά υπόψη τους σε μελλοντική νομοθετική πρωτοβουλία γύρω από το μεγάλο θέμα των ναρκωτικών.

Έρχομαι τώρα επί της ουσίας του θέματος. Τα ναρκωτικά δεν απασχολούν μόνο τώρα την ελληνική κοινωνία ή τον κόσμο. Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, διαχρονικά, το θέμα των ναρκωτικών απασχόλησε τους ανθρώπους. Στο θέμα των ναρκωτικών ουσιών αναφέρονται διάφοροι αρχαίοι συγγραφείς. Το βρίσκουμε παραδείγματος χάρι στον Στράβωνα, στον Ιπποκράτη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Στον Όμηρο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Και στον Όμηρο, όπως λέτε, κύριε Ιωαννίδη. Και αργότερα, όμως, στη βυζαντινή περίοδο και στην περίοδο του νεοελληνικού διαφωτισμού το θέμα των ναρκωτικών υπάρχει και απασχολεί την κοινωνία.

Εμείς ανοίξαμε το κεφάλαιο με επιτροπές επί επιτροπών από το 1976, μετά τη Μεταπολίτευση, και αρχίσαμε να το μελετούμε αρκετά σοβαρά και υπεύθυνα. Οφείλω να πω ότι όλες οι τοποθετήσεις, όχι μόνο σε αυτήν την πρόταση νόμου, αλλά και σε επιτροπές, ήταν υπεύθυνες. Πράγματι υπάρχει κάτι που απασχολεί πάρα πολύ σοβαρά την ελληνική κοινωνία και το ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό αξίζει συγχαρητήρια. Δεν υπάρχουν χρώματα σε αυτήν την αντιμετώπιση, γιατί βλέπω σοβαρότατες τοποθετήσεις είτε υπέρ είτε κατά, τόσο από τη συντηρητική πλευρά όσο και από την αριστερή πλευρά. Γενικότερα υπάρχει αγωνία.

Εκείνο, όμως, που θέλω να παρατηρήσω είναι ότι παρ' όλα αυτά οι χρήστες και τα θύματα αυξάνονται. Παρατηρώ, επίσης, και κάτι άλλο: Οι χρήστες πολλαπλασιάζονται στη φυλακή και οι έμποροι είναι απέξω. Μπορεί να αμφισβητήσει κανένας ότι οι έμποροι των ναρκωτικών είναι έξω από τη φυλακή; Δεν θα πρέπει να μας απασχολήσει τι συμβαίνει; Γιατί είναι οι έμποροι έξω από τη φυλακή; Αν και ούτε είμαι ειδικός ούτε έχω συμμετάσχει σε επιτροπές για τα ναρκωτικά, ανησυχώ και λέω ότι κάποια σημαντική τομή πρέπει να γίνει. Αν δηλαδή συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με την καταστολή, τα θύματα θα πολλαπλασιάζονται, τα ναρκωτικά θα

χτυπούν την πόρτα του σπιτιού μας και θα φθάνουν στα παιδιά μας μέσα από τα σχολεία. Γιατί αυτός ο οποίος έχει κάνει ήδη χρήση και είναι εξαρτημένος γίνεται «βαποράκι». Ο έμπορος κάθεται μακριά, αλλά οι υπόλοιποι γίνονται «βαποράκια».

Και η παραβατικότητα, το μαύρο χρήμα και η εγκληματικότητα τα αυξάνονται συνεχώς. Διότι αυτός που δεν έχει τα χρήματα να πάρει τη δόση του γίνεται εγκληματίας. Ανακαλύπτεται εκ των υστέρων, αλλά γίνεται εγκληματίας. Άρα κάτι πρέπει να κάνουμε.

Σίγουρα τα μεγάλα συμφέροντα, όπως είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, υπάρχουν και μάλιστα στις ισχυρές χώρες. Οφείλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έκαναν τον πόλεμο εναντίον της κοκαΐνης, γιατί η κοκαΐνη έχει αλώσει την υψηλή κοινωνία τους. Παρ' όλο όμως που κατέλαβαν το Αφγανιστάν, αφήνουν τις φυτείες της παπαρούνας, του οπίου ελεύθερες. Γιατί; Άρα υπάρχουν συμφέροντα πίσω από αυτό.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα επακριβώς. Θα έλεγα ότι θα πρέπει την πρόληψη να τη συνεχίσουμε. Και η πρόληψη αυτή έχει να κάνει με τη συνέγερση όλης της κοινωνίας, όλων των ταγών της κοινωνίας, και της Εκκλησίας και της Πολιτείας και, αν θέλετε, ακόμη και των πανεπιστημιακών. Από την άλλη, αυτοί οι οποίοι είναι ήδη χρήστες θα πρέπει να τύχουν μιας άλλης αντιμετώπισης.

Η πρόταση νόμου έχει πολλά θετικά στοιχεία. Σίγουρα δεν ψηφίζεται, δεν θα τεθεί καν σε ψηφοφορία βάσει Συντάγματος. Τα θετικά, όμως, στοιχεία της πρότασης πρέπει να ληφθούν υπόψη σε μια μελλοντική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Και οπωσδήποτε η χορήγηση των ναρκωτικών κάτω από ιατρική παρακολούθηση θα πρέπει να ληφθεί, κάτω από προϋποθέσεις, πολύ σοβαρά υπόψη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο, για να δώσει απαντήσεις και να ολοκληρώσει τη συζήτηση.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να μην παρατηρήσω ότι από τους πέντε προτεινόμενες συναδέλφους –εξαιρουμένων βέβαια των σημερινών δύο μελών της Κυβέρνησης– οι οποίοι στη συνέχεια έγιναν δώδεκα, μόνο η κα Δαμανάκη και ο κ. Σηλιωτόπουλος υποστήριξαν την πρόταση κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Ολομέλειας. Και βέβαια, διεφάνη μια διακομματική απόρριψη της πρότασης νόμου, με ανάλογα μάλιστα επιχειρήματα και σκεπτικά.

Θεωρώ, παρ' όλα αυτά, ότι η συζήτηση της πρότασης νόμου των πέντε Βουλευτών από την Ολομέλεια της Βουλής μπορεί να έχει θετικές επιπτώσεις στην ανάδειξη της ευαισθησίας όλων μας, στην ενταγμένη ενασχόλησή μας με το θέμα και ταυτόχρονα στην αποσαφήνιση πτυχών της πολιτικής μας, αλλά και στην άρση παρεξηγήσεων οι οποίες ούτε λίγο ούτε πολύ οδηγούν κάποιους να πιστεύουν ότι κατέχουν κάποιου είδους αλάθητο στις απόψεις τους.

Πρέπει να επιμείνουμε στο σημείο αυτό, γιατί ακριβώς ως εκφραστές της αγωνίας και της ευαισθησίας της κοινωνίας για το πρόβλημα, πρέπει να το συζητήσουμε. Με αυτό το σκεπτικό, ζητούμενο είναι να προσεγγίσουμε το μεγάλο θέμα της σημερινής συζήτησης με υπευθυνότητα, ευαισθησία και σεβασμό σε όλες τις απόψεις.

Θεωρώ σκόπιμο να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μια διαπίστωση με την οποία θεωρώ ότι συμφωνούμε όλοι και νομίζω πολύ αναλυτικά παρουσίασε ο κ. Κοσιώνης. Το πρόβλημα της χρήσης ουσιών και της εξάρτησης απ' αυτές είναι πρωτίστως πρόβλημα κοινωνικό, αφορά συμπεριφορές και νοσοτροπίες με κοινωνικά αίτια. Πρέπει συνεπώς να αντιμετωπιστεί μέσα από δράσεις και αντιδράσεις της ίδιας της κοινωνίας.

Θεωρώ κρίσιμη αυτήν τη διαπίστωση γιατί πολλές φορές δημιουργείται η εντύπωση, εσφαλμένη κατά την άποψή μας ότι πρωτοβουλίες σε νομοθετικό επίπεδο μπορούν να μετατραπούν σε συνολικές απαντήσεις στο πρόβλημα.

Έχω τη γνώμη ότι πρέπει να γίνει μία σύντομη περιγραφή της

σημερινής κατάστασης, του τι συμβαίνει σήμερα και τι προγραμματίζουμε, πριν τοποθετηθώ επί της ουσίας στην πρόταση νόμου.

Η κατάσταση σε σχέση με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών στην Ελλάδα είναι δυνατόν να περιγραφεί μέσα από τέσσερις βασικές παραμέτρους:

Πρώτον, στη χώρα μας υπάρχει αύξηση των θανάτων χρηστών ουσιών τα τελευταία χρόνια, η οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου, μας φέρνει πρώτους στην αυξητική τάση των αιφνίδιων θανάτων από χρήση ουσιών. Σύμφωνα με το ίδιο το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο το γεγονός ερμηνεύεται από την πολυετή διαδρομή στη χρήση ουσιών χρηστών που ξεκίνησαν περίπου στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Βρισκόμαστε, δηλαδή, στη φάση που πέρασαν άλλες ευρωπαϊκές χώρες στη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας. Άλλωστε αυτό το πρόβλημα της αύξησης του μέσου όρου ηλικίας των χρηστών ενδοφλεβίων ναρκωτικών, που τους καθιστά πιο ευάλωτους σε γενικότερα προβλήματα υγείας, επισημαίνεται από το 2000, μεταξύ άλλων, και στην έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής.

Δεύτερον, παρατηρείται μείωση της μέσης ηλικίας έναρξης της χρήσης ουσιών. Και αυτό προκύπτει από έρευνες σε σχολικές ηλικίες, όσο και από τα στοιχεία που παρέχουν θεραπευτικοί φορείς.

Σε στενή σχέση με το προηγούμενο στοιχείο έχουμε μια ριζική μεταβολή στο προφίλ του χρήστη ουσιών. Ο χρήστης ουσιών που γνωρίσαμε στις αρχές της δεκαετίας του 1990 έχει πολύ μικρή σχέση με τον έφηβο που μπαίνει στη χρήση σήμερα από την άποψη νοσοτροπίας και συμπεριφοράς όσον αφορά τους τρόπους προσέγγισης των ουσιών. Παράλληλα η γεωγραφική κατανομή του φαινομένου έχει διαφοροποιηθεί, αφού το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζουν μόνο τα αστικά κέντρα, αλλά και συγκεκριμένες πόλεις της ελληνικής περιφέρειας.

Και τέλος, υπάρχει μία εντυπωσιακή αύξηση των αιτημάτων για θεραπεία σε προγράμματα όλων των μορφών. Αυτή η αύξηση έρχεται ως αποτέλεσμα τόσο της αύξησης του αριθμού των χρηστών της πολυετούς παραμονής σε εξαρτητική κατάσταση, αλλά και της λειτουργίας θεραπευτικών προγραμμάτων, αποτελέσματα, τα οποία λειτουργούν ως θετικό παράδειγμα στο μικρόκοσμο των χρηστών.

Ειδικά από το 1996 και μετά, με τη λειτουργία των πρώτων θεραπευτικών προγραμμάτων με χρήση υποκατάστατων, τα αιτήματα για θεραπεία πολλαπλασιάστηκαν, με αποτέλεσμα, που είναι γνωστό, την ύπαρξη λιστών αναμονής σε ανάλογα προγράμματα του ΟΚΑΝΑ.

Όπως βλέπετε, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν έχει καμία πρόθεση ούτε να συγκαλύψει ούτε να ωραιοποιήσει καταστάσεις. Γνωρίζουμε ότι πρόκειται για ένα πρόβλημα σύνθετο και απαιτητικό στην αντιμετώπισή του. Γνωρίζουμε, επίσης, ότι είναι απαραίτητη η από κοινού ενεργοποίηση διαφόρων κοινωνικών φορέων. Μελετούμε με προσοχή τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας. Εκτιμάμε την κατάσταση με όλες τις παραμέτρους. Προγραμματίζουμε τις δράσεις μας με σαφήνεια και κυρίως με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Αυτό είναι, αν θέλετε, και το πολιτικό μήνυμα που πρέπει να βγει και από τη σημερινή μας συζήτηση.

Ένα άλλο επιχείρημα το οποίο γίνεται συχνά χρήση αναφέρεται στο θέμα της πρακτικής άλλων χωρών. Σε αυτό το σημείο πρέπει να είμαστε σαφείς. Δεν είναι δυνατόν να συγκρίνουμε ανάμοια πράγματα, να βάζουμε στην ίδια μοίρα χώρες με διαφορετικές πορείες του φαινομένου, κοινωνίες με διαφορετικούς ρυθμούς εξέλιξής του, συστήματα με διαφορετικούς ρυθμούς ανάπτυξης σχετικών υπηρεσιών. Πώς γίνεται, για παράδειγμα, να προτείνονται παρόμοιες νομικές ρυθμίσεις με χώρες στις οποίες ένα υψηλότερο ποσοστό που προσεγγίζει, αν όχι ξεπερνά, το 70% των χρηστών βρίσκεται σε προγράμματα υποκατάστασης, τη στιγμή που στην Ελλάδα έχουμε ένα πολύ μικρότερο ποσοστό σε ανάλογα προγράμματα.

Για ουρές ντροπής στα προγράμματα μεθαδόνων μίλησε η κα Δαμανάκη και θα συμφωνήσω μαζί της ότι οι ουρές που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή στον ΟΚΑΝΑ δεν τιμούν κανέναν μας. Κι

εμείς αυτές τις ουρές της ντροπής επιχειρούμε να αντιμετωπίσουμε μέσα από ένα εθνικό σχέδιο δράσης, το οποίο για πρώτη φορά μπορεί να παρουσιάσει η χώρα μας και μέσα από τον υπερδιπλασιασμό των κονδυλίων του ΟΚΑΝΑ.

Πείτε μου εάν υπάρχει άλλος τρόπος να απορροφηθούν αυτές οι λίστες, εκτός από τις συγκεκριμένες δύο κινήσεις της Κυβέρνησης. Το πρόβλημά μας, λοιπόν, βρίσκεται στο νομοθετικό πλαίσιο ή στην υστέρηση της χώρας μας σε ανάπτυξη τέτοιων υποδομών και προγραμμάτων; Άλλωστε μία συγκριτική μελέτη της σχετικής νομοθεσίας των ευρωπαϊκών χωρών αποδεικνύει ένα ευρύτατο φάσμα νομοθετικών ρυθμίσεων σε σχέση με τα ναρκωτικά.

Αυτό είναι λογικό. Επειδή κανένας δεν κατέχει τη μαγική λύση, το αντιμετωπίζουν όλοι με διαφορετικό ίσως τρόπο, αλλά βασισμένοι σε κοινές αρχές. Αυτό ακριβώς μας υποχρεώνει να επιμένουμε στην ανάγκη ενεργοποίησης της εθνικής πολιτικής για το θέμα, να σχεδιάζουμε και να υλοποιούμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες που θα μας επιτρέψουν να έχουμε αποτελέσματα στον αγώνα κατά της εξάρτησης.

Γίνεται αντιληπτό ότι πρόκειται για μία κατάσταση, η οποία μας φέρνει αντιμέτωπους με νέα δεδομένα, τα οποία πρέπει με προσοχή να συνεκτιμήσουμε, αλλά και να αναλάβουμε δράση με ταχύτητα, με ολοκληρωμένο και συνολικό τρόπο. Ποιο είναι οι τρόποι για να προσεγγίσουμε συνολικά το θέμα; Θα έλεγα γενικά ότι πρόκειται για την αύξηση των υποδομών και των προγραμμάτων πρόληψης, μείωσης της βλάβης και θεραπείας, ώστε να καλυφθούν όλα τα πιθανά αιτήματα, αλλά και να ανταποκριθούμε με επιτυχία και στην εξάλπωση και στην ποιοτική διαφοροποίηση του φαινομένου.

Επειδή άκουσα και στη συνεδρίαση της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής μια άποψη για δήθεν αδιαφορία της Κυβέρνησης στο θέμα, θέλω να είμαι κατηγορηματική σε αυτό. Στην προσπάθεια για την αντιμετώπιση της εξάρτησης ηγείται προσωπικά ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας, σηματοδοτώντας με αυτό τον τρόπο όχι συμβολικά, αλλά κυρίως και κατ'εξοχήν ουσιαστικά -με τις συνεχείς παρεμβάσεις του- τη σημασία και την προτεραιότητα που αποδίδει η Κυβέρνηση στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Από τον Ιούνιο του 2001 έχουν πραγματοποιηθεί δύο συνεδριάσεις της διϋπουργικής επιτροπής για τα ναρκωτικά και επίκειται η επόμενη τον ερχόμενο μήνα, υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού. Δεν πρόκειται, κύριοι συνάδελφοι, για τυπικές συνεδριάσεις. Πρόκειται για εργασία ουσίας, για αξιολόγηση της μέχρι τώρα πορείας του προβλήματος και για επιλογές που σχετίζονται με την ανάπτυξη δράσης για την αντιμετώπισή του.

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, παρ'ότι κάποιοι θέλουν να το υποτιμούν, αποτελεί την πρώτη ολοκληρωμένη απάντηση της χώρας μας στο φαινόμενο. Και στο κάτω-κάτω όσοι επικαλούνται την ευρωπαϊκή εμπειρία, ας μελετήσουν καλύτερα τα αντίστοιχα σχέδια δράσης άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Μέσα από την εφαρμογή των δράσεων του Εθνικού Σχεδίου αποσκοπούμε στην ανάπτυξη όλων των αναγκαίων υποδομών σε όλη τη χώρα, ώστε να φτάσουμε στο σημείο που βρίσκονται άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες έχει εκδηλωθεί νωρίτερα η έξαρση του προβλήματος και έχουν αναπτύξει με επιτυχία ένα ευρύ δίκτυο υπηρεσιών σχετικών με την αντιμετώπισή του.

Στην Ελλάδα έχουμε επιτυχημένη εφαρμογή πολλών και διαφορετικών μεταξύ τους θεραπευτικών προγραμμάτων, τα οποία έχουν αποσπάσει και τη διεθνή αναγνώριση. Διαβάζω σε σχετική έκθεση Ειδικής Επιτροπής του ΟΗΕ: «Η Επιτροπή επαινεί την ελληνική Κυβέρνηση για την προσφορά ευρέως φάσματος προγραμμάτων θεραπείας και αποκατάστασης, τα οποία δεν προσφέρουν στους χρήστες μόνο τη συνηθισμένη φροντίδα, αλλά παράλληλα παρέχουν εκτενή συμβουλευτική, ψυχολογική υποστήριξη και επαγγελματικές δεξιότητες».

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας, κα Ελπίδα Τσουρή, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παράλληλα στην Ελλάδα έχουμε διασφαλίσει μετά από μία μακρά πορεία ένα θεραπευτικό πλουραλισμό, με πολυμορφία στις μεθόδους και συνύπαρξη στεγνών θεραπευτικών προγραμμάτων με προγράμματα θεραπείας με χορήγηση υποκατάστατων. Αυτό το θεραπευτικό πλουραλισμό εμείς και τον υπερασπιζόμαστε και τον διευρύνουμε. Γι' αυτό και ο σχεδιασμός μας περιλαμβάνει μία ισόρροπη ανάπτυξη προγραμμάτων όλων των τύπων.

Η επιστημονική εγκυρότητα και η αξιοπιστία αυτών των προγραμμάτων μπορεί να θεωρείται δεδομένη. Το σημείο που υστερούμε βρίσκεται στο εύρος και στην έκταση αυτών των προγραμμάτων. Έχουμε τη βούληση και τη δυνατότητα να τα διευρύνουμε, ώστε να ανταποκριθούν στις σημερινές ανάγκες; Μπορούμε να διασφαλίσουμε απρόσκοπτη πρόσβαση στο χρήστη που απευθύνεται στις θεραπευτικές δομές σε όποιο σημείο της χώρας και αν βρίσκεται; Είναι δυνατόν την ίδια στιγμή να αναπτύξουμε ένα ευρύ δίκτυο υπηρεσιών μείωσης της βλάβης ως πρώτο βήμα για την αντιστροφή της αυξητικής τάσης των θανάτων, που οφείλονται στη χρήση ναρκωτικών ουσιών; Πρόκειται για τις μεγάλες προκλήσεις, στις οποίες επιχειρούμε να απαντήσουμε μέσα από την εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης.

Και μάλιστα, επειδή το Εθνικό Σχέδιο Δράσης συζητήθηκε και στη διακομματική επιτροπή, διαπιστώσαμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων συμμερίζεται την ανάγκη της εφαρμογής του. Γι' αυτό το λόγο -είχα την ευκαιρία και πριν από λίγο απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του αγαπητού συναδέλφου, του κ. Κοσιώνη,- έχε εξασφαλιστεί φέτος πρόσθετη οικονομική χορήγηση για τους φορείς που προσφέρουν έργο κατά της εξάρτησης, δηλαδή κυρίως τον Ο.ΚΑ.ΝΑ και το ΚΕ.Θ.Ε.Α, ποσόν δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών επιπλέον.

Θα επικεντρώσω, κύριοι συνάδελφοι, την τοποθέτησή μου σε κάποια άρθρα της πρότασης νόμου, τα οποία έχουν προκαλέσει και μια ευρύτερη και σε βάθος συζήτηση.

Ένα πρώτο ζήτημα περιέχεται στο άρθρο 12, το οποίο αναφέρεται στη χορήγηση υποκαταστάτων ή και των ίδιων των ουσιών από ειδικό ιατρικό προσωπικό υγειονομικών κέντρων. Κατ' αρχήν πρέπει να ενημερώσω ότι η λειτουργία προγραμμάτων συντήρησης με τη χορήγηση υποκαταστάτων στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι μια δράση πιλοτικού χαρακτήρα, η οποία περιλαμβάνεται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης. Αυτό εννοούσε η κα Σπυράκη λέγοντας ότι κάποια πράγματα έχουν ήδη γίνει, κάποια από τις προτάσεις της πρότασης νόμου.

Έχουμε αναγνωρίσει την αναγκαιότητά της και γι' αυτό το λόγο προγραμματίζουμε, συγκεκριμένα, πέντε μονάδες συντήρησης στο πλαίσιο του ΕΣΥ. Υπάρχει ευρωπαϊκή εμπειρία στο θέμα, την οποία χρησιμοποιούμε. Η δράση έχει πιλοτικό χαρακτήρα, επειδή ακριβώς πρέπει να αποκτηθεί η απαραίτητη τεχνογνωσία και εξειδίκευση, να γίνει η εκπαίδευση του προσωπικού, να διευκρινιστεί το πλαίσιο λειτουργίας αυτών των μονάδων και η συνύπαρξή τους με υπηρεσίες του ΕΣΥ χωρίς προβλήματα. Θέλω, λοιπόν, να σας ενημερώσω ότι ήδη έχει συγκροτηθεί στο Υπουργείο επιτροπή, η οποία αποτελείται από επιστήμονες, υπαλλήλους του Ο.ΚΑ.ΝΑ και υπαλλήλους γιατρούς του ΕΣΥ, η οποία έχει ως αντικείμενο ακριβώς την εξέταση των δυνατοτήτων αυτής της πιλοτικής εφαρμογής.

Πρέπει να τονίσω όμως ότι το δεύτερο σκέλος που περιλαμβάνει τη χορήγηση των ίδιων των ουσιών έχει συναντήσει βάσιμες, κατά την άποψή μας, διαφωνίες τις οποίες θέλω συνοπτικά να παρουσιάσω. Η ευρωπαϊκή εμπειρία στο ζήτημα της χορήγησης των ίδιων των ουσιών από τις οποίες είναι εξαρτημένος ο χρήστης μάς δείχνει ότι σε χώρες περισσότερο «ανεπτυγμένες» σε σχέση με τα ναρκωτικά όσες απόπειρες αντιμετώπισης του φαινομένου έγιναν μέσω χορήγησης της ίδιας της ουσίας ήταν προγράμματα πιλοτικής μορφής που αξιολογήθηκαν ή θα αξιολογηθούν, αλλά πάντα αφορούσαν πολύ περιορισμένο αριθμό χρηστών σε σχέση με το σύνολο των χρηστών που έβρισκαν διέξοδο σε δομές και υπηρεσίες άλλου τύπου. Αναφέρομαι σε χώρες όπως η Ολλανδία, η Ελβετία και η Γερμανία. Από την άλλη πλευρά υπάρχει ένας σοβαρός προβληματισμός σχε-

τικά με την επίδραση που θα έχει η υιοθέτηση ενός ανάλογου μέτρου στην αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία ολόκληρου του συστήματος θεραπείας και στη λειτουργία αυτή καθ' εαυτή των θεραπευτικών προγραμμάτων.

Στο κείμενο της πρότασης νόμου αναφέρεται ότι τα άτομα παρ'ωθούνται -άραγε πώς και από ποιους;- να ακολουθήσουν μια θεραπευτική αγωγή. Η πραγματικότητα όμως μας λέει ότι ένας χρήστης στον οποίο θα δοθεί η δυνατότητα επιλογής ανάμεσα στην εισαγωγή του σε ένα πρόγραμμα απεξάρτησης και τη χορήγηση της ουσίας από την οποία είναι εξαρτημένος δεν πρόκειται, στην πλειοψηφία τουλάχιστον των περιπτώσεων, να επιλέξει την πρώτη λύση. Γνωρίζουμε ότι το βασικό στήριγμα των στεγνών, κυρίως, θεραπευτικών προγραμμάτων είναι το ισχυρό κίνητρο του θεραπευομένου για αλλαγή, που συγκεκριμενοποιείται συνήθως μετά από μια πάροδο τριών έως έξι μηνών. Την πρώτη περίοδο είναι κάποιο αρνητικό κίνητρο που φέρνει τον χρήστη στις δομές, όπως είναι: το απροχώρητο της κατάστασής του, η κακή κατάσταση της υγείας του, νομικά προβλήματα, πρόβλημα από την οικογένειά του κ.λπ. Η εναλλακτική δυνατότητα χορήγησης της ίδιας της ουσίας είναι ενδεχόμενο, όπως είναι εύκολα κατανοητό, να γίνει στόχος όλων των χρηστών.

Και επειδή έχω ακούσει και ένα σχετικά αυθαίρετο αντεπιχείρημα, πρέπει να κάνω σαφές ότι επειδή ακριβώς αντιμετωπίζουμε τον χρήστη ουσιών ως ασθενή, πιστεύουμε ότι το κύριο βάρος πρέπει να δοθεί στη φροντίδα, στην ψυχική και την κοινωνική στήριξη και όχι βεβαίως στη χορήγηση της ουσίας από την οποία είναι εξαρτημένος.

Να κάνω όμως εδώ και μια παρατήρηση, με βάση αυτά που ακούστηκαν. Τον χρήστη ουσιών ή τον αντιμετωπίζουμε ή δεν τον αντιμετωπίζουμε ως ασθενή. Και επειδή άκουσα το επιχείρημα αντιστοιχίας των ποινών ανάλογα με τη βλαπτικότητα τους, ενώ θα ρωτήσω πολύ απλά την κυρία συνάδελφο αν ένας χρήστης κάνναβης είναι ασθενής, ενώ ένας χρήστης ηρωίνης δεν είναι ασθενής και άρα πρέπει να έχει κλιμακούμενες ποινές.

Ένα δεύτερο σημείο στο οποίο έχουν εκφραστεί διαφωνίες αφορά στη δυνατότητα συνταγογράφησης μεθαδόνης και άλλων υποκατάστατων από ιδιώτες ψυχιάτρους. Πρέπει να σημειώσω ότι η πρόταση αυτή συνάντησε σοβαρές επιφυλάξεις από τους ίδιους τους λειτουργούς του χώρου της ψυχικής υγείας όπως αυτές εκφράστηκαν στη διακομματική επιτροπή. Ειδικότερα οι επιφυλάξεις αυτές αφορούσαν στην ετοιμότητα και στην εξειδίκευση της επιστημονικής κοινότητας προκειμένου να ανταποκριθεί με επιτυχία σε μια σειρά νέων καθηκόντων. Στο σημείο όμως αυτό πρέπει να συζητηθεί σοβαρά ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη μεθοδολογία της χορήγησης υποκατάστατων ως θεραπευτική αγωγή. Πρόκειται για μια συζήτηση με ουσιαστικό περιεχόμενο για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις και συγχύσεις.

Σύμφωνα και με τη διεθνή εμπειρία η θεραπεία υποκατάστασης παρέχεται είτε υπό μορφή προοδευτικής αποτοξίνωσης ή απεξάρτησης είτε υπό μορφή συντήρησης. Το επιθυμητό αποτέλεσμα ενισχύεται όταν η χορήγηση συνοδεύεται από ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Το ζητούμενο δηλαδή για μας, για την πλειοψηφία μας, δεν είναι η απλή χορήγηση υποκατάστατων, αλλά η ένταξή τους σε ένα συνολικό πλαίσιο το οποίο θα αποσκοπεί στην προοδευτική θεραπεία- απεξάρτησή. Όπως τόνισα παραπάνω ένας από τους στόχους του εθνικού σχεδίου δράσης είναι μέσα από τον πολλαπλασιασμό των θεραπευτικών δομών να επιτευχθεί η πλήρης κάλυψη του πληθυσμού των χρηστών τόσο στο κέντρο όσο και στην περιφέρεια. Εδώ είναι και η ουσία του ζητήματος. Στο βαθμό που θα επιτευχθεί η ανάπτυξη προγραμμάτων υποκατάστασης τα οποία θα ανταποκρίνονται στα σχετικά αιτήματα που υπάρχουν σήμερα θα είναι περιττή και η δυνατότητα συνταγογράφησης υποκατάστατων από ιδιώτες ψυχιάτρους. Έτσι θα αποφευχθεί και ο υπαρκτός κίνδυνος υπερσυνταγογράφησης και παρουσίας υποκατάστατων στη μαύρη αγορά.

Και βέβαια συμμερίζομαι και έναν προβληματισμό που έχει εκφραστεί σχετικά με το ποιο θα είναι το κίνητρο του ιδιώτη ψυχιάτρου για τη συνταγογράφηση υποκατάστατο. Θα είναι το

αμιγώς θεραπευτικό ή μήπως θα εντάσσεται στο πλαίσιο της οικονομίας της αγοράς;

Θα ήθελα στη συνέχεια να αναφερθώ στη διάκριση μεταξύ ουσιών, η οποία εμμέσως επιχειρείται μέσω σχετικών άρθρων της πρότασης νόμου, τα οποία αναφέρονται στην ποινική αντιμετώπιση της χρήσης. Στην ουσία βέβαια πρόκειται για τη διάκριση μεταξύ της κάνναβης και όλων των υπόλοιπων ουσιών όπως προκύπτει από το άρθρο 20. Γνωρίζουμε για το θέμα αυτό ότι η ίδια η επιστημονική κοινότητα εξακολουθεί την έρευνά της, όπως επίσης και ότι υπάρχουν και πολλές διαφορετικές επιστημονικές προσεγγίσεις. Δεν είναι βέβαιο ότι ο πλέον δόκιμος τρόπος για την τοποθέτηση στο ζήτημα είναι μια ρύθμιση νομικού περιεχομένου, η οποία θα υιοθετεί τη μια ή την άλλη άποψη. Κάθε ουσία βέβαια είναι διαφορετική και χαρακτηρίζεται από διαφορετικό βαθμό επικινδυνότητας, όμως σχετικά με αυτό πρέπει να παίρνουμε υπόψη μας και άλλες παραμέτρους, όπως είναι η ποσότητα και η συχνότητα της χρήσης, η διάρκεια της χρήσης στη ζωή ενός ατόμου, η καθαρότητα ή και η ποιότητα, η ποικιλία της ουσίας. Επίσης δεν πρέπει να αδιαφορούμε και για τους έμμεσους κινδύνους που πιθανόν προκύπτουν από τη χρήση μιας χαμηλής επικινδυνότητας ουσίας. Ειδικότερα για τη χρήση του χασίς οι επιστημονικές προσεγγίσεις καλύπτουν μεγάλο εύρος. Από την άποψη ότι έχει θεραπευτικές ιδιότητες, μέχρι την άποψη ότι επιδρά αρνητικά στον ανθρώπινο εγκέφαλο και μπορεί να προκαλέσει μόνιμες και ανεπανόρθωτες βλάβες. Δεν πρέπει πιστεύουμε να υιοθετήσουμε ακραίες απόψεις των οποίων η επιστημονική ισχύς ή μη δεν έχει αποδειχθεί.

Είναι πάντως γενικά παραδεκτό ότι η εξάρτηση αφορά συγκεκριμένες νοοτροπίες και συμπεριφορές και δεν συνδέεται μόνο με την οργανική ανάγκη του χρήστη. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στην εφαρμογή διαφορετικών ρυθμίσεων ανάλογα με τη βλαπτικότητα των ουσιών, δημιουργώντας έτσι την εντύπωση ότι υπάρχουν καλές και κακές εξαρτησιογόνες ουσίες. Αυτό είναι ένα λάθος μήνυμα το οποίο μπορεί να έχει αρνητικές ή και καταστροφικές συνέπειες.

Επειδή και στο σημείο γίνεται αναφορά στην εμπειρία ή σε ανάλογες κινήσεις άλλων χωρών, σε συζητήσεις που έχουν ανοίξει εκεί, πρέπει να παρατηρήσω για παράδειγμα ότι η συζήτηση που έχει ανοίξει στη Βρετανία και στη Γαλλία για νομοθετικές ρυθμίσεις προς την κατεύθυνση της αποποινικοποίησης της χρήσης της κάνναβης, έχει ως αφετηρία τη διάδοση της χρήσης της ουσίας αυτής στους νέους η οποία ανέρχεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50%. Αυτό είναι το δεδομένο με βάση το οποίο γίνεται η συζήτηση.

Στην Ελλάδα αντίστοιχα στοιχεία στο σχολικό πληθυσμό μιλούν για το 9,7%.

Σε ενδεχόμενη, λοιπόν, αποποινικοποίηση σ' αυτές τις χώρες η αύξηση της χρήσης μεταξύ των νέων δεν αναμένεται να ξεπεράσει το ήδη υψηλό αυτό ποσοστό, ενώ στη χώρα μας με την εφαρμογή παρόμοιων μέτρων οι πιθανότητες μιας σημαντικής επέκτασης της χρήσης -και συνακόλουθα- της κατάχρησης κινδυνεύουν να είναι κατά πολύ μεγαλύτερες.

Επειδή κατά παράδοξο τρόπο αυτά τα στοιχεία αμφισβητήθηκαν, θέλω να καταθέσω τα στοιχεία των εθνικών εκθέσεων Βρετανίας και Γαλλίας του έτους 2000, που αποδεικνύουν τα ποσοστά, στα οποία αναφέρομαι. Τα στοιχεία αυτά τα κατέθεσα προφορικά κατά τη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής, αμφισβητήθηκαν από την κα Δαμανάκη και τώρα τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Υγείας, Πρόνοιας κα Ελπίδα Τσουρή καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όπως γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, οι εθνικές εκθέσεις συντάσσονται από τα εθνικά παρατηρητήρια -μέλη του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου.

Πριν ολοκληρώσω αυτήν την τοποθέτηση, θα μου επιτρέψετε ένα σχόλιο σχετικά με την ποινική αντιμετώπιση της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Γνωρίζουμε ότι η αντιμετώπιση του χρήστη ουσιών αποτελεί μία βασική πτυχή του προβλήματος. Σε ένα

μεγάλο βαθμό καθορίζει τις κοινωνικές τάσεις αντιμετώπισης της χρήσης και του χρήστη, αλλά κυρίως τις δυνατότητες που υπάρχουν για την θεραπεία του χρήστη ουσιών. Αυτός ο χειρισμός βέβαια είναι βασική αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, γι' αυτό και θα περιορισθώ σε μία σειρά παρατηρήσεων.

Το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο δίνει τη δυνατότητα ευνοϊκής αντιμετώπισης του εξαρτημένου χρήστη ουσιών και της κατεύθυνσής του σε θεραπευτικά προγράμματα. Αυτό αποτελεί μία υπαρκτή πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειασθώ ένα-δύο λεπτά.

Γνωρίζετε ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, αυτή είναι η αντιμετώπιση εξαρτημένων ατόμων από τη δικαιοσύνη. Συχνά γίνεται αναφορά στις εξαιρέσεις αυτού του κανόνα, όπου υπάρχει η θεωρητική δυνατότητα για φυλάκιση. Παρ' όλο που και στην Ευρώπη υπάρχει σε αρκετές περιπτώσεις -για να μην πω στην πλειονότητα των περιπτώσεων- η de facto και όχι η de jure κατάργηση των ποινών, εμείς αναγνωρίζουμε το πρόβλημα. Η ελάφρυνση των ποινών για τους αποδεδειγμένα χρήστες -χωρίς να κάνουμε διάκριση ουσιών- αποτελεί μέρος και του δικού μας προβληματισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Είναι μέσα στις προθέσεις μας και στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ήδη εξετάζουμε το θέμα, ώστε μετά από πολύ προσεκτική και υπεύθυνη συζήτηση στα αρμόδια κυβερνητικά όργανα να αποφασισθούν οι απαραίτητες νομοθετικές αλλαγές, επιδιώκοντας πάντα -με μία ενδεχόμενη τέτοια αλλαγή- να ενισχύσουμε τις δυνατότητες του χρήστη που βρίσκεται αντιμέτωπος με τη δικαιοσύνη να στραφεί προς την κατεύθυνση της θεραπείας και της απεξάρτησης.

Κατά την άποψή μας το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης πρέπει να διασφαλίζει πλήρως αυτήν τη δυνατότητα. Πάντως θα ήθελα να ενημερώσω τη Βουλή ότι από τις 12 Μαρτίου βρίσκονται στο τελικό τους στάδιο οι εργασίες Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής για την κωδικοποίηση της εθνικής νομοθεσίας για τα ναρκωτικά. Αυτή είναι μία δέσμευσή μας από το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, η οποία ανταποκρίνεται σε αίτημα τόσο των φορέων όσο και του Δικαστικού Σώματος, ενώ αυτά τα αιτήματα έχουν καταγραφεί και στη σχετική με την πρόταση νόμου συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε την

κυρία Υφυπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διарκήs Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης «Περιορισμοί στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Η Διарκήs Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας δίωξης ή μη, των Βουλευτών κυρίων Ιωάννη Βαθεία, Γεωργίου Λιάνη και Γεωργίου Παπαγεωργίου.

Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει;

Κανείς. Καλώς

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας: «Τροποποίηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου περί των ναρκωτικών ουσιών και κωδικοποίηση του συνόλου των νομικών διατάξεων που αφορούν στην πρόληψη της διάδοσης των ναρκωτικών, την καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου, τη θεραπεία και την ένταξη στην κοινωνία εξαρτημένων από ναρκωτικά προσώπων».

Η πρόταση δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία διότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 73 παρ. 3 του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 8 Απριλίου 2002 και της Τετάρτης 24 Απριλίου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 8 Απριλίου 2002 και της Τετάρτης 24 Απριλίου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.15' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 17 Μαΐου 2002 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και στη συνέχεια συζήτηση επερώτησης των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας αρμοδιότητας των Υπουργείων Γεωργίας, Ανάπτυξης και ΥΠΕΧΩΔΕ, σχετικώς με την αξιοποίηση των υδάτινων πόρων για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ